

**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

**Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 2004 (16.11)
(OR. fr)**

11606/04

**Διοργανικός φάκελος:
2004/0163 (AVC)**

**FSTR 16
FC 4
REGIO 4
SOC 366
CADREFIN 19**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Της: Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Με ημερομηνία: 16 Ιουλίου 2004

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες η πρόταση της Επιτροπής, η οποία διαβιβάσθηκε με επιστολή της κας Patricia BUGNOT, Διευθύντριας, προς τον κ. Javier SOLANA, Γενικό Γραμματέα / Ύπατο Εκπρόσωπο.

σνημμ. : COM(2004) 492 τελικό

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 14.7.2004
COM(2004) 492 τελικό

2004/0163 (AVC)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής
Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

{SEC(2004) 924}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Στις 10 Φεβρουαρίου 2004 η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση για τις δημοσιονομικές προοπτικές της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης των 27 κρατών μελών για την περίοδο 2007-2013 [COM(2004)101].

Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή υιοθέτησε την άποψη ότι απαιτείται να ενισχυθεί η παρέμβαση της Ένωσης σε σειρά ζωτικών τομέων πολιτικής. Ειδικότερα, η Επιτροπή αποφάσισε ότι ουσιαστικό στοιχείο του οικονομικού πακέτου θα πρέπει να αποτελεί μια φιλόδοξη πολιτική για τη συνοχή.

Η απόφαση αντανακλούσε τις εργασίες που έχουν γίνει μετά τη δημοσίευση της Δεύτερης Έκθεσης για τη Συνοχή το 2001, η οποία δρομολόγησε τη συζήτηση για το μέλλον της πολιτικής για τη συνοχή σε μια διευρυμένη Ένωση [COM(2001)24]. Στις 18 Φεβρουαρίου 2004 η Επιτροπή εξέδωσε την Τρίτη Έκθεση για τη Συνοχή [COM(2004)107] που περιελάμβανε λεπτομερή πρόταση σχετικά με τις προτεραιότητες και το σύστημα διανομής για τα προγράμματα νέας γενιάς στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή για την περίοδο 2007-2013. Η πρόταση είναι συνεπής με τους γενικούς προσανατολισμούς που καθορίστηκαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τις επόμενες δημοσιονομικές προοπτικές.

Η Τρίτη Έκθεση για τη συνοχή κατέληξε στο συμπέρασμα πως η διεύρυνση της Ένωσης σε 25 κράτη μέλη, και στη συνέχεια σε 27 ή και περισσότερα, αποτελεί πρωτοφανή πρόκληση για την ανταγωνιστικότητα και την εσωτερική συνοχή της Ένωσης. Η διεύρυνση είχε ως αποτέλεσμα να μεγαλώσει το χάσμα της οικονομικής ανάπτυξης, να μετατοπισθεί από γεωγραφική άποψη το πρόβλημα των ανισοτήτων προς ανατολάς και να επιδεινωθεί η κατάσταση της απασχόλησης:

- Το χάσμα στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ ανάμεσα στο 10% του πληθυσμού που κατοικεί στις πλέον ευημερούσες περιφέρειες και του ίδιου ποσοστού που κατοικεί στις λιγότερο ευημερούσες περιφέρειες υπερδιπλασιάστηκε σε σχέση με την κατάσταση της ΕΕ των 15.
- Στην ΕΕ των 25, 123 εκατομμύρια άτομα – που αντιπροσωπεύουν το 27% περίπου του συνολικού πληθυσμού – κατοικούν σε περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕΠ κάτω του 75% του μέσου όρου της ΕΕ έναντι 72 εκατομμυρίων ατόμων, το 19% του συνόλου, στην ΕΕ των 15. Από αυτούς, τέσσερις στους δέκα πολίτες ζουν σε περιφέρειες που ανήκουν στα 15 «παλαιά» κράτη μέλη ενώ οι άλλοι έξι είναι πολίτες των 10 «νέων» κρατών μελών.
- Πρέπει να δημιουργηθούν τέσσερα εκατομμύρια θέσεις εργασίας προκειμένου το μέσο ποσοστό απασχόλησης στα 10 νέα κράτη μέλη να ευθυγραμμιστεί με το εκείνο της υπόλοιπης ΕΕ. Στα πλαίσια της διευρυμένης ΕΕ παραμένουν επίσης σημαντικές διαφορές στην απασχόληση ανάλογα με την ηλικία και το φύλλο.

Ταυτόχρονα, το σύνολο της Ένωσης αντιμετωπίζει προκλήσεις που προέρχονται από ενδεχόμενη επιτάχυνση της οικονομικής αναδιάρθρωσης ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης, του ανοίγματος του εμπορίου, της τεχνολογικής επανάστασης, της

ανάπτυξης της οικονομίας και της κοινωνίας της γνώσης, της γήρανσης του πληθυσμού και της αύξησης της μετανάστευσης.

Τέλος η οικονομική ανάπτυξη στην ΕΕ έχει σημαντικά επιβραδυνθεί από το 2001 και μετά. Ως αποτέλεσμα έχει αυξηθεί ξανά η ανεργία σε πολλά τμήματα της Ένωσης, με όλες τις κοινωνικές συνέπειες που αυτό συνεπάγεται. Ως σημείο εκκίνησης για το μέλλον η Ένωση θα πρέπει να εκμεταλλευθεί πλήρως τις ευκαιρίες που παρέχονται από την τρέχουσα τάση για ανάκαμψη.

Σε μια προσπάθεια να βελτιωθούν οι επιδόσεις της οικονομίας της ΕΕ, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της Ένωσης που συναντήθηκαν στην Λισσαβόνα τον Μάρτιο 2000 διαμόρφωσαν μια στρατηγική που αποσκοπεί να καταστήσει την Ευρώπη μέχρι το 2010 την πλέον επιτυχημένη, ανταγωνιστική και βασισμένη στη γνώση οικονομία παγκοσμίως. Το Συμβούλιο της Νίκαιας τον Δεκέμβριο 2000 μετέφρασε τους στόχους της Λισσαβόνας για τη μείωση της φτώχειας σε συντονισμένη στρατηγική της ΕΕ για την κοινωνική ένταξη. Στο Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ τον Ιούνιο 2001 η στρατηγική της Λισσαβόνας διευρύνθηκε και δόθηκε νέα έμφαση στην προστασία του περιβάλλοντος και στην επίτευξη ενός πιο αειφόρου πρότυπου ανάπτυξης.

Η πολιτική για τη συνοχή συμβάλλει σημαντικά στην επίτευξη αυτών των στόχων. Στην πραγματικότητα η ανάπτυξη και η συνοχή αλληλοενισχύονται. Μέσω της μείωσης των ανισοτήτων, η Ένωση συντείνει στη διασφάλιση του γεγονότος ότι όλες οι περιφέρειες και κοινωνικές ομάδες μπορούν να συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη της Ένωσης και να ωφεληθούν απ' αυτήν. Τα άρθρα 3 και 158 της Συνθήκης αντανακλούν αυτό το όραμα, το οποίο έχει ενισχυθεί στο σχέδιο Συντάγματος μέσω της εισαγωγής σαφέστερης αναφοράς στην εδαφική διάσταση της συνοχής.

Η πολιτική για τη συνοχή είναι επίσης αναγκαία στα πλαίσια μιας κατάστασης κατά την οποία άλλες κοινοτικές πολιτικές έχουν σημαντικά οφέλη, σε συνδυασμό με περιορισμένα αλλά τοπικά επικεντρωμένα κόστη. Η πολιτική για τη συνοχή βοηθά να απλωθούν τα οφέλη. Προκαταλαμβάνοντας την αλλαγή και διευκολύνοντας την προσαρμογή, η πολιτική συνοχής μπορεί να συντείνει στον περιορισμό των αρνητικών επιπτώσεων.

Για το λόγο αυτό, η πολιτική για τη συνοχή, σε όλες τις διαστάσεις της, πρέπει να γίνει αντιληπτή ως ενιαίο και αναπόσπαστο μέρος της στρατηγικής της Λισσαβόνας, ακόμα κι αν σήμερα, όπως επεσήμανε η Επιτροπή στην πρότασή της για τις μελλοντικές δημοσιονομικές προοπτικές, ο σχεδιασμός της πολιτικής που διέπει την στρατηγική της Λισσαβόνας χρήζει συμπλήρωσης και ενημέρωσης. Με άλλα λόγια η πολιτική συνοχής χρειάζεται να ενσωματώσει τους στόχους της Λισσαβόνας και του Γκέτεμποργκ και να καταστεί ζωτικός φορέας για την υλοποίησή τους μέσω των εθνικών και περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Η ενίσχυση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας, μέσω ορθά στοχοθετημένων επενδύσεων σε όλη την Ένωση και η παροχή οικονομικών ευκαιριών που βοηθούν τα άτομα να εκπληρώσουν τις δυνατότητές τους, θα έχει ως αποτέλεσμα την υποστήριξη του αναπτυξιακού δυναμικού της οικονομίας της ΕΕ ως συνόλου προς όφελος όλων. Με τη διασφάλιση μιας πιο ισορροπημένης κατανομής της οικονομικής δραστηριότητας σε όλη την Ένωση η περιφερειακή πολιτική συντείνει στη μείωση των πιέσεων που δημιουργούνται από την υπερσυγκέντρωση, τη συμφόρηση και τις στενώσεις.

Η μεταρρύθμιση της πολιτικής για τη συνοχή θα πρέπει επίσης να αποτελέσει ευκαιρία για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, διαφάνεια και πολιτική υπευθυνότητα. Αυτό απαιτεί, πάνω απ' όλα, τον προσδιορισμό μιας στρατηγικής προσέγγισης της πολιτικής, με την αποσαφήνιση των προτεραιοτήτων, τη διασφάλιση του συντονισμού με το σύστημα οικονομικής και κοινωνικής διακυβέρνησης και την τακτική, ανοιχτή ανασκόπηση της συντελεσθείσας προόδου. Απαιτεί περαιτέρω απλοποίηση του συστήματος διαχείρισης με την εισαγωγή της διαφοροποίησης και της αναλογικότητας στο πλαίσιο της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Επιπλέον, απαιτείται περαιτέρω αποκέντρωση της ευθύνης προς τους επιτόπιους εταίρους στα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τις τοπικές αρχές.

Το παρόν σχέδιο κανονισμού αποτελεί την πρόταση της Επιτροπής για την επόμενη γενιά προγραμμάτων της πολιτικής για τη συνοχή. Αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία, σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά Ταμεία, το Συμβούλιο θα στηριχθεί προκειμένου να αναθεωρήσει αυτόν τον κανονισμό το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006. Η Επιτροπή υπογραμμίζει την ανάγκη έκδοσης των κανονισμών κατά τη διάρκεια του 2005 προκειμένου το 2006 να αφιερωθεί στον προγραμματισμό της περιόδου 2007-2013.

2. Η ΝΕΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΕ ΜΕΤΑ ΤΟ 2006

Η Επιτροπή προτείνει ότι θα πρέπει οι δράσεις που ενισχύονται από την πολιτική συνοχής να εστιάζονται σε επενδύσεις σε περιορισμένο αριθμό κοινοτικών προτεραιοτήτων, που θα αντανakλούν την ατζέντα της Λισσαβόνας και αυτήν του Γκέτεμποργκ, και όπου μπορεί να αναμένεται ότι οι κοινοτικές παρεμβάσεις θα έχουν πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα και σημαντική προστιθέμενη αξία. Κατά συνέπεια, για τα επιχειρησιακά προγράμματα η Επιτροπή προτείνει έναν βασικό κατάλογο με περιορισμένο αριθμό ζωτικών θεμάτων, ως ακολούθως: καινοτομία και οικονομία της γνώσης, περιβάλλον και πρόληψη κινδύνων, προσβασιμότητα και υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος. Τα προγράμματα που σχετίζονται με την απασχόληση θα πρέπει να επικεντρωθούν στην υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται για να σημειωθεί πρόοδος προς την πλήρη απασχόληση, για να βελτιωθεί η ποιότητα και η παραγωγικότητα στην εργασία και να προωθηθεί η κοινωνική ένταξη και συνοχή, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση.

Επικέντρωση σε τρεις κοινοτικούς στόχους

Η επιδίωξη των θεμάτων προτεραιότητας θα πρέπει να οργανωθεί βάσει απλοποιημένου και πιο διαφανούς πλαισίου, με ομαδοποίηση των προγραμμάτων της επόμενης γενιάς σε τρεις κατηγορίες: σύγκλιση· περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, εδαφική συνεργασία.

2.1. Σύγκλιση

Ο στόχος «Σύγκλιση» αφορά τα λιγότερο αναπτυγμένα κράτη μέλη και περιφέρειες, που σύμφωνα με τη Συνθήκη αποτελούν την υπ' αριθμόν ένα προτεραιότητα της κοινοτικής πολιτικής για τη συνοχή. Η Συνθήκη απαιτεί μείωση των ανισοτήτων μεταξύ «των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιφερειών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιφερειών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών» (Άρθρο 158). Η διεύρυνση θα επιφέρει πρωτοφανή αύξηση των ανισοτήτων εντός της Ένωσης, η μείωση των οποίων θα απαιτήσει μακροχρόνιες και επίμονες προσπάθειες.

Ο στόχος αυτός αφορά, πρώτα και κύρια, τις περιφέρειες εκείνες στις οποίες το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι κάτω από το 75% του κοινοτικού μέσου όρου. Απ' αυτή τη σκοπιά, ο κύριος στόχος της πολιτικής για τη συνοχή θα πρέπει να είναι η προώθηση συνθηκών που ενισχύουν την ανάπτυξη και των παραγόντων που οδηγούν στην πραγματική σύγκλιση. Οι στρατηγικές θα πρέπει να σχεδιάζονται με στόχο την μακροχρόνια ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης.

Η Επιτροπή προτείνει επίσης ότι θα πρέπει να χορηγηθεί προσωρινή ενίσχυση στα πλαίσια αυτής της προτεραιότητας στις περιφέρειες στις οποίες το κατά κεφαλήν ΑΕΠ θα είναι κάτω από το 75% του κοινοτικού μέσου όρου, όπως αυτός υπολογίστηκε για την Ένωση των Δεκαπέντε (το αποκαλούμενο στατιστικό αποτέλεσμα της διεύρυνσης). Πρόκειται για περιφέρειες όπου οι αντικειμενικές συνθήκες δεν έχουν μεταβληθεί, αν και το κατά κεφαλήν ΑΕΠ τους θα είναι σχετικά υψηλότερο στην διευρυμένη Ένωση. Χάριν δικαιοσύνης, και για να επιτραπεί στις εν λόγω περιφέρειες να ολοκληρώσουν τη διαδικασία σύγκλισης, η ενίσχυση θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη απ' ό,τι αποφασίστηκε στο Βερολίνο το 1999 για τις αποκαλούμενες «σταδιακής εξόδου» περιφέρειες της τρέχουσας γενιάς.

Τα προγράμματα θα υποστηρίζονται από τους χρηματοοικονομικούς πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και του Ταμείου Συνοχής, σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στη Συνθήκη.

Το Ταμείο Συνοχής θα ενισχύει κράτη μέλη με ΑΕΠ κάτω του 90% του κοινοτικού μέσου όρου. Η ενίσχυση από το Ταμείο Συνοχής θα χορηγείται υπό τον όρο ότι εκπληρώνονται οι προϋποθέσεις οικονομικής σύγκλισης καθώς και ότι θα αποφεύγονται τα υπερβολικά δημόσια ελλείμματα σύμφωνα με το άρθρο 104 της συνθήκης.

Με βάση τις προτεραιότητες που τέθηκαν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών, το Ταμείο Συνοχής θα αυξήσει τη συμβολή του στην αειφόρο ανάπτυξη. Από αυτή τη σκοπιά θα πρέπει να παραμείνουν ως κεντρικές προτεραιότητες, ιδιαιτέρως, τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών, τα έργα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος και οι περιβαλλοντικές υποδομές. Προκειμένου να επιτευχθεί η δέουσα ισορροπία, ώστε να αντανakλώνται οι ιδιαίτερες ανάγκες των νέων κρατών μελών, προβλέπεται, επίσης, να ενισχυθούν έργα όπως οι σιδηρόδρομοι, η θαλάσσια και εσωτερική ναυσιπλοΐα καθώς και προγράμματα συνδυασμένων μεταφορών εκτός των TEN-T, οι βιώσιμες αστικές μεταφορές και οι περιβαλλοντικά σημαντικές επενδύσεις στους ζωτικούς τομείς της ενεργειακής αποδοτικότητας ή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Θα τονισθεί επίσης η ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και αποδοτικότητας της δημόσιας διοίκησης, συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας διαχείρισης των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής.

2.2. Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση: προκαταλαμβάνοντας και προωθώντας την αλλαγή

Παρόλο που οι παρεμβάσεις στα λιγότερο αναπτυγμένα κράτη μέλη και περιφέρειες παραμένουν η προτεραιότητα της πολιτικής για τη συνοχή, υπάρχουν σημαντικές προκλήσεις που αφορούν όλα τα κράτη μέλη όπως οι ταχείς οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές και αναδιαρθρώσεις, η γήρανση του πληθυσμού, η αύξηση της μετανάστευσης, οι ελλείψεις εργατικού δυναμικού σε ζωτικούς τομείς και τα προβλήματα κοινωνικής ένταξης.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ένωση πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο. Σε ό,τι αφορά την πολιτική για τη συνοχή, εκτός των λιγότερο αναπτυγμένων κρατών μελών και περιφερειών, η Επιτροπή προτείνει διττή προσέγγιση:

- Πρώτον, μέσω περιφερειακών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, η πολιτική συνοχής θα βοηθά τις περιφέρειες και τις περιφερειακές αρχές να προκαταλαμβάνουν και να προωθούν την οικονομική αλλαγή σε βιομηχανικές, αστικές και αγροτικές περιοχές μέσω της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της ελκυστικότητάς τους, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες οικονομικές, κοινωνικές και εδαφικές ανισότητες.
- Δεύτερον, μέσω εθνικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ, η πολιτική συνοχής θα βοηθά τα άτομα να προκαταβάλουν και να προσαρμοσθούν στην οικονομική αλλαγή, σύμφωνα με τις πολιτικές προτεραιότητες της ΕΣΑ, μέσω της ενίσχυσης πολιτικών που θα στοχεύουν στην πλήρη απασχόληση, στην ποιότητα και παραγωγικότητα στην εργασία και στην κοινωνική ένταξη.

Στα πλαίσια των νέων περιφερειακών προγραμμάτων που θα χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ η Επιτροπή προτείνει αυστηρότερη επικέντρωση των παρεμβάσεων στα τρία θέματα προτεραιότητας: καινοτομία και κοινωνία της γνώσης, περιβάλλον και πρόληψη κινδύνων, προσβασιμότητα και υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος.

Η μοναδική πηγή χρηματοδότησης για τα νέα προγράμματα θα είναι το ΕΤΠΑ. Από τη σκοπιά της κατανομής πόρων είναι ανάγκη να προσδιοριστούν δύο ξεχωριστές ομάδες περιφερειών:

- Οι περιφέρειες που είναι τώρα επιλέξιμες για το Στόχο 1 και οι οποίες δεν πληρούν τα κριτήρια για την προτεραιότητα σύγκλισης, ακόμα και χωρίς το στατιστικό αποτέλεσμα της διεύρυνσης. Αυτές οι περιφέρειες θα τύχουν προσωρινής ενίσχυσης (υπό την κατηγορία της «σταδιακής εισόδου») που θα ακολουθήσει πορεία ανάλογη με αυτή των περιφερειών που δεν είναι πλέον επιλέξιμες για το Στόχο 1 κατά την περίοδο 2000–2006.
- Όλες οι άλλες περιφέρειες της Ένωσης που δεν καλύπτονται ούτε από τα προγράμματα σύγκλισης ούτε από την ενίσχυση της «σταδιακής εισόδου» που περιγράφεται παραπάνω.

Όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ, η Επιτροπή προτείνει να υποστηριχθεί η εφαρμογή των συστάσεων για την απασχόληση και να ενισχυθεί η κοινωνική ένταξη, σύμφωνα με τους στόχους και τους προσανατολισμούς της ΕΣΑ.

Προς τον σκοπό αυτό η στήριξη θα πρέπει να εστιάζεται σε τέσσερις προτεραιότητες πολιτικής που παίζουν ζωτικό ρόλο για την υλοποίηση της ΕΣΑ και για τις οποίες η κοινοτική χρηματοδότηση είναι δυνατόν να εξασφαλίσει προστιθέμενη αξία : αύξηση της προσαρμοστικότητας των εργαζομένων και των επιχειρήσεων, τόνωση της πρόσβασης στην απασχόληση και αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας, ενίσχυση της κοινωνικής ένταξης και της καταπολέμησης των διακρίσεων, δρομολόγηση μεταρρυθμίσεων στους τομείς της απασχόλησης και της ένταξης.

2.3. Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία

Επεκτείνοντας την εμπειρία της παρούσας Πρωτοβουλίας INTERREG η Επιτροπή προτείνει τη δημιουργία ενός νέου στόχου, αποκλειστικά αφιερωμένου στην προώθηση της αρμονικής και ισορροπημένης ενοποίησης του εδάφους της Ένωσης μέσω της ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων συνιστωσών για ζητήματα κοινοτικής σημασίας σε διασυνοριακό, διεθνικό και διαπεριφερειακό επίπεδο.

Η δράση θα χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ και θα εστιάζεται σε ενοποιημένα προγράμματα, τα οποία θα διαχειρίζεται μία μόνο αρχή, επιδιώκοντας την υλοποίηση ζωτικών κοινοτικών προτεραιοτήτων που συνδέονται με την ατζέντα της Λισσαβόνας και αυτήν του Γκέτεμποργκ.

Θα είναι επιλέξιμες για διασυνοριακή συνεργασία όλες οι περιφέρειες κατά μήκος των εσωτερικών χερσαίων συνόρων και ορισμένες περιφέρειες κατά μήκος των εξωτερικών χερσαίων συνόρων καθώς και κατά μήκος ορισμένων γειτονικών θαλάσσιων συνόρων. Σκοπός της θα είναι να προάγει κοινές λύσεις σε κοινά προβλήματα μεταξύ γειτονικών αρχών, όπως την αστική, αγροτική και παράκτια ανάπτυξη και την ανάπτυξη οικονομικών σχέσεων και τη δικτύωση των ΜΜΕ.

Όσον αφορά τις ευρύτερες δράσεις προώθησης της διεθνικής συνεργασίας, τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες καλούνται να εκτιμήσουν την χρησιμότητα και αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων 13 διεθνικών ζωνών συνεργασίας (που ορίζονται στα πλαίσια του INTERREG ΠΙΒ) υπό το πρίσμα της διεύρυνσης. Ο στόχος θα είναι να καθορίσουν μαζί με την Επιτροπή μια σειρά από ζώνες για διεθνική συνεργασία, οι οποίες θα έχουν επαρκή συνοχή και στις οποίες θα υπάρχουν κοινά συμφέροντα και ευκαιρίες για να αναπτυχθούν. Προβλέπεται πως η συνεργασία αυτή θα εστιάζεται σε στρατηγικές προτεραιότητες διεθνικού χαρακτήρα, όπως η Ε&Α, το περιβάλλον, η πρόληψη κινδύνων και η ενοποιημένη διαχείριση των υδάτινων πόρων.

Τέλος, η Επιτροπή προτείνει ότι στο μέλλον οι περιφέρειες θα πρέπει να ενσωματώνουν στα περιφερειακά τους προγράμματα, δράσεις στο πεδίο της διαπεριφερειακής συνεργασίας. Προς επίτευξη αυτού του στόχου, τα περιφερειακά προγράμματα θα χρειαστεί να αφιερώνουν ορισμένο μέρος των πόρων για ανταλλαγές, συνεργασία και δικτύωση με περιφέρειες σε άλλα κράτη μέλη.

3. ΜΙΑ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΔΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Η αποτελεσματική πολιτική για τη συνοχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες και τα χαρακτηριστικά διαμερισμάτων όπως οι εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης, τα νησιά, οι ορεινές περιοχές, οι αραιοκατοικημένες περιοχές στο βορειότερο τμήμα της Ένωσης και ορισμένες ακριτικές περιοχές της Ένωσης.

Θα πρέπει επίσης να υποστηρίζει με κατάλληλο τρόπο την αναβάθμιση αστικών κέντρων, τις αγροτικές περιοχές και τις περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία και να εξασφαλίζει την συμπληρωματικότητα και τη συνέπεια με ιδιαίτερα χρηματοδοτικά μέσα στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας.

Κατά συνέπεια η Επιτροπή σκοπεύει, στα πλαίσια του στόχου της σύγκλισης, να δημιουργήσει ένα ιδιαίτερο κονδύλιο για να αντισταθμίσει τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της

Συνθήκης και όπως ζητήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21-22 Ιουνίου 2002 στην Σεβίλλη. Επιπλέον θα συμπεριληφθεί στα νέα προγράμματα «Ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας» μια δράση με τίτλο «Μεγάλη Γειτονία» με στόχο την διευκόλυνση της συνεργασίας με γειτονικές χώρες.

Δεδομένου ότι τα προβλήματα προσβασιμότητας και μεγάλων αποστάσεων από σημαντικές αγορές είναι ιδιαίτερα έντονα σε πολλά νησιά, ορεινές περιοχές και αραιοκατοικημένες περιφέρειες, ιδιαίτερα στο βορειότερο τμήμα της Ένωσης, η κατανομή των πόρων για την προτεραιότητα Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση θα τα λάβει υπόψη χρησιμοποιώντας «εδαφικά» κριτήρια τα οποία έτσι θα αντανakλούν το σχετικό μειονεκτήματα των περιφερειών με γεωγραφικά μειονεκτήματα.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες αυτών των περιφερειών, όταν πρόκειται να στοχοθετηθούν οι πόροι στα πλαίσια των περιφερειακών προγραμμάτων. Σε μια προσπάθεια να προωθηθούν περισσότερες δράσεις σε αυτές τις ενίοτε παραμελημένες περιοχές και να ληφθεί υπόψη το υψηλότερο κόστος των κατά κεφαλήν δημοσίων επενδύσεων, προτείνεται για την επόμενη περίοδο οι περιφέρειες με μόνιμα γεωγραφικά μειονεκτήματα να επωφεληθούν μέσω της αύξησης της μέγιστης κοινοτικής συνεισφοράς.

Επεκτείνοντας τα ισχυρά σημεία της πρωτοβουλίας URBAN η Επιτροπή προτίθεται να ενισχύσει τη σημασία των ζητημάτων που αφορούν αστικές περιοχές μέσω της πλήρους ενσωμάτωσης στα περιφερειακά προγράμματα των δράσεων σε αυτό το πεδίο. Τα περιφερειακά προγράμματα θα πρέπει να καταδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι δράσεις για αστικές περιοχές και πως οργανώνεται για τις δράσεις αυτές η εκχώρηση αρμοδιοτήτων στις αρχές των πόλεων.

4. ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΕ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Η Επιτροπή προτείνει να απλοποιήσει και να αποσαφηνίσει το ρόλο των διαφόρων μέσων για την ενίσχυση της αγροτικής ανάπτυξης και του τομέα της αλιείας. Τα υφιστάμενα μέσα που συνδέονται με την πολιτική για την αγροτική ανάπτυξη θα ομαδοποιηθούν σε ένα μόνο μέσο υπό την Κοινή Γεωργική Πολιτική, το οποίο θα αποσκοπεί στα ακόλουθα:

- Αύξηση της ανταγωνιστικότητας στον γεωργικό τομέα μέσω ενίσχυσης της αναδιάρθρωσης.
- Τόνωση των πτυχών που σχετίζονται με το περιβάλλον και την ανάπτυξη της υπαίθρου μέσω ενίσχυσης της διαχείρισης της γης, συμπεριλαμβανομένης συγχρηματοδότησης δράσεων αγροτικής ανάπτυξης που σχετίζονται με χώρους προστασίας της φύσης Natura 2000.
- Βελτίωση της ποιότητας ζωής σε αγροτικές περιοχές και προώθηση της διαφοροποίησης των οικονομικών δραστηριοτήτων με μέτρα που έχουν ως στόχο τον γεωργικό τομέα και άλλους φορείς αγροτικών περιοχών.

Η παρούσα κοινοτική πρωτοβουλία, LEADER+ θα ενσωματωθεί στον κύριο προγραμματισμό.

Εξάλλου, οι δράσεις υπέρ της αναδιάρθρωσης του τομέα της αλιείας θα πρέπει να ομαδοποιηθούν υπό ένα και μόνο μέσο, το οποίο θα εστιάζεται σε δράσεις για την πλαισίωση των διαρθρωτικών αναγκών του τομέα της αλιείας και για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης σε περιοχές όπου ο τομέας της αλιείας, συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο.

Σημαντικό μέρος αυτών των προτάσεων είναι ότι οι χρηματοοικονομικοί πόροι που θα μεταβιβαστούν από την πολιτική για τη συνοχή σε αυτά τα νέα μέσα θα συνεχίσουν να κατανέμονται με τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται ο ίδιος βαθμός συγκέντρωσης με αυτόν που επιτυγχάνεται σήμερα ως προς τη βοήθεια λιγότερο αναπτυγμένων περιφερειών και χωρών, οι οποίες καλύπτονται από τα προγράμματα σύγκλισης.

Πέρα από τις παρεμβάσεις αυτές, η πολιτική για τη συνοχή θα πρέπει να υποστηρίζει την διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας και των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία σε αντικατάσταση των παραδοσιακών δραστηριοτήτων.

5. ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ: ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Παρόλο που ο μηχανισμός κατανομής για την πολιτική συνοχής έχει αποδείξει την ικανότητα υλοποίησης προγραμμάτων ποιότητας και έργων ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος στην πράξη, εμφανίστηκαν ορισμένα προβλήματα στη διαχείριση των σημερινών προγραμμάτων.

Κατά συνέπεια η Επιτροπή σκοπεύει να διατηρήσει τις ζωτικές αρχές της πολιτικής για τη συνοχή – προγραμματισμός, εταιρική σχέση, συγχρηματοδότηση και αξιολόγηση. Ωστόσο, προτείνει την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής μέσω της εισαγωγής ορισμένων μεταρρυθμίσεων που έχουν σκοπό, πρώτον, να ενθαρρύνουν μια πιο στρατηγική προσέγγιση του προγραμματισμού, δεύτερον, να εισάγουν περαιτέρω αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων στις κοινοπραξίες στα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τις τοπικές αρχές, τρίτον να ενισχύσουν την απόδοση και την ποιότητα των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων μέσω μιας ενισχυμένης και διαφανέστερης εταιρικής σχέσης και σαφών και αυστηρότερων μηχανισμών παρακολούθησης, και τέταρτον να απλοποιήσουν το σύστημα διαχείρισης με την εισαγωγή περισσότερης διαφάνειας, διαφοροποίησης και αναλογικότητας με ταυτόχρονη εξασφάλιση χρηστής οικονομικής διαχείρισης.

5.1. Πιο στρατηγικός προσανατολισμός για τις προτεραιότητες της Ένωσης

Η Επιτροπή προτείνει ότι θα πρέπει να υιοθετηθεί από το Συμβούλιο ένα γενικό στρατηγικό έγγραφο για την πολιτική συνοχής, ύστερα από γνωμάτευση του Κοινοβουλίου, πριν από την νέα περίοδο προγραμματισμού και βάσει πρότασης της Επιτροπής, που θα προσδιορίζει σαφείς προτεραιότητες για τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες.

Αυτή η στρατηγική προσέγγιση θα πρέπει να καθοδηγεί την πολιτική κατά την υλοποίησή της και θα την καθιστά πιο υπόλογη πολιτικά. Θα πρέπει να συντείνει στον ακριβέστερο προσδιορισμό του επιθυμητού επιπέδου συνέργειας που θα πρέπει να επιτευχθεί μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και της ατζέντας της Λισσαβόνας και αυτής του Γκέτεμποργκ και θα πρέπει να αυξήσει τη συνάφεια με τους Γενικούς Προσανατολισμούς Οικονομικής Πολιτικής και την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Απασχόλησης.

Κάθε χρόνο τα Ευρωπαϊκά θεσμικά Όργανα θα πρέπει να εξετάζουν την πρόοδο αναφορικά με τις στρατηγικές προτεραιότητες και τα επιτευχθέντα αποτελέσματα βάσει έκθεσης της Επιτροπής, η οποία θα συνοψίζει τις εκθέσεις προόδου των κρατών μελών.

Επιπλέον, η Επιτροπή προτείνει να απλοποιηθεί περαιτέρω το σύστημα όσον αφορά σειρά σημαντικών πλευρών.

5.2. Προγραμματισμός

Το σύστημα προγραμματισμού θα απλοποιηθεί ως ακολούθως:

Στο πολιτικό επίπεδο: βάσει των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που θα υιοθετήσει το Συμβούλιο, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να προετοιμάσει ένα έγγραφο με το εθνικό πλαίσιο που να καλύπτει την αναπτυξιακή του στρατηγική, και το οποίο θα αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την Επιτροπή και το πλαίσιο για την προετοιμασία των θεματικών και περιφερειακών προγραμμάτων, χωρίς ωστόσο να παίζει το ρόλο — όπως το υφιστάμενο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης — ενός μέσου διαχείρισης·

Στο επιχειρησιακό επίπεδο: βάσει του εγγράφου πολιτικής η Επιτροπή θα πρέπει να εγκρίνει εθνικά και περιφερειακά προγράμματα για κάθε κράτος μέλος. Τα προγράμματα θα πρέπει να ορίζονται μόνο σε συνολικό ή υψηλής προτεραιότητας επίπεδο, υπογραμμίζοντας τα πλέον σημαντικά μέτρα. Επιπρόσθετες λεπτομέρειες, που σήμερα περιλαμβάνονται στο λεγόμενο «συμπλήρωμα προγραμματισμού», καθώς και η διαχείριση ανά μέτρο, θα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

Ο αριθμός των ταμείων θα περιοριστεί σε τρία (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ και Ταμείο Συνοχής) σε σύγκριση με τα σημερινά έξη.

Σε αντίθεση με τα υφιστάμενα πολύ-ταμειακά προγράμματα, οι μελλοντικές παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ θα πρέπει να στοχεύουν στη χρήση ενός μόνο ταμείου ανά πρόγραμμα. Από τη σκοπιά αυτή, η δράση κάθε ταμείου θα πρέπει να παρουσιάζει μεγαλύτερη συνέπεια, και να επιτρέπεται στο ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ να χρηματοδοτούν δευτερεύουσες δραστηριότητες που σχετίζονται αντίστοιχα με το ανθρώπινο και το υλικό κεφάλαιο. Η χρηματοδότηση αυτών των δραστηριοτήτων θα πρέπει να είναι περιορισμένη και να συνδέεται άμεσα με τους κύριους τομείς παρεμβάσεων του κάθε ταμείου. Αυτό θα επιτρέψει τόσο την απλοποίηση όσο και την αυξημένη αποτελεσματικότητα του προγραμματισμού.

Το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΠΑ θα ακολουθήσουν ενιαίο σύστημα προγραμματισμού ως προς τις υποδομές μεταφορών και περιβάλλοντος. Τα μεγάλα έργα θα πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή ξεχωριστά, αλλά η διαχείρισή τους θα πραγματοποιείται στα πλαίσια των σχετικών προγραμμάτων.

5.3. Οικονομική διαχείριση και έλεγχος

Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, ένας από τους ζωτικούς στόχους του μελλοντικού κανονιστικού πακέτου για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013 είναι ο σαφής προσδιορισμός με βάση την αποκτηθείσα εμπειρία από την ισχύουσα νομοθεσία, του πλαισίου, της φύσης και της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διάφορων φορέων που συμμετέχουν στην εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού. Σε αυτούς περιλαμβάνονται αφενός τα κράτη μέλη και οι φορείς υλοποίησης και αφετέρου η Επιτροπή.

Από την άποψη αυτή η αποσαφήνιση θα συμβάλει στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και της συνολικής ισορροπίας του συστήματος.

Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

Το σχέδιο κανονισμού περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής αυξάνει την λογική συνέπεια και τη διαφάνεια της γενικής αρχιτεκτονικής των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου των Ταμείων.

- Τη λογική συνέπεια, καθώς καθορίζονται σαφώς οι ελάχιστες προϋποθέσεις που ισχύουν για τα συστήματα απλού και δημοσιονομικού ελέγχου σε όλα τα επίπεδα της διεργασίας, καθώς και τα αντίστοιχα καθήκοντα και υποχρεώσεις των διάφορων φορέων.
- Τη διαφάνεια, καθώς απαιτείται οι διάφοροι φορείς τους οποίους αφορούν οι έλεγχοι να έχουν επίγνωση των αποτελεσμάτων των ελέγχων κάθε τμήματος, προκειμένου να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα, την απόδοση και την γενική ισορροπία του συστήματος.

Το σχέδιο κανονισμού ορίζει μια κοινή βάση ελάχιστου συνόλου προϋποθέσεων με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται κάθε σύστημα διαχείρισης και εσωτερικού ελέγχου που σχετίζεται με την διαχείριση των ταμείων καθώς και τις ευθύνες των κρατών μελών και της Επιτροπής για την εξασφάλιση του σεβασμού της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα παρέχουν διαβεβαίωση αξιοπιστίας σε σχέση με τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου:

- Στην αρχή της περιόδου, μέσω γνωμοδότησης σχετικά με το σύστημα από ανεξάρτητο φορέα ελέγχου.
- Κάθε χρόνο, μέσω γνωμοδότησης της αρχής ελέγχου, επικουρούμενη από ετήσια έκθεση ελέγχου, και
- Στο τέλος της περιόδου, μέσω διαβεβαίωσης αξιοπιστίας για την τελική δήλωση δαπανών.

Στην περίπτωση που η Επιτροπή διαθέτει διαβεβαίωση αξιοπιστίας σχετικά με την ύπαρξη και τη σωστή λειτουργία των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου – διαβεβαίωση που στηρίζεται στους δικούς της καθώς και στους εθνικούς ελέγχους – θα είναι σε θέση να στηρίξει στα αποτελέσματα των εθνικών ελέγχων την δική της διαβεβαίωση αξιοπιστίας σχετικά με την νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώθηκαν. Κατά συνέπεια, θα είναι σε θέση να περιορίσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Στα ίδια πλαίσια η αρχιτεκτονική του νομοθετήματος προτείνει ο βαθμός της κοινοτικής εμπλοκής στην διαχείριση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο να αποτελεί συνάρτηση – μεταξύ άλλων – και του ύψους της κοινοτικής συνεισφοράς. Το σχέδιο του γενικού κανονισμού επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τους δικούς τους κανόνες και δομές διαχείρισης και ελέγχου στην περίπτωση που η εθνική συνεισφορά υπερτερεί σημαντικά. Η εναλλακτική αυτή δυνατότητα ισχύει μόνον στην περίπτωση που η Επιτροπή έχει λάβει διαβεβαίωση για την αξιοπιστία των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου.

Η αρχή της προσθετικότητας — ότι δηλαδή η πόροι της ΕΕ θα πρέπει να προστίθενται μάλλον παρά να υποκαθιστούν τους εθνικούς πόρους — θα παραμείνει θεμελιώδης αρχή της πολιτικής για τη συνοχή. Εντούτοις, σε συμφωνία με την αρχή της αναλογικότητας, η Επιτροπή θα επαληθεύει την εφαρμογή της μόνο στο πλαίσιο του στόχου «Σύγκλιση». Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για τη διασφάλιση του γεγονότος ότι η αρχή της προσθετικότητας ισχύει στα πλαίσια των προγραμμάτων «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» και «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».

Οικονομική διαχείριση

Όσον αφορά την οικονομική διαχείριση, εισάγονται δύο σημαντικές πλευρές για την απλοποίηση του συστήματος. Στην πράξη οι πληρωμές θα πραγματοποιούνται στο επίπεδο των προτεραιοτήτων και όχι στο επίπεδο των μέτρων όπως συμβαίνει σήμερα. Επιπλέον, η κοινοτική συνεισφορά θα υπολογίζεται μόνον βάσει της δημόσιας δαπάνης. Διατηρούνται το σύστημα πληρωμών (προκαταβολή και εξόφληση) καθώς και η αρχή της αυτόματης αποδέσμευσης.

Στο σχέδιο κανονισμού προτείνεται επίσης η θέσπιση διαδικασίας διακοπής, παρακράτησης και αναστολής των πληρωμών σε περίπτωση σοβαρών προβλημάτων κατά τη στιγμή της υποβολής της αίτησης για ενδιάμεση πληρωμή.

Με στόχο την απλοποίηση της οικονομικής διαχείρισης, η Επιτροπή προτείνει να επιτρέπεται το μερικό κλείσιμο προγραμμάτων για δράσεις που έχουν ολοκληρωθεί. Το χρονοδιάγραμμα του κλεισίματος αυτού αποφασίζεται από κάθε κράτος μέλος.

Οι εθνικοί κανόνες θα πρέπει να καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την επιλεξιμότητα των δαπανών, με εξαίρεση περιορισμένο αριθμό πεδίων όπως ο ΦΠΑ, όπου θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν οι κοινοτικοί κανόνες.

5.4. Συγκέντρωση των πόρων

Η μεγαλύτερη συγκέντρωση πόρων θα πρέπει να παραμείνει στα λιγότερο ευημερούντα κράτη μέλη και περιφέρειες και κυρίως στα νέα κράτη μέλη. Στο επίπεδο των επιμέρους αναπτυξιακών προγραμμάτων η συγκέντρωση θα πρέπει να επιτευχθεί μέσω της εστίασης στις προτεραιότητες της Λισσαβόνας και του Γκέτεμποργκ, καθώς και, για τις περιφέρειες του στόχου «Σύγκλιση», στην οικοδόμηση της θεσμικής ικανότητας.

Όσον αφορά τα προγράμματα περιφερειακής ανταγωνιστικότητας, η τρέχουσα έμφαση (υπό τον Στόχο 2) στον προσδιορισμό ζωνών επιλέξιμων περιοχών σε επίπεδο κοινοτήτων, δήμων και διαμερισμάτων, σημαίνει ότι η συγκέντρωση προσδιορίζεται σχεδόν αποκλειστικά από μικρογεωγραφικούς όρους. Μολονότι η γεωγραφική συγκέντρωση των πόρων στους περισσότερο πληγέντες θύλακες ή περιοχές θα πρέπει να παραμείνει ως ουσιαστικό τμήμα των μελλοντικών προσπαθειών, θα πρέπει επίσης να αναγνωριστεί ότι οι προοπτικές αυτών των περιοχών είναι στενά συνδεδεμένες με την επιτυχία της περιφέρειας ως συνόλου.

Όπως έχουν αναγνωρίσει πολλές περιφέρειες, αυτό απαιτεί την ανάπτυξη μιας ενιαίας στρατηγικής για ολόκληρη την περιφέρεια, ως μέσον αντιμετώπισης των αναγκών των πιο αδύναμων τμημάτων της. Για το μέλλον, προτείνεται, κατά συνέπεια, να εγκαταλειφθεί το τρέχον σύστημα του μικροχωροταξικού προσδιορισμού, ώστε να εξασφαλισθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της γεωγραφικής και των άλλων μορφών συγκέντρωσης κατά το

σχεδιασμό των προγραμμάτων περιφερειακής ανταγωνιστικότητας σε συνεργασία με την Επιτροπή.

Αυτό δεν θα πρέπει να έχει ως συνέπεια την αποδυνάμωση της προσπάθειας κατανομής των δημοσιονομικών πόρων της ΕΕ. Στα πλαίσια του κεφαλαίου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα» κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα θα πρέπει να δικαιολογήσει την δική του γεωγραφική, θεματική και οικονομική κατανομή.

Στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, οι περιφέρειες θα πρέπει να έχουν, κατ' αρχάς, την ευθύνη για τη συγκέντρωση των χρηματοοικονομικών πόρων στα θέματα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των οικονομικών, κοινωνικών και εδαφικών ανισοτήτων σε περιφερειακό επίπεδο. Η Επιτροπή θα πρέπει να επαληθεύει και να επιβεβαιώνει τη συνέπεια κατά τη στιγμή που αποφασίζει για τα προγράμματα.

Τέλος, μέσω της αρχής της αποδέσμευσης των μη χρησιμοποιημένων πόρων (κανόνας «N+2»), που εφαρμόζεται αποκλειστικά στην περιφερειακή πολιτική και στην πολιτική συνοχής, θα εξακολουθήσει να υφίσταται ένα ισχυρό κίνητρο για την αποδοτική και ταχεία υλοποίηση των προγραμμάτων.

5.5. Μεγαλύτερη έμφαση στην επίδοση και στην ποιότητα

Η αποτελεσματικότητα απαιτεί μεγαλύτερη επικέντρωση στις επιπτώσεις και τις επιδόσεις, καθώς και καλύτερο προσδιορισμό των αποτελεσμάτων που πρέπει να επιτευχθούν. Γενικά, η αποδοτικότητα της πολιτικής για τη συνοχή θα πρέπει να βελτιωθεί μέσω της καθιέρωσης ετήσιου διαλόγου με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, στο πλαίσιο του οποίου θα συζητούνται — βάσει των ετήσιων εκθέσεων της Επιτροπής — η πρόοδος και τα αποτελέσματα των εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων, έτσι ώστε να αυξηθεί η διαφάνεια και η υπευθυνότητα απέναντι στα θεσμικά όργανα και τους πολίτες.

Η αξιολόγηση πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη των προγραμμάτων, θα πρέπει να παραμείνει ουσιαστικό στοιχείο της γενικής προσπάθειας διατήρησης της ποιότητας. Επιπρόσθετα, η Επιτροπή προτείνει να δημιουργηθεί κοινοτικό αποθεματικό επίδοσης, βασικός στόχος του οποίου θα είναι να ανταμείβει τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες που επιδεικνύουν την πιο σημαντική πρόοδο σε σχέση με την επίτευξη των συμπεφωνημένων στόχων.

Τέλος, η Επιτροπή προτείνει να δημιουργήσουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των εθνικών τους κονδυλίων, μικρό αποθεματικό, το οποίο θα τους επιτρέπει να ανταποκρίνονται ταχύτατα σε απροσδόκητους τομεακούς ή τοπικούς κραδασμούς, λόγω βιομηχανικής αναδιάρθρωσης ή εξ αιτίας των επιπτώσεων των εμπορικών συμφωνιών. Αυτό το αποθεματικό θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την παροχή επικουρικής ενίσχυσης των πληγέντων εργαζομένων και στη διαφοροποίηση της οικονομίας στις σχετικές περιοχές, ως συμπλήρωμα των εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων, τα οποία θα πρέπει να αποτελούν το κύριο μέσο αναδιάρθρωσης για την έγκαιρη αντιμετώπιση των οικονομικών αλλαγών.

Αυτές οι προτεινόμενες αλλαγές θα πρέπει να επιφέρουν μεγαλύτερη διαφάνεια στη λειτουργία της πολιτικής, διευκολύνοντας την πρόσβαση των πολιτών και των επιχειρήσεων και τοιουτοτρόπως αυξάνοντας τον αριθμό των προτεινόμενων έργων και συντείνοντας στη δημιουργία μεγαλύτερης αξίας ανά μονάδα χρηματοδότησης μέσω του αυξημένου ανταγωνισμού για ενίσχυση.

6. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

Οι δημοσιονομικοί πόροι που διατίθενται για την πολιτική υπέρ της συνοχής θα πρέπει να αντανakλούν τη φιλοδοξία της διευρυμένης Ένωσης να προωθήσει την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές της. Για την περίοδο 2007-2013 η Επιτροπή προτείνει τη διάθεση 336,1 δις ευρώ (που ισοδυναμεί με 373,9 δις ευρώ πριν τις μεταφορές προς τα προτεινόμενα μοναδικά μέσα για την αγροτική ανάπτυξη και την αλιεία) για την στήριξη των τριών προτεραιοτήτων της αναθεωρημένης πολιτικής για τη συνοχή.

Η ενδεικτική κατανομή αυτού του ποσού μεταξύ των τριών προτεραιοτήτων της αναθεωρημένης πολιτικής θα πρέπει να είναι η ακόλουθη:

- Το 78% περίπου για την προτεραιότητα «Σύγκλιση» (λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, Ταμείο Συνοχής και περιφέρειες του «στατιστικού αποτελέσματος»), με έμφαση στη βοήθεια προς τα δώδεκα νέα κράτη μέλη. Το όριο απορρόφησης («οροφή») για δημοσιονομικές μεταβιβάσεις σε κάθε κράτος μέλος υπό την πολιτική συνοχής θα διατηρηθεί στο τρέχον όριο του 4% του εθνικού ΑΕΠ, λαμβανομένων υπόψη και των ποσών που περιλαμβάνονται στα μέσα για την αγροτική ανάπτυξη και την αλιεία. Οι περιφέρειες τις οποίες αφορά το λεγόμενο στατιστικό αποτέλεσμα θα πρέπει να λάβουν συγκεκριμένα μειούμενα κονδύλια στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση», για να διευκολυνθεί η «σταδιακή έξοδος» τους.
- Το 18% περίπου θα διατεθεί για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση». Εκτός των περιφερειών «σταδιακής εισόδου», η κατανομή μεταξύ των περιφερειακών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και των εθνικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ θα είναι 50-50.
- Το 4% περίπου για τον στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».

Για την κατανομή των δημοσιονομικών πόρων μεταξύ των κρατών μελών, η Επιτροπή προτείνει να εφαρμόζεται η μέθοδος που βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια και η οποία χρησιμοποιήθηκε κατά το Συμβούλιο του Βερολίνου (1999) για την προτεραιότητα «Σύγκλιση», λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να υπάρχει δίκαιη μεταχείριση σε ό,τι αφορά τις περιφέρειες που επηρεάζονται από το στατιστικό αποτέλεσμα της διεύρυνσης.

Οι πόροι για το στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» θα πρέπει να κατανέμονται από την Επιτροπή μεταξύ των κρατών μελών, βάσει οικονομικών, κοινωνικών και εδαφικών κοινοτικών κριτηρίων.

Τέλος, η κατανομή των πόρων στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» θα πρέπει να γίνει με οδηγό τον πληθυσμό που κατοικεί σε επιλέξιμες περιοχές καθώς και το σύνολο του πληθυσμού των οικείων κρατών μελών.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 161,

την πρόταση της Επιτροπής¹,

τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁴,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το άρθρο 158 της συνθήκης προβλέπει ότι, προς ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της, η Κοινότητα αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών. Το άρθρο 159 προβλέπει ότι η δράση αυτή ενισχύεται μέσω των Διαρθρωτικών Ταμείων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤρΕ) και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών μέσων.
- (2) Η πολιτική για τη συνοχή θα πρέπει να συμβάλει στην αύξηση της ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης με την ενσωμάτωση στις κοινοτικές προτεραιότητες της αειφόρου ανάπτυξης με βάση αυτά που καθορίστηκαν στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Λισσαβόνας και του Γκέτεμποργκ.
- (3) Στη διευρυμένη Κοινότητα οι οικονομικές, κοινωνικές και εδαφικές διαφορές τόσο σε περιφερειακό όσο και σε εθνικό επίπεδο έχουν αυξηθεί. Κατά συνέπεια θα πρέπει να αυξηθούν για ολόκληρη την Κοινότητα η ανταγωνιστικότητα και η απασχόληση.

¹ EE C [...], [...], σ. [...].

² EE C [...], [...], σ. [...].

³ EE C [...], [...], σ. [...].

⁴ EE C [...], [...], σ. [...].

- (4) Η αύξηση των χερσαίων και θαλασσίων συνόρων της Ένωσης και η επέκταση της επικράτειάς της σημαίνουν πως η προστιθέμενη αξία της διασυνοριακής, διεθνικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας στην Ένωση θα πρέπει να αυξηθεί.
- (5) Οι εργασίες του Ταμείου Συνοχής θα πρέπει να ενσωματωθούν στον προγραμματισμό των διαρθρωτικών ενισχύσεων προκειμένου να εξασφαλισθεί μεγαλύτερη λογική συνέπεια μεταξύ των διαφόρων ταμείων.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1260/99 της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά Ταμεία¹, το Συμβούλιο θα πρέπει να αναθεωρήσει τον εν λόγω κανονισμό με βάση πρόταση της Επιτροπής μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2006 το αργότερο. Προκειμένου να υλοποιηθεί η μεταρρύθμιση των ταμείων που προτείνεται με τον παρόντα κανονισμό, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/99 θα πρέπει να καταργηθεί.
- (7) Ο ρόλος των διαφόρων μέσων παροχής ενισχύσεων για την αγροτική ανάπτυξη, συγκεκριμένα ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. [...], και για τον τομέα της αλιείας, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. [...]², θα πρέπει να καθοριστεί με ακρίβεια και τα μέσα αυτά θα πρέπει να ενσωματωθούν στα χρηματοδοτικά μέσα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής και της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής· αυτά τα χρηματοδοτικά μέσα θα πρέπει να συντονισθούν με εκείνα της πολιτικής για τη συνοχή.
- (8) Ο αριθμός των ταμείων που παρέχουν ενίσχυση στα πλαίσια της πολιτικής για τη συνοχή περιορίζεται συνεπώς στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) και στο Ταμείο Συνοχής. Οι κανόνες που ισχύουν για κάθε ταμείο θα πρέπει να προσδιοριστούν σε κανονισμούς εφαρμογής που θα θεσπισθούν με βάση τα άρθρα 148, 161 και 162 της συνθήκης.
- (9) Προκειμένου να αυξηθεί η προστιθέμενη αξία της κοινοτικής πολιτικής για τη συνοχή, οι εργασίες των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής θα πρέπει να επικεντρωθούν και να απλοποιηθούν και κατά συνέπεια οι στόχοι που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/99 θα πρέπει να επαναπροσδιορισθούν. Κατά συνέπεια θα πρέπει να καθοριστούν έτσι ώστε να αποβλέπουν στη σύγκλιση των κρατών μελών και των περιφερειών, στην περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση και στην ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία.
- (10) Στα πλαίσια αυτών των τριών στόχων θα πρέπει να ληφθούν υπόψη με κατάλληλο τρόπο τόσο τα οικονομικά και κοινωνικά όσο και τα εδαφικά χαρακτηριστικά.
- (11) Οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες θα πρέπει να επωφεληθούν από ειδικά μέτρα και πρόσθετη χρηματοδότηση προκειμένου να αντισταθμιστούν τα μειονεκτήματα που προκύπτουν από τους παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 299, παράγραφος 2 της συνθήκης.
- (12) Οι βορειότερες περιοχές της Ένωσης, που είναι εξαιρετικά αραιοκατοικημένες, απαιτούν κατάλληλη δημοσιονομική αντιμετώπιση προκειμένου να αντισταθμιστούν οι επιπτώσεις αυτού του μειονεκτήματος.

¹ ΕΕ L 161, 26.6.1999, σ.1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης του 2003.

² ΕΕ L [...] της [...], σ. [...].

- (13) Με βάση τη σημασία της αστικής διάστασης και της συμβολής των αστικών κέντρων και των πόλεων, ιδιαίτερα των μεσαίου μεγέθους, στην περιφερειακή ανάπτυξη, αυτά θα πρέπει να ληφθούν περισσότερο υπόψη με την τόνωση του ρόλου τους στον προγραμματισμό της προώθησης της πολεοδομικής αναβάθμισης.
- (14) Τα ταμεία θα πρέπει να αναλάβουν ειδική και συμπληρωματική δράση πέρα και υπέρ του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου για την Αγροτική Ανάπτυξη (ΕΓΤΑΑ) και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ) για την προώθηση της οικονομικής διαφοροποίησης των αγροτικών περιοχών και των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία. Επιπλέον, οι περιφέρειες των οποίων η ανάπτυξη υστερεί θα πρέπει να συνεχίζουν να επωφελούνται από την ίδια δημοσιονομική επικέντρωση όπως και κατά την περίοδο 2000-2006 μέσω της ενίσχυσης από τα χρηματοδοτικά αυτά μέσα που συμπληρώνει εκείνη που προέρχεται από τα ταμεία.
- (15) Οι δράσεις για περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα, δηλαδή για ορισμένα νησιά, ορεινές περιοχές και περιοχές με αραιή πυκνότητα πληθυσμού, καθώς και για ορισμένες παραμεθόριες περιοχές της Κοινότητας μετά τη διεύρυνσή της, θα πρέπει να ενισχυθούν προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι ιδιαίτερες δυσκολίες ανάπτυξης.
- (16) Θα πρέπει να καθοριστούν αντικειμενικά κριτήρια για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων περιφερειών. Προς το σκοπό αυτό ο προσδιορισμός των περιφερειών και περιοχών προτεραιότητας σε κοινοτικό επίπεδο θα πρέπει να στηρίζεται στο κοινό σύστημα ταξινόμησης των περιφερειών που καθορίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003 για τη θέσπιση μιας κοινής ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (NUTS)¹.
- (17) Η καθιέρωση στόχου «Σύγκλιση» πρόκειται να καλύψει τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες των οποίων η ανάπτυξη υστερεί. Οι περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο «Σύγκλιση» είναι εκείνες των οποίων το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ), το οποίο μετράται σε μονάδες αγοραστικής δύναμης, είναι μικρότερο από το 75% του κοινοτικού μέσου όρου. Οι περιφέρειες που υποφέρουν από τη στατιστική επίπτωση η οποία συνδέεται με τη μείωση του κοινοτικού μέσου όρου μετά τη διεύρυνση της Ένωσης θα επωφεληθούν για το λόγο αυτό από μια σημαντική μεταβατική ενίσχυση προκειμένου να ολοκληρώσουν τη διαδικασία σύγκλισής τους. Η ενίσχυση αυτή θα σταματήσει το 2013 και δεν θα την ακολουθήσει άλλη μεταβατική περίοδος. Τα κράτη μέλη που θα υπαχθούν στο στόχο «Σύγκλιση» των οποίων το κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) είναι λιγότερο από το 90% του κοινοτικού μέσου όρου θα λάβουν ενίσχυση στα πλαίσια του Ταμείου Συνοχής.
- (18) Η καθιέρωση στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» θα καλύψει την επικράτεια της Κοινότητας πέρα από τον στόχο «Σύγκλιση». Οι περιφέρειες που είναι επιλέξιμες είναι εκείνες που υπάγονται στον στόχο 1 στα πλαίσια της περιόδου προγραμματισμού 2000-06, οι οποίες δεν ικανοποιούν πλέον τα περιφερειακά κριτήρια επιλεξιμότητας του στόχου «Σύγκλιση» και οι οποίες κατά συνέπεια δικαιούνται μεταβατική ενίσχυση, καθώς και όλες οι άλλες περιφέρειες της Κοινότητας.

¹ ΕΕ L 154, 21.6.2003, σ. 1.

- (19) Η καθιέρωση στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» πρόκειται να καλύψει τις περιφέρειες με χερσαία ή θαλάσσια σύνορα, τις περιφέρειες της διεθνικής συνεργασίας, η οποία προσδιορίζεται από τις δράσεις προώθησης της ενοποιημένης ανάπτυξης της επικράτειας και της υποστήριξης δικτύων διαπεριφερειακής συνεργασίας και ανταλλαγής εμπειρίας. Η βελτίωση και απλούστευση της συνεργασίας κατά μήκος των εξωτερικών συνόρων της Κοινότητας συνεπάγεται την χρήση του χρηματοδοτικού μέσου για την ευρωπαϊκή γειτνίαση και εταιρική σχέση με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. και το χρηματοδοτικό μέσο προένταξης με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...].
- (20) Οι δραστηριότητες των ταμείων και οι δράσεις τις οποίες χρηματοδοτούν θα πρέπει να είναι σύμφωνες και συμβατές με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές και να συμμορφώνονται με την κοινοτική νομοθεσία.
- (21) Η δράση που αναλαμβάνει η Κοινότητα θα πρέπει να είναι συμπληρωματική ως προς αυτή που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη ή να έχει ως στόχο να συμβάλει στη δράση αυτή. Η εταιρική σχέση θα πρέπει να ενισχυθεί μέσω ρυθμίσεων για τη συμμετοχή διαφόρων τύπων εταίρων, ιδιαίτερα των περιφερειών, με πλήρη σεβασμό των θεσμικών ρυθμίσεων των κρατών μελών.
- (22) Ο πολυετής προγραμματισμός θα πρέπει να στοχεύει στην επίτευξη των στόχων των ταμείων μέσω της εξασφάλισης της διαθεσιμότητας των αναγκαίων δημοσιονομικών πόρων και της συνέπειας και συνέχειας της κοινής δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών.
- (23) Η Κοινότητα είναι δυνατό να αναλάβει δράσεις, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που καθορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, προκειμένου να προωθήσει τους στόχους «Σύγκλιση», «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» και «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία». Οι στόχοι αυτοί δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της έκτασης των διαφορών και του ορίου των δημοσιονομικών πόρων των κρατών μελών και των περιφερειών που είναι επιλέξιμες στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση». Κατά συνέπεια οι στόχοι αυτοί είναι δυνατόν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο μέσω της εξασφάλισης πολυετούς κοινοτικής χρηματοδότησης που επιτρέπει στην πολιτική για τη συνοχή να επικεντρωθεί στις προτεραιότητες της Κοινότητας. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που καθορίζεται στο προαναφερθέν άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν κάνει τίποτα παραπάνω από ό,τι απαιτείται για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (24) Ενδείκνυται η ενίσχυση της επικουρικότητας και της αναλογικότητας της παρέμβασης των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής.
- (25) Με βάση το άρθρο 274 της συνθήκης, στα πλαίσια της επιμερισμένης διαχείρισης, θα πρέπει να καθοριστούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να εξασκήσει τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τα ταμεία κατά νόμιμο και σωστό τρόπο και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του δημοσιονομικού κανονισμού.

- (26) Προκειμένου να εξασφαλιστεί πραγματική οικονομική επίπτωση, οι ενισχύσεις από τα Διαρθρωτικά Ταμεία δεν είναι δυνατόν να αντικαταστήσουν δημόσιες δαπάνες των κρατών μελών με βάση τον παρόντα κανονισμό. Η επαλήθευση μέσω της εταιρικής σχέσης της αρχής της προσθετικότητας θα πρέπει να επικεντρωθεί στις περιοχές του στόχου «Σύγκλιση» λόγω της έκτασης των δημοσιονομικών πόρων που διατίθενται γι' αυτές και είναι δυνατόν να έχει ως αποτέλεσμα δημοσιονομική διόρθωση, εάν δεν εφαρμοστεί η προσθετικότητα.
- (27) Στα πλαίσια της προσπάθειάς της υπέρ της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής η Κοινότητα προωθεί το στόχο της εξάλειψης των ανισοτήτων και της προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, όπως προβλέπεται στα άρθρα 2 και 3 της συνθήκης.
- (28) Η δημοσιονομική συγκέντρωση στο στόχο «Σύγκλιση» θα πρέπει να αυξηθεί λόγω των μεγαλύτερων διαφορών στη διευρυμένη Ένωση, η προσπάθεια υπέρ του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» που βοηθά στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης στο υπόλοιπο της Ένωσης θα πρέπει να διατηρηθεί και οι πόροι για το στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» θα πρέπει να αυξηθούν με βάση την ιδιαίτερη προστιθέμενη του αξία.
- (29) Θα πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις για την κατανομή των διαθέσιμων πόρων. Αυτοί κατανέμονται σε ετήσια βάση και θα πρέπει να εξασφαλιστεί σημαντική συγκέντρωση στις περιοχές των οποίων η ανάπτυξη υστερεί, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση λόγω των στατιστικών επιπτώσεων.
- (30) Τα ετήσια κονδύλια που διατίθενται σε ένα κράτος μέλος στα πλαίσια των ταμείων θα πρέπει να περιορίζονται σε ανώτατο όριο που καθορίζεται με βάση την ικανότητά του για απορρόφηση.
- (31) Η Επιτροπή θα πρέπει να καθορίσει την ενδεικτική κατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων χρησιμοποιώντας αντικειμενική και διαφανή μέθοδο. Το 3% των κονδυλίων των Διαρθρωτικών Ταμείων που διατίθενται στα κράτη μέλη στα πλαίσια των στόχων «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» θα πρέπει να ενταχθεί σε ένα κοινοτικό αποθεματικό για την επιβράβευση της ποιότητας και των επιδόσεων.
- (32) Οι πιστώσεις που διατίθενται στα πλαίσια των ταμείων θα πρέπει να αναπροσαρμόζονται με βάση ενιαίο συντελεστή για χρήση στα πλαίσια του προγραμματισμού.
- (33) Προκειμένου να αυξηθεί το στρατηγικό περιεχόμενο της πολιτικής για τη συνοχή μέσω της ενσωμάτωσης των προτεραιοτήτων της Κοινότητας και με τον τρόπο αυτό να προωθηθεί η διαφάνειά της, το Συμβούλιο θα πρέπει να θεσπίσει στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές με βάση πρόταση της Επιτροπής. Το Συμβούλιο θα πρέπει να εξετάσει την εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη με βάση έκθεση της Επιτροπής.
- (34) Με βάση τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που θα θεσπίσει το Συμβούλιο, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να συντάξει ένα εθνικό έγγραφο αναφοράς για την αναπτυξιακή του στρατηγική, το οποίο θα αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την Επιτροπή, θα εγκριθεί από την Επιτροπή και θα αποτελεί το πλαίσιο για την προετοιμασία των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

- (35) Ο προγραμματισμός και η διαχείριση των Διαρθρωτικών Ταμείων θα πρέπει να απλοποιηθεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους με την πρόβλεψη ότι τα επιχειρησιακά προγράμματα θα είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν είτε από το ΕΤΠΑ είτε από το ΕΚΤ, καθένα από τα οποία είναι δυνατόν να χρηματοδοτήσει κατά συμπληρωματικό και περιορισμένο τρόπο δράσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άλλου ταμείου.
- (36) Με στόχο τη βελτίωση της συμπληρωματικότητάς τους και προκειμένου να απλοποιηθεί η εφαρμογή τους, οι ενισχύσεις από το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΠΑ θα πρέπει να προγραμματίζονται από κοινού στα πλαίσια των επιχειρησιακών προγραμμάτων στους τομείς των μεταφορών και του περιβάλλοντος.
- (37) Ο προγραμματισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει τον συντονισμό των ταμείων μεταξύ τους, με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα, με την ΕΤρΕ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων. Ο συντονισμός αυτός καλύπτει επίσης την προετοιμασία πολύπλοκων χρηματοδοτικών προγραμμάτων και εταιρικών σχέσεων μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.
- (38) Η περίοδος προγραμματισμού θα διαρκέσει για περίοδο 7 ετών και θα είναι ενιαία προκειμένου να διατηρηθεί η απλοποίηση του συστήματος διαχείρισης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.
- (39) Τα κράτη μέλη και οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει να προβούν στα πλαίσια των επιχειρησιακών προγραμμάτων που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, στις ρυθμίσεις που απαιτούνται για τη διαπεριφερειακή συνεργασία και να λάβουν υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα.
- (40) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ανάγκη για απλοποίηση και αποκέντρωση, ο προγραμματισμός και η οικονομική διαχείριση θα πρέπει να πραγματοποιούνται στο επίπεδο μόνο των προτεραιοτήτων, αφού θα καταργηθούν το πλαίσιο κοινοτικής στήριξης και το συμπλήρωμα προγραμματισμού όπως προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/99.
- (41) Στα πλαίσια των επιχειρησιακών προγραμμάτων που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ με βάση τους στόχους «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» τα κράτη μέλη, οι περιφέρειες και οι διαχειριστικές αρχές θα πρέπει να προβούν στην εκχώρηση αρμοδιοτήτων στις αρχές αστικών περιοχών για τις προτεραιότητες που αφορούν την αναβάθμιση των αστικών περιοχών και των πόλεων.
- (42) Τα πρόσθετα κονδύλια για την αντιστάθμιση των πρόσθετων δαπανών που αντιμετωπίζουν οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες θα πρέπει να ενσωματωθούν στα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ στις περιφέρειες αυτές.
- (43) Θα πρέπει να υπάρξουν ξεχωριστές ρυθμίσεις για την εφαρμογή του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» που χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ.
- (44) Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εγκρίνει μεγάλα έργα τα οποία συμπεριλαμβάνονται στα επιχειρησιακά προγράμματα, εάν αυτό απαιτηθεί, σε συνεργασία με την ΕΤρΕ, προκειμένου να αξιολογήσει το σκοπό τους, τις επιπτώσεις τους και τις ρυθμίσεις για τη σχεδιαζόμενη χρήση των κοινοτικών πόρων.

- (45) Στα πλαίσια της τεχνικής βοήθειας τα ταμεία θα πρέπει να παρέχουν στήριξη για αξιολογήσεις, βελτίωση της διοικητικής ικανότητας που συνδέεται με τη διαχείριση των ταμείων, μελέτες, πιλοτικά έργα και ανταλλαγές εμπειρίας με στόχο, ιδιαίτερα, την ενθάρρυνση καινοτόμων προσεγγίσεων και πρακτικών.
- (46) Η αποτελεσματικότητα της ενίσχυσης από τα ταμεία εξαρτάται επίσης από την ενσωμάτωση αξιόπιστης αξιολόγησης στον προγραμματισμό και την παρακολούθηση. Θα πρέπει να προσδιοριστούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό.
- (47) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν, στα πλαίσια των εθνικών τους κονδυλίων για τους στόχους «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση», ένα μικρό αποθεματικό για να ανταποκριθούν γρήγορα σε μη αναμενόμενες τομεακές ή τοπικές διαταραχές που προκύπτουν από κοινωνικοοικονομικές αναδιαρθρώσεις ή από τα αποτελέσματα των εμπορικών συμφωνιών.
- (48) Απαιτείται ο καθορισμός των στοιχείων για τη διαφοροποίηση της συνεισφοράς των ταμείων στα επιχειρησιακά προγράμματα. Προκειμένου να αυξηθεί το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των κοινοτικών πόρων απαιτείται συνεπώς να ληφθεί υπόψη η φύση και η βαρύτητα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι οικείες περιοχές, η εφαρμογή των προτεραιοτήτων της Κοινότητας που συμπεριλαμβάνουν την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος καθώς και η κινητοποίηση των ιδιωτικών πηγών στα επιχειρησιακά προγράμματα μέσω εταιρικών σχέσεων του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα. Προς το σκοπό αυτό απαιτείται επίσης ο καθορισμός της έννοιας του έργου που παράγει εισόδημα και ο προσδιορισμός για τον τύπο αυτών των έργων της βάσης υπολογισμού της συνεισφοράς των ταμείων.
- (49) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και με βάση τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. [...] για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, αριθ. [...] για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και αριθ. [...] για το Ταμείο Συνοχής, θα πρέπει να καθιερωθούν εθνικοί κανόνες για την επιλεξιμότητα των δαπανών.
- (50) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα, η δίκαια κατανομή και η αειφόρος επίπτωση της παρέμβασης των Ταμείων, θα πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις που να εξασφαλίζουν ότι οι επενδύσεις σε επιχειρήσεις θα έχουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα και να αποφευχθεί η χρήση των ταμείων αυτών για την εξυπηρέτηση του αθέμιτου ανταγωνισμού. Απαιτείται να εξασφαλιστεί πως οι επενδύσεις οι οποίες λαμβάνουν ενίσχυση από τα ταμεία μπορούν να αποσβεστούν εντός μιας επαρκώς μακροχρόνιας περιόδου.
- (51) Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την κανονική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Προς το σκοπό αυτό απαιτείται ο καθορισμός γενικών αρχών και των αναγκαίων λειτουργιών τις οποίες θα πρέπει να πληρούν τα συστήματα όλων των επιχειρησιακών προγραμμάτων με βάση την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία για την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006.
- (52) Κατά συνέπεια απαιτείται η διατήρηση του ορισμού μιας και μόνο διαχειριστικής αρχής για κάθε παρέμβαση και η αποσαφήνιση της αρμοδιότητάς της καθώς και των

καθηκόντων της αρχής ελέγχου. Απαιτείται επίσης η εξασφάλιση ομοιόμορφων προτύπων ποιότητας όσον αφορά την πιστοποίηση των δαπανών και των αιτήσεων πληρωμών πριν αυτές διαβιβαστούν στην Επιτροπή. Απαιτείται να αποσαφηνιστεί η φύση και η ποιότητα των πληροφοριών στις οποίες στηρίζονται οι αιτήσεις αυτές και προς το σκοπό αυτό να προσδιοριστούν τα καθήκοντα της αρχής πιστοποίησης.

- (53) Η παρακολούθηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων απαιτείται να εξασφαλίζει την ποιότητα της υλοποίησής τους. Προς το σκοπό αυτό θα πρέπει να καθοριστούν οι αρμοδιότητες των επιτροπών παρακολούθησης καθώς και των πληροφοριών που θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή και το πλαίσιο εξέτασης αυτών των πληροφοριών.
- (54) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας τα κράτη μέλη έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων.
- (55) Θα πρέπει να καθοριστούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και την διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και σωστή υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Ιδιαίτερα, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, απαιτείται ο καθορισμός των κανόνων με βάση τους οποίους τα κράτη μέλη θα παρέχουν διαβεβαίωση αξιοπιστίας πως τα συστήματα έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν ικανοποιητικά.
- (56) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτό θα πρέπει να αυξηθεί και θα πρέπει να καθοριστούν κριτήρια τα οποία να επιτρέπουν στην Επιτροπή να καθορίσει, στα πλαίσια της στρατηγικής της για τον έλεγχο των εθνικών συστημάτων, το επίπεδο της διαβεβαίωσης αξιοπιστίας που είναι δυνατόν να επιτευχθεί από τους εθνικούς φορείς ελέγχου.
- (57) Η έκταση και η ένταση των κοινοτικών ελέγχων θα πρέπει να είναι ανάλογες με το ύψος της συνεισφοράς της Κοινότητας. Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος είναι ουσιαστικά ο κύριος χρηματοδότης κάποιου προγράμματος, ενδείκνυται για το κράτος μέλος αυτό να υπάρχει εναλλακτική δυνατότητα να θεσπίσει ορισμένα στοιχεία των ελεγκτικών διατάξεων σύμφωνα με τους εθνικούς του κανόνες. Υπό αυτές τις ίδιες συνθήκες απαιτείται να καθοριστεί ότι η Επιτροπή μπορεί να διαφοροποιεί τα μέσα με τα οποία τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκπληρώσουν τα καθήκοντα της πιστοποίησης των δαπανών και της επαλήθευσης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και να καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή δικαιούται να περιορίσει τον δικό της έλεγχο και να στηριχθεί στις διαβεβαιώσεις αξιοπιστίας που παρέχουν οι εθνικοί φορείς.
- (58) Η προκαταβολή που καταβάλλεται κατά την έναρξη των επιχειρησιακών προγραμμάτων εξασφαλίζει κανονική χρηματοροή η οποία διευκολύνει τις πληρωμές προς τους δικαιούχους κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Κατά συνέπεια μια προκαταβολή ύψους 7% για τα Διαρθρωτικά Ταμεία και 10,5% για το Ταμείο Συνοχής θα βοηθήσει να επιταχυνθεί η υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

- (59) Εκτός από την αναστολή των πληρωμών σε περίπτωση εντοπισμού ελλείψεων στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να καθιερωθούν μέτρα που να επιτρέπουν στον εξουσιοδοτημένο διατάκτη για την παροχή έγκρισης να αναστείλει τις πληρωμές στις περιπτώσεις που υπάρχουν αμφιβολίες όσον αφορά την ορθή λειτουργία των συστημάτων αυτών ή η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει κρατήσεις από τις πληρωμές στην περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα εναπομένοντα μέτρα του διορθωτικού σχεδίου δράσης.
- (60) Ο κανόνας της αυτόματης αποδέσμευσης θα βοηθήσει να επιταχυνθεί η υλοποίηση των προγραμμάτων και θα βελτιώσει τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Προς το σκοπό αυτό ενδείκνυται να καθοριστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής του και τα τμήματα των πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων του προϋπολογισμού τα οποία είναι δυνατόν να εξαιρεθούν από αυτόν, κυρίως όταν οι καθυστερήσεις υλοποίησης προκύπτουν από συνθήκες που είναι ανεξάρτητες από τον αιτούντα, οφείλονται σε ανωμαλίες ή απρόβλεπτα και των οποίων οι επιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να αποφευχθούν παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν.
- (61) Οι διαδικασίες για το κλείσιμο θα πρέπει να απλοποιηθούν και να παρέχουν τη δυνατότητα στα κράτη μέλη που το επιθυμούν, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που επιλέγουν τα ίδια, να κλείσουν εν μέρει ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα όσον αφορά τις δράσεις που έχουν ολοκληρωθεί. Θα πρέπει να παρασχεθεί το κατάλληλο πλαίσιο για να γίνει κάτι τέτοιο δυνατό.
- (62) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή¹,

¹ EE L 184, 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός προβλέπει τους γενικούς κανόνες που διέπουν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) (που στο εξής αναφέρονται ως τα «Διαρθρωτικά Ταμεία») και το Ταμείο Συνοχής, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στους επιμέρους κανονισμούς για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής.

Ο παρών κανονισμός προσδιορίζει τους στόχους προς τους οποίους οφείλουν να συμβάλουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία και το Ταμείο Συνοχής (που στο εξής καλούνται τα «Ταμεία»), τα κριτήρια προκειμένου τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες να είναι επιλέξιμες στα πλαίσια των ταμείων αυτών, τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους και τα κριτήρια για τη διάθεσή τους.

Ο παρών κανονισμός καθορίζει το πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου για τον καθορισμό των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας όσον αφορά την πολιτική για τη συνοχή, το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς και την ετήσια επανεξέταση σε κοινοτικό επίπεδο.

Ο κανονισμός καθορίζει τις αρχές και τους κανόνες όσον αφορά την εταιρική σχέση, τον προγραμματισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής διαχείρισης, την παρακολούθηση και τον έλεγχο με βάση τις επιμερισμένες αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι ακόλουθοι όροι θα έχουν το νόημα που τους αποδίδεται παρακάτω:

- 1) «**επιχειρησιακό πρόγραμμα**»: έγγραφο που υποβάλλεται από το κράτος μέλος και εγκρίνεται από την Επιτροπή ως τμήμα του στρατηγικού πλαισίου αναφοράς και καθορίζει την αναπτυξιακή στρατηγική με τη χρήση συνεκτικού συνόλου προτεραιοτήτων, για την υλοποίηση της οποίας επιζητείται ενίσχυση από το ταμείο ή στην περίπτωση του στόχου «Σύγκλιση» από το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΠΑ,
- 2) «**προτεραιότητα**»: μια από τις προτεραιότητες της στρατηγικής στα πλαίσια ενός επιχειρησιακού προγράμματος που περιλαμβάνει ομάδα δράσεων οι οποίες σχετίζονται μεταξύ τους και έχουν συγκεκριμένους μετρήσιμους στόχους,
- 3) «**δράση**»: έργο ή ομάδα έργων που επιλέγονται από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή με ευθύνη της σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζονται από την επιτροπή παρακολούθησης και υλοποιούνται από έναν ή περισσότερους δικαιούχους, έτσι ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι της προτεραιότητας με την οποία σχετίζονται,
- 4) «**δικαιούχος**»: οργανισμός, φορέας ή εταιρία του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, αρμόδιος για την έναρξη ή/και την υλοποίηση δράσεων. Στα πλαίσια των καθεστώτων ενίσχυσης με βάση το άρθρο 87 της συνθήκης οι δικαιούχοι είναι δημόσιες ή ιδιωτικές εταιρίες που εκτελούν μεμονωμένη δράση και λαμβάνουν δημόσια ενίσχυση,
- 5) «**δημόσια δαπάνη**»: κάθε δημόσια συνεισφορά στην χρηματοδότηση δράσεων από τον προϋπολογισμό κάποιου κράτους, κάποιων περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα πλαίσια των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Ταμείου Συνοχής καθώς και κάθε παρόμοια δαπάνη. Κάθε συμμετοχή στην χρηματοδότηση δράσεων από τον προϋπολογισμό φορέων ή ενώσεων του δημόσιου τομέα, μίας ή περισσότερων περιφερειακών ή τοπικών αρχών ή φορέων του δημόσιου τομέα κατά την έννοια της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων προμηθειών και υπηρεσιών θεωρείται ως δημόσια συνεισφορά¹,
- 6) «**ενδιάμεσος φορέας**»: κάθε φορέας ή δημόσια ή ιδιωτική υπηρεσία που ενεργεί υπό την ευθύνη διαχειριστικής αρχής ή αρχής πιστοποίησης ή που εκτελεί καθήκοντα για λογαριασμό μιας τέτοιας αρχής σε σχέση με δικαιούχους που υλοποιούν δράσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Άρθρο 3

Στόχοι

1. Η δράση που αναλαμβάνει η Κοινότητα με βάση το άρθρο 158 της συνθήκης προορίζεται να ενισχύσει την οικονομική και κοινωνική συνοχή της διευρυμένης

¹ EE L 134, 30.4.2004, σ. 114.

Κοινότητας προκειμένου να προωθήσει την εναρμονισμένη, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη της Κοινότητας. Η δράση αυτή αναλαμβάνεται με την βοήθεια των Ταμείων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤρΕ) και άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων. Στοχεύει στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που συνδέονται με τις οικονομικές, κοινωνικές και εδαφικές διαφορές ιδίως σε χώρες και περιφέρειες των οποίων η ανάπτυξη υστερεί, με την επιτάχυνση της οικονομικής και κοινωνικής αναδιάρθρωσης και με τη γήρανση του πληθυσμού.

Η δράση που αναλαμβάνεται στα πλαίσια των Ταμείων ενσωματώνει σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο τις προτεραιότητες της Κοινότητας υπέρ της αειφόρου ανάπτυξης με την ενίσχυση της ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης, της κοινωνικής ένταξης καθώς και της προστασίας και της ποιότητας του περιβάλλοντος.

2. Προς το σκοπό αυτό, το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤρΕ) και άλλα υφιστάμενα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα συμβάλουν το καθένα κατά τον ενδεικνυόμενο τρόπο στην επίτευξη των ακόλουθων τριών στόχων:

α) Ο στόχος «Σύγκλιση» αποβλέπει στην επιτάχυνση της σύγκλισης των λιγότερο αναπτυγμένων κρατών μελών και περιφερειών μέσω της βελτίωσης των συνθηκών για την ανάπτυξη και την απασχόληση με την αύξηση και τη βελτίωση της ποιότητας των επενδύσεων σε φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο, την ανάπτυξη της καινοτομίας και της κοινωνίας της γνώσης, την προσαρμοστικότητα στις οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές, την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος καθώς και την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας. Ο στόχος αυτός αποτελεί την προτεραιότητα των Ταμείων.

β) Ο στόχος «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» αποβλέπει, εκτός από τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ελκυστικότητας των περιφερειών καθώς και στην απασχόληση, επισπεύδοντας τις οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που συνδέονται με την απελευθέρωση του εμπορίου, μέσω της καινοτομίας και της προώθησης της κοινωνίας της γνώσης, της επιχειρηματικότητας, της προστασίας και της βελτίωσης του περιβάλλοντος και της βελτίωσης της προσπελασιμότητας, της προσαρμοστικότητας των εργαζομένων και των επιχειρήσεων καθώς και μέσω της ανάπτυξης αγορών εργασίας χωρίς περιορισμούς.

γ) Ο στόχος «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» αποβλέπει στην ενίσχυση της διασυνοριακής συνεργασίας μέσω κοινών τοπικών πρωτοβουλιών σε διεθνικό επίπεδο, μέσω δράσεων που ευνοούν την ενοποιημένη εδαφική ανάπτυξη που συνδέεται με τις κοινοτικές προτεραιότητες και μέσω της δικτύωσης και της ανταλλαγής εμπειριών στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο.

3. Στα πλαίσια των τριών αυτών στόχων η ενίσχυση από τα Ταμεία λαμβάνει υπόψη, ανάλογα με τη φύση τους, αφενός τα ειδικά οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά και αφετέρου τα ειδικά εδαφικά χαρακτηριστικά. Η ενίσχυση στηρίζει κατά τον ενδεικνυόμενο τρόπο την αστική ανάπτυξη ιδίως ως τμήμα της περιφερειακής ανάπτυξης και την ανανέωση των αγροτικών περιοχών και των

περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία μέσω της οικονομικής διαφοροποίησης. Η ενίσχυση στηρίζει επίσης περιοχές που επηρεάζονται από γεωγραφικά ή φυσικά μειονεκτήματα τα οποία επιδεινώνουν τα προβλήματα ανάπτυξης, ιδίως στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες (Γουαδελούπη, Γαλλική Γουιάνα, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν, Αζόρες, Μαδέρα και τα Κανάρια Νησιά) καθώς και τις βορειότερες περιοχές με πολύ αραιή πυκνότητα πληθυσμού, σε ορισμένα νησιά και νησιωτικά κράτη μέλη και στις ορεινές περιοχές.

Άρθρο 4

Μέσα και αποστολή

1. Τα Ταμεία συνεισφέρουν, καθένα με βάση τις ειδικές διατάξεις που τα διέπουν, στην επίτευξη των τριών στόχων ως ακολούθως:
 - α) στόχος «Σύγκλιση»: το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής,
 - β) στόχος «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση»: το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ,
 - γ) στόχος «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία»: το ΕΤΠΑ.
2. Τα ταμεία συνεισφέρουν στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας με βάση πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ

Άρθρο 5

Σύγκλιση

1. Οι περιφέρειες που είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τα Διαρθρωτικά Ταμεία στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση» είναι οι περιφέρειες που αντιστοιχούν στο επίπεδο ΙΙ της ονοματολογίας των εδαφικών στατιστικών μονάδων (που στη συνέχεια αναφέρονται ως «NUTS επίπεδο ΙΙ») κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1059/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 2003, των οποίων το κατά κεφαλή ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ), μετρούμενο σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης και υπολογιζόμενο με βάση τα κοινοτικά στοιχεία για τα τελευταία τρία έτη που διατίθενται κατά την [...], είναι μικρότερο του 75% του κοινοτικού μέσου όρου.
2. Οι περιφέρειες NUTS επίπεδο ΙΙ των οποίων το κατά κεφαλή ΑΕΠ, μετρούμενο σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης και υπολογιζόμενο με βάση τα κοινοτικά στοιχεία για τα τελευταία τρία έτη που διατίθενται στις [...], κυμαίνεται από 75% έως [...] του κοινοτικού μέσου όρου είναι επιλέξιμες, επί μια μεταβατική και ειδική περίοδο, για χρηματοδότηση από τα Διαρθρωτικά Ταμεία.

3. Τα κράτη μέλη που είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής είναι κράτη μέλη των οποίων το κατά κεφαλή ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ), μετρούμενο σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης και υπολογιζόμενο με βάση τα κοινοτικά στοιχεία για τα τελευταία τρία χρόνια που διατίθενται στις [...], είναι μικρότερο από το 90% του κοινοτικού μέσου όρου και τα οποία διαθέτουν πρόγραμμα συμμόρφωσης με τους όρους οικονομικής σύγκλισης που αναφέρονται στο άρθρο 104 της συνθήκης.
4. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 6, οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες (Γουαδελούπη, Γαλλική Γουιάνα, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν, Αζόρες, Μαδέρα και Κανάριοι Νήσοι) δικαιούνται μια ιδιαίτερη χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ προκειμένου να διευκολυνθεί η ενσωμάτωσή τους στην εσωτερική αγορά και να αντισταθμιστούν οι ιδιαίτερα περιοριστικές τους συνθήκες.
5. Αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή καταρτίζει σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2 τον κατάλογο των περιφερειών που πληρούν τα κριτήρια με βάση τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και των κρατών μελών που πληρούν τα κριτήρια με βάση το άρθρο 5 παράγραφος 3. Ο κατάλογος αυτός ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου 2007 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

Άρθρο 6

Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση

1. Οι περιοχές που είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τα Διαρθρωτικά Ταμεία στα πλαίσια του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» είναι εκείνες που δεν καλύπτονται από το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2.

Όταν υποβάλει το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 25, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προσδιορίζει τις περιφέρειες NUTS I ή NUTS II για τις οποίες πρόκειται να υποβάλλει πρόγραμμα για χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ.
2. Οι περιφέρειες NUTS επίπεδο II που θα καλύπτονταν πλήρως από τον στόχο 1 το 2006 με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και δεν αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2 είναι επιλέξιμες για ειδική και μεταβατική χρηματοδότηση από τα Διαρθρωτικά Ταμεία.
3. Αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2, τον κατάλογο των περιφερειών που πληρούν τα κριτήρια της δεύτερης παραγράφου του παρόντος άρθρου. Ο κατάλογος αυτός ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου 2007 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία

1. Για τους σκοπούς της διασυνοριακής συνεργασίας, επιλέξιμες για χρηματοδότηση είναι οι περιφέρειες NUTS επίπεδο III της Κοινότητας κατά μήκος των εσωτερικών και ορισμένων εξωτερικών συνόρων και ορισμένες περιφέρειες NUTS επίπεδο III της Κοινότητας κατά μήκος των θαλάσσιων συνόρων που χωρίζονται, κατά γενικό κανόνα, από μέγιστη απόσταση 150 χιλιομέτρων, λαμβανομένων υπόψη πιθανών προσαρμογών που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η συνέπεια και η συνέχεια της δράσης συνεργασίας.

Αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή καταρτίζει, με βάση τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2, τον κατάλογο των επιλέξιμων περιφερειών. Ο κατάλογος αυτός ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου 2007 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

2. Για τους σκοπούς της διεθνικής συνεργασίας, με βάση τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται στα άρθρα 23 και 24, η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2, καταρτίζει τον κατάλογο των επιλέξιμων διεθνικών περιοχών. Ο κατάλογος αυτός ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2007 ως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.
3. Για τους σκοπούς των δικτύων συνεργασίας και ανταλλαγής εμπειρίας επιλέξιμη είναι ολόκληρη η επικράτεια της Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

1. Τα Ταμεία παρέχουν ενίσχυση που συμπληρώνει εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα και ενσωματώνει σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.
2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η ενίσχυση από τα Ταμεία και τα κράτη μέλη χαρακτηρίζεται από λογική συνέπεια με τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Αυτή η συνέπεια υπογραμμίζεται ιδιαίτερα στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας, στο εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς και στα επιχειρησιακά προγράμματα.
3. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από τα Ταμεία συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που απορρέουν από αυτές.

Άρθρο 9

Προγραμματισμός

Η επίτευξη των στόχων των Ταμείων επιδιώκεται στα πλαίσια ενός συστήματος πολυετούς προγραμματισμού που περιλαμβάνει τις προτεραιότητες, και μια διαδικασία για την διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων και τη σταδιακή χρηματοδότηση.

Άρθρο 10

Εταιρική σχέση

1. Η χορήγηση ενίσχυσης από τα Ταμεία αποφασίζεται από την Επιτροπή στα πλαίσια στενής συνεργασίας, που στο εξής αναφέρεται ως «εταιρική σχέση», μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους. Το κράτος μέλος οργανώνει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που ορίζει, συγκεκριμένα με τους ακόλουθους:

- α) τις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές, τις αρχές αστικών περιοχών και τις υπόλοιπες δημόσιες αρχές,
- β) τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους,
- γ) κάθε άλλο κατάλληλο φορέα που εκπροσωπεί την κοινωνία των πολιτών, περιβαλλοντικούς εταίρους, μη κυβερνητικές οργανώσεις και φορείς που ευθύνονται για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Κάθε κράτος μέλος ορίζει τους πιο αντιπροσωπευτικούς εταίρους σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο καθώς και στον οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο τομέα, που στη συνέχεια αναφέρονται ως «εταίροι». Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την ευρεία και αποτελεσματική συμμετοχή όλων των κατάλληλων φορέων, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες και πρακτικές λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης προώθησης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και της αειφόρου ανάπτυξης καθώς και των απαιτήσεων για προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος.

2. Η εταιρική σχέση υλοποιείται σε πλήρη συμφωνία με την αντίστοιχη θεσμική, νομική και οικονομική αρμοδιότητα για κάθε κατηγορία εταίρου.

Η εταιρική σχέση καλύπτει την προετοιμασία και παρακολούθηση του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς καθώς και την προετοιμασία, υλοποίηση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα κράτη μέλη εμπλέκουν καθέναν από τους κατάλληλους εταίρους, και ιδιαίτερα τις περιφέρειες, στα διάφορα στάδια προγραμματισμού στα πλαίσια των χρονικών ορίων που έχουν καθοριστεί για κάθε στάδιο.

3. Σε ετήσια βάση η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των οργανισμών που εκπροσωπούν τους κοινωνικούς εταίρους σε ευρωπαϊκό επίπεδο σχετικά με την ενίσχυση από τα Ταμεία.

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

1. Η υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρεται στο άρθρο 23 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η ευθύνη αυτή διέπεται από τον παρόντα κανονισμό.
2. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη σε σχέση με τις διατάξεις ελέγχου ποικίλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς. Διαφοροποίηση ισχύει επίσης και για τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση, και τη συμμετοχή της Επιτροπής στην επιτροπή παρακολούθησης οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 62 καθώς και για τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα.

Επιμερισμένη διαχείριση

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που αφορά τα Ταμεία εκτελείται στα πλαίσια επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου¹, εξαιρουμένης της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 43.

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.
2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά τους ακόλουθους τρόπους:
 - α) η Επιτροπή ελέγχει την ύπαρξη και σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 69 και 70,
 - β) η Επιτροπή διακόπτει, κατακρατεί ή αναστέλλει όλο ή τμήμα των πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 89, 90 και 91 σε περίπτωση παραλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και πραγματοποιεί κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 101 και 102,
 - γ) η Επιτροπή ελέγχει την επιστροφή των προκαταβολών και αποδεσμεύει αυτόματα τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 81 παράγραφος 2, 93 και 96.

¹ ΕΕ L 248, 16.9.2002, σ. 1.

Άρθρο 13

Προσθετικότητα

1. Η οικονομική συνεισφορά από τα Διαρθρωτικά Ταμεία δεν αντικαθιστά τις δημόσιες ή ισοδύναμες διαρθρωτικές δαπάνες των κρατών μελών.
2. Για τις περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο «Σύγκλιση» η Επιτροπή και το κράτος μέλος καθορίζουν το ύψος της δημόσιας ή ισοδύναμης διαρθρωτικής δαπάνης το οποίο υποχρεούται να διατηρήσει το κράτος μέλος σε όλες τις εμπλεκόμενες περιφέρειες κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Η δαπάνη αυτή συμφωνείται μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής στα πλαίσια του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 25.

3. Το ύψος της δαπάνης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 είναι τουλάχιστον ίσο με το ύψος του πραγματικού ποσού της μέσης ετήσιας δαπάνης κατά τη διάρκεια της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού.

Το ύψος της δαπάνης καθορίζεται με βάση τις γενικές μακροοικονομικές συνθήκες στα πλαίσια των οποίων πραγματοποιείται η χρηματοδότηση και λαμβάνονται υπόψη ορισμένες συγκεκριμένες οικονομικές καταστάσεις, συγκεκριμένα οι ιδιωτικοποιήσεις καθώς και το εξαιρετικό ύψος της δημόσιας ή της ισοδύναμης ιδιωτικής διαρθρωτικής δαπάνης από το κράτος μέλος κατά τη διάρκεια της προηγούμενης περιόδου προγραμματισμού.

4. Για το στόχο «Σύγκλιση» η Επιτροπή, σε συνεργασία με κάθε κράτος μέλος, προβαίνει σε ενδιάμεσο έλεγχο της προσθετικότητας το 2011 και σε εκ των υστέρων έλεγχο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016.

Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος δεν είναι σε θέση να αποδείξει στις 30 Ιουνίου 2016 ότι τηρήθηκε η προσθετικότητα η οποία συμφωνήθηκε στα πλαίσια του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς, η Επιτροπή προχωρεί σε δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 101.

Άρθρο 14

Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν ότι κατά τη διάρκεια των διαφόρων σταδίων της εκτέλεσης των πιστώσεων των ταμείων, προωθείται η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και τα θέματα που αφορούν τις ιδιαιτερότητες των φύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 15

Γενικοί πόροι

1. Οι πόροι που διατίθενται για ανάληψη υποχρεώσεων από τα Ταμεία κατά την περίοδο 2007 ως 2013 είναι 336,1 δις ευρώ σε τιμές 2004 σύμφωνα με την ετήσια κατανομή που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1.

Προκειμένου να προγραμματισθούν και στη συνέχεια να συμπεριληφθούν στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα ποσά που αναφέρονται στην πρώτη υποπαράγραφο προσαυξάνονται κατά 2% ετησίως.

Η κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού μεταξύ των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 είναι τέτοια ώστε να επιτευχθεί σημαντική συγκέντρωση στις περιφέρειες του στόχου «Σύγκλιση».

2. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στα άρθρα 16, 17 και 18 και με την επιφύλαξη των διατάξεων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 21.

Άρθρο 16

Πόροι για τον στόχο «Σύγκλιση»

1. Οι συνολικοί πόροι για τον στόχο «Σύγκλιση» ανέρχονται στο 78,54% των πόρων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 15 (δηλ. σύνολο 264,0 δις ευρώ) και κατανομούνται στις διάφορες συνιστώσες ως εξής:
 - α) 67,34% για την χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, με χρήση ως κριτηρίων του επιλέξιμου πληθυσμού, της περιφερειακής ευημερίας, της εθνικής ευημερίας και της ανεργίας για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος,
 - β) 8,38% για τη μεταβατική και ειδική στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, με χρήση ως κριτηρίων του επιλέξιμου πληθυσμού, της περιφερειακής ευημερίας, της εθνικής ευημερίας και της ανεργίας για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος,
 - γ) 23,86% για την χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3, με χρήση ως κριτηρίων του πληθυσμού, του κατά κεφαλή ΑΕΕ λαμβανομένης υπόψη της βελτίωσης στην εθνική ευημερία κατά την προηγούμενη περίοδο, και της έκτασης για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος, και

- δ) 0,42% για την χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4, με τη χρήση ως κριτηρίου του επιλέξιμου πληθυσμού για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος.
2. Η ετήσια κατανομή των κονδυλίων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο β) είναι φθίνουσα από την 1η Ιανουαρίου 2007. Τα κονδύλια για το 2007 είναι χαμηλότερα από ό,τι για το 2006, εκτός από τις περιφέρειες εκείνες που δεν ήταν πλήρως επιλέξιμες για το στόχο 1 την 1η Ιανουαρίου 2000 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, για τις οποίες τα κονδύλια για το 2007 πρέπει να είναι αντικειμενικά και δίκαια.

Άρθρο 17

Πόροι για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση»

1. Οι συνολικοί πόροι για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» ανέρχονται στο 17,22% των πόρων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 15 (δηλαδή συνολικά σε 57,9 δις ευρώ) και κατανέμονται στις διάφορες συνιστώσες ως ακολούθως:
- α) 83,44% για την χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, με την χρήση ως κριτηρίων του επιλέξιμου πληθυσμού, της περιφερειακής ευημερίας, της ανεργίας, του ποσοστού απασχόλησης και της πυκνότητας πληθυσμού για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος, και
- β) 16,56% για τη μεταβατική και ειδική στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, με την χρήση ως κριτηρίων του επιλέξιμου πληθυσμού, της περιφερειακής ευημερίας, της εθνικής ευημερίας και της ανεργίας για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος.
2. Τα κονδύλια που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο α) κατανέμονται εξίσου μεταξύ των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ.
3. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ απορροφούν έως και το 50% των διαθέσιμων πόρων όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο β). Προς το σκοπό αυτό, στα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ δίδεται ειδική προτεραιότητα.
4. Οι ετήσιες κατανομές των κονδυλίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο β) είναι φθίνουσες από την 1η Ιανουαρίου 2007. Τα κονδύλια για το 2007 είναι λιγότερα από αυτά του 2006, εκτός από τις περιφέρειες εκείνες των οποίων η επιλεξιμότητα για τον στόχο 1 με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 άρχισε το 2004, για τις οποίες τα κονδύλια για το 2007 είναι αντικειμενικά και δίκαια.

Άρθρο 18

Πόροι για το στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία»

Το σύνολο των πόρων για τον στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» ανέρχονται στο 3,94% των πόρων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 15 (δηλαδή συνολικά σε 13,2 δις ευρώ) και κατανομούνται στις διάφορες συνιστώσες ως ακολούθως:

- α) 35,61% για την χρηματοδότηση της διασυνοριακής συνεργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, με την χρήση ως κριτηρίου του επιλέξιμου πληθυσμού για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος.
- 12,12% για την συνεισφορά του ΕΤΠΑ στην διασυνοριακή συνιστώσα του Ευρωπαϊκού Χρηματοδοτικού Μέσου Γειτνίασης και Εταιρικής Σχέσης με βάση τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] και το Χρηματοδοτικό Μέσο για την Προένταξη με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...]. Οι κανονισμοί αυτοί αναφέρουν πως η συνεισφορά των δύο μέσων στην διασυνοριακή συνεργασία με τα κράτη μέλη ισοδυναμεί με εκείνη του ΕΤΠΑ.
- β) 47,73% για την χρηματοδότηση της διεθνικής συνεργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, με την χρήση ως κριτηρίου του επιλέξιμου πληθυσμού για τον υπολογισμό των ενδεικτικών κατανομών ανά κράτος μέλος.
- γ) 4,54% για την χρηματοδότηση των δικτύων συνεργασίας και της ανταλλαγής εμπειρίας που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3.

Άρθρο 19

Μη δυνατότητα μεταφοράς των πόρων

Τα συνολικά κονδύλια που διατίθενται ανά κράτος μέλος για καθέναν από τους στόχους των Ταμείων και τις συνιστώσες τους δεν είναι δυνατόν να μεταφερθούν από τον ένα στόχο στον άλλο.

Κατά παρέκκλιση τα κονδύλια ανά κράτος μέλος για τον στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο μεταφοράς μέχρι 10% των διαθέσιμων ποσών, μεταξύ της διασυνοριακής και της διεθνικής συνιστώσας.

Άρθρο 20

Πόροι για το αποθεματικό επίδοσης και ποιότητας

Το 3,0% των πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1, στοιχεία α) και β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 1 διατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 48.

Άρθρο 21

Πόροι για τεχνική βοήθεια

Το 0,30% των πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, διατίθενται για τεχνική βοήθεια της Επιτροπής όπως ορίζεται στο άρθρο 43.

Άρθρο 22

Ανώτατο όριο πόρων

Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι τα συνολικά ετήσια κονδύλια που διαθέτουν τα Ταμεία για κάθε κράτος μέλος με βάση τον παρόντα κανονισμό, δηλαδή η συνεισφορά του ΕΤΠΑ για την χρηματοδότηση της διασυνοριακής συνιστώσας του Ευρωπαϊκού Χρηματοδοτικού Μέσου Γειτνίασης και Εταιρικής σχέσης με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] και του Χρηματοδοτικού Μέσου για την Προένταξη με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...], και του τμήματος του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου για την αγροτική ανάπτυξη (ΕΓΤΑΑ) με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] που προέρχεται από το ΕΓΤΠΕ-τμήμα Προσανατολισμού, και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ) με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] που συνεισφέρουν στον στόχο «Σύγκλιση», δεν ξεπερνούν το 4% του ΑΕΠ του κράτους μέλους όπως αυτό εκτιμάται κατά τη στιγμή της έκδοσης της διοργανικής συμφωνίας.

Οι κανονισμοί των χρηματοδοτικών μέσων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο εκτός από τα Ταμεία περιλαμβάνουν παρόμοια διάταξη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΟΧΗ

Άρθρο 23

Περιεχόμενο

Το Συμβούλιο θεσπίζει σε κοινοτικό επίπεδο στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή με τις οποίες καθορίζεται το πλαίσιο για την παρέμβαση των Ταμείων.

Για κάθε έναν από τους στόχους των Ταμείων αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές αποδίδουν ιδιαίτερη σημασία στις προτεραιότητες της Κοινότητας με στόχο την προώθηση της ισόρροπης, εναρμονισμένης και αειφόρου ανάπτυξης.

Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θεσπίζονται λαμβανομένης υπόψη της μεσοπρόθεσμης στρατηγικής για την οικονομική πολιτική όπως αυτή περιγράφεται στους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής (ΓΠΟΠ).

Στον τομέα της απασχόλησης και των ανθρωπίνων πόρων οι προτεραιότητες είναι εκείνες της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση λαμβανομένων υπόψη των περιφερειακών και τοπικών ιδιαιτεροτήτων.

Άρθρο 24

Θέσπιση και αναθεώρηση

Οι κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που αναφέρονται στο άρθρο 23 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 161 της Συνθήκης το αργότερο τρεις μήνες μετά την έκδοση του παρόντος κανονισμού. Η σχετική απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οι κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται, εν ανάγκη, σε ενδιάμεση αναθεώρηση σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 161 της συνθήκης, προκειμένου να ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη οι αλλαγές στις προτεραιότητες της Κοινότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Άρθρο 25

Περιεχόμενο

1. Το κράτος μέλος υποβάλει εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς που εξασφαλίζει ότι η διαρθρωτική ενίσχυση της Κοινότητας συμβαδίζει με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές και προσδιορίζει τη σχέση μεταξύ αφενός των κοινοτικών προτεραιοτήτων και αφετέρου των εθνικών και περιφερειακών προτεραιοτήτων προώθησης της αειφόρου ανάπτυξης και του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση.

Το πλαίσιο αποτελεί όργανο αναφοράς για την προετοιμασία του προγραμματισμού των Ταμείων.

2. Κάθε εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς περιλαμβάνει περιληπτική περιγραφή της στρατηγικής του κράτους μέλους και της επιχειρησιακής της υλοποίησης.

3. Το κεφάλαιο για τη στρατηγική του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς καθορίζει τη στρατηγική που επιλέχθηκε για το στόχο «Σύγκλιση» και για το στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» και παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο οι επιλογές που έγιναν συμβαδίζουν με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές με βάση ανάλυση των αναπτυξιακών ανισοτήτων, των αδυναμιών και των δυνατοτήτων που σχετίζονται ιδιαίτερα με τις αναμενόμενες αλλαγές στην ευρωπαϊκή και την παγκόσμια οικονομία. Στο έγγραφο καθορίζονται τα ακόλουθα:
- α) οι θεματικές και εδαφικές προτεραιότητες συμπεριλαμβανομένης και της αστικής αναβάθμισης και της διαφοροποίησης των αγροτικών οικονομιών και των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία,
 - β) για τον στόχο «Σύγκλιση» μόνο, τη δράση που προβλέπεται για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας του κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων και των δράσεων που αφορούν τη διαχείριση των Ταμείων και το σχέδιο αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1,
 - γ) για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» μόνο, τον κατάλογο των περιφερειών που επέλεξαν για την περιφερειακή ανταγωνιστικότητα όπως αναφέρεται στη δεύτερη υποπαράγραφο του άρθρου 6 παράγραφος 1.

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η παρακολούθηση, οι κύριοι στόχοι των προτεραιοτήτων που αναφέρονται στο στοιχείο α) ποσοτικοποιούνται και ορίζεται περιορισμένος αριθμός δεικτών για επίδοση και επιπτώσεις.

4. Για τον στόχο «Σύγκλιση» και τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση», το κεφάλαιο για τις δράσεις περιλαμβάνει:
- α) κατάλογο των επιχειρησιακών προγραμμάτων και ενδεικτική ετήσια κατανομή κονδυλίων από κάθε ταμείο ανά πρόγραμμα, με την οποία εξασφαλίζεται η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της περιφερειακής και της θεματικής δράσης. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει το ποσό του εθνικού αποθεματικού για απρόβλεπτα που αναφέρεται στο άρθρο 49,
 - β) τους μηχανισμούς εξασφάλισης του συντονισμού μεταξύ των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των Ταμείων,
 - γ) τη συνεισφορά από άλλα χρηματοδοτικά μέσα, ιδιαίτερα την ΕΤρΕ, και τον συντονισμό τους με τα Ταμεία.
5. Για τις περιφέρειες του στόχου «Σύγκλιση» το τμήμα με τις δράσεις περιλαμβάνει επίσης:
- α) το ποσό των συνολικών ετήσιων κονδυλίων που προβλέπονται στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου για την Αγροτική Ανάπτυξη και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας,

- β) τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκ των προτέρων επαλήθευση της συμμόρφωσης με την αρχή της προσθετικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 13.
6. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες θεσμικές ρυθμίσεις που ισχύουν σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 26

Προετοιμασία και θέσπιση

1. Το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς προετοιμάζεται από το κράτος μέλος σύμφωνα με την θεσμική του δομή και σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 10. Καλύπτει την περίοδο από 1^η Ιανουαρίου 2007 έως 31 Δεκεμβρίου 2013.
2. Κάθε κράτος μέλος αποστέλλει στην Επιτροπή πρόταση για το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς το ταχύτερο δυνατό μετά τη έκδοση των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να αποφασίσουν να υποβάλουν ταυτόχρονα και τα επιχειρησιακά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 31. Η Επιτροπή διαπραγματεύεται την πρόταση αυτή στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης.
3. Πριν από την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 36, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 105 και σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2 η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση η οποία καλύπτει τα ακόλουθα ζητήματα:
 - α) τη στρατηγική και τα θέματα προτεραιότητας που επελέγησαν για ενίσχυση από τα Ταμεία και τις ρυθμίσεις παρακολούθησής τους,
 - β) τον κατάλογο των επιχειρησιακών προγραμμάτων και την ενδεικτική κατανομή των πόρων ανά πρόγραμμα για κάθε ένα από τους στόχους των Ταμείων, συμπεριλαμβανομένου και του ποσού του εθνικού αποθεματικού για απρόβλεπτα που αναφέρεται στο άρθρο 49,
 - γ) και, για τον στόχο «Σύγκλιση» μόνο, το ύψος των δαπανών που εξασφαλίζουν συμμόρφωση με την αρχή της προσθετικότητας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 13 και τη δράση που προβλέπεται για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας και της χρηστής διοίκησης.

Η απόφαση αυτή λαμβάνεται με την επιφύλαξη τυχόν αλλαγών στα επιχειρησιακά προγράμματα όπως αναφέρεται στο άρθρο 32.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Άρθρο 27

Ετήσιες εκθέσεις των κρατών μελών

1. Για πρώτη φορά το 2008 και το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την πρόοδο υλοποίησης της στρατηγικής του και την επίτευξη των στόχων του, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τους δείκτες που καθορίστηκαν και τη συμβολή τους στην εφαρμογή των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών για τη συνοχή καθώς και τις διαθέσιμες αξιολογήσεις.

Η έκθεση αναφέρεται στο εθνικό πρόγραμμα δράσης για την απασχόληση.
2. Το εθνικό πρόγραμμα δράσης για την απασχόληση περιγράφει κάθε έτος τον τρόπο με τον οποίο οι κατευθυντήριες γραμμές της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 28

Ετήσια έκθεση της Επιτροπής

1. Για πρώτη φορά το 2009 και στην αρχή κάθε έτους η Επιτροπή εκδίδει ετήσια έκθεση που συνοψίζει τις κύριες εξελίξεις, τάσεις και προκλήσεις σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών και των εθνικών στρατηγικών πλαισίων αναφοράς.
2. Η έκθεση στηρίζεται στην εξέταση και αξιολόγηση από την πλευρά της Επιτροπής των ετήσιων εκθέσεων των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 27 και τυχόν άλλων διαθέσιμων πληροφοριών. Η έκθεση αναφέρει τα μέτρα παρακολούθησης που πρέπει να ληφθούν από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή με βάση τα συμπεράσματά της.

Άρθρο 29

Ετήσια εξέταση

1. Η ετήσια έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 28 υποβάλλεται στο Συμβούλιο μαζί με την έκθεση υλοποίησης των γενικών προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής, την κοινή έκθεση για την απασχόληση και την έκθεση εφαρμογής της στρατηγικής για την εσωτερική αγορά με στόχο να συζητηθεί στο εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Διαβιβάζεται για γνωμοδότηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

2. Κάθε άνοιξη το Συμβούλιο εξετάζει την ετήσια έκθεση της Επιτροπής, μαζί με την έκθεση εφαρμογής της ΓΠΟΠ, την κοινή έκθεση για την απασχόληση και την έκθεση εφαρμογής της στρατηγικής για την εσωτερική αγορά.
3. Με βάση την ετήσια έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 28 και μετά από πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο εκδίδει τα συμπεράσματά του σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την παρακολούθηση της εφαρμογής των συμπερασμάτων.

Άρθρο 30

Έκθεση για τη συνοχή

Η έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 159, δεύτερη υποπαράγραφος της συνθήκης περιλαμβάνει ιδιαίτερα τα ακόλουθα:

- α) καταγραφή της προόδου όσον αφορά την οικονομική και κοινωνική συνοχή, δηλαδή την κοινωνικο-οικονομική κατάσταση και την οικονομική ανάπτυξη των περιφερειών καθώς και την ενσωμάτωση των κοινοτικών προτεραιοτήτων,
- β) καταγραφή του ρόλου των Ταμείων, της ΕΤρΕ και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων καθώς και των επιπτώσεων άλλων κοινοτικών και εθνικών πολιτικών στην πραγματοποιηθείσα πρόοδο.

Η έκθεση περιλαμβάνει, εν ανάγκη, τυχόν προτάσεις για κοινοτικά μέτρα και πολιτικές που θα πρέπει να θεσπισθούν προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική και κοινωνική συνοχή. Περιλαμβάνει επίσης, εν ανάγκη, προτάσεις σχετικά με τυχόν προσαρμογές που συνδέονται με νέες πρωτοβουλίες για κοινοτικές πολιτικές στο πλαίσιο των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών για τη συνοχή.

Το έτος κατά το οποίο υποβάλλεται η εν λόγω έκθεση αντικαθιστά την ετήσια έκθεση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 28. Αποτελεί αντικείμενο ετήσιας συζήτησης σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 29.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ

Άρθρο 31

Προετοιμασία και έγκριση επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Οι δραστηριότητες των Ταμείων στα κράτη μέλη λαμβάνουν τη μορφή επιχειρησιακών προγραμμάτων στα πλαίσια του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα καλύπτει κάποια περίοδο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2007 και της 31ης Δεκεμβρίου 2013. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα καλύπτει μόνον έναν από τους τρεις στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 3, εκτός και αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους.
2. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα συντάσσεται από το κράτος μέλος ή κάποια αρχή που ορίζεται από το κράτος μέλος σε στενή συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 10.
3. Το κράτος μέλος υποβάλλει πρόταση επιχειρησιακού προγράμματος στην Επιτροπή η οποία περιλαμβάνει όλες τις συνιστώσες που αναφέρονται στο άρθρο 36, το ταχύτερο δυνατό μετά την απόφαση της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 26 ή κατά τη στιγμή της υποβολής του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς που αναφέρεται στο ίδιο άρθρο 26.
4. Η Επιτροπή αξιολογεί το προτεινόμενο επιχειρησιακό πρόγραμμα προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων και των προτεραιοτήτων του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς και στις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές. Στην περίπτωση που η Επιτροπή θεωρήσει ότι ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα δεν συμβαδίζει με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή με το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς, ζητά από το κράτος μέλος την κατάλληλη αναθεώρηση του προτεινόμενου προγράμματος.
5. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή από το κράτος μέλος.

Άρθρο 32

Αναθεώρηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του κράτους μέλους ή της Επιτροπής και μετά από έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης τα επιχειρησιακά προγράμματα επανεξετάζονται και αν απαιτηθεί, αναθεωρούνται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού προκειμένου να ληφθούν υπόψη σημαντικές κοινωνικοοικονομικές μεταβολές ή προκειμένου να ληφθούν περισσότερο ή κατά διαφορετικό τρόπο υπόψη οι κοινοτικές προτεραιότητες, ιδίως με βάση τα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Τα επιχειρησιακά προγράμματα είναι δυνατόν να επανεξεταστούν με βάση την αξιολόγηση και εφόσον υπάρξουν δυσκολίες στην υλοποίηση. Τα επιχειρησιακά προγράμματα αναθεωρούνται αν απαιτηθεί μετά την διάθεση των αποθεματικών που αναφέρονται στα άρθρα 48 και 49.
2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση σχετικά με τα αιτήματα αναθεώρησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων το ταχύτερο δυνατό μετά την επίσημη υποβολή του αιτήματος από το κράτος μέλος.

Άρθρο 33

Ιδιαίτερος χαρακτήρας των Ταμείων

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα λαμβάνουν χρηματοδότηση μόνον από ένα Ταμείο, εκτός και εάν προβλέπεται διαφορετικά στην παράγραφο 3.
2. Με την επιφύλαξη των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς των Ταμείων, το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ είναι δυνατόν να χρηματοδοτήσουν, κατά συμπληρωματικό τρόπο και εντός ορίου 5% της κάθε προτεραιότητας ενός επιχειρησιακού προγράμματος, μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο ενίσχυσης άλλου Ταμείου, εφόσον απαιτούνται για την ικανοποιητική υλοποίηση της δράσης και συνδέονται άμεσα με αυτή.
3. Στα κράτη μέλη που λαμβάνουν ενίσχυση από το Ταμείο Συνοχής, το εν λόγω ταμείο και το ΕΤΠΑ παρέχουν από κοινού ενίσχυση σε επιχειρησιακά προγράμματα για υποδομές μεταφορών και για το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων των μεγάλων έργων.

Άρθρο 34

Γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση» συντάσσονται για το κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο και τουλάχιστον σε περιφερειακό επίπεδο NUTS II.

Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση» με συνεισφορά του Ταμείου Συνοχής υποβάλλονται σε εθνικό επίπεδο.

2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» υποβάλλονται σε περιφερειακό επίπεδο NUTS I ή NUTS II, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα του κράτους μέλους, για τις περιφέρειες που επωφελούνται χρηματοδότησης από το ΕΤΠΑ, εκτός και εάν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους. Υποβάλλονται από το κράτος μέλος για το κατάλληλο επίπεδο, εάν χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ.
3. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» για διασυνοριακή συνεργασία υποβάλλονται για κάθε σύνορο ή ομάδα συνόρων από μια κατάλληλη ομάδα σε επίπεδο NUTS III συμπεριλαμβανομένων των θυλάκων. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που υποβάλλονται στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» για διεθνική συνεργασία, υποβάλλονται στο επίπεδο κάθε διεθνικής περιοχής συνεργασίας. Τα προγράμματα δικτύωσης αφορούν ολόκληρη την επικράτεια της Κοινότητας.

Άρθρο 35

Συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων

1. Η ΕΤρΕ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων (ΕΤαΕ) είναι δυνατόν να συμμετάσχουν στον προγραμματισμό της ενίσχυσης από τα Ταμεία σύμφωνα με τους τρόπους που καθορίζονται στα καταστατικά τους.
2. Η ΕΤρΕ και το ΕΤαΕ είναι δυνατόν μετά από αίτημα των κρατών μελών να συμμετάσχουν στην προετοιμασία των εθνικών στρατηγικών πλαισίων αναφοράς και των επιχειρησιακών προγραμμάτων καθώς και σε δραστηριότητες που συνδέονται με την προετοιμασία μεγάλων έργων, τη διευθέτηση της χρηματοδότησης και εταιρικών σχέσεων μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Το κράτος μέλος σε συμφωνία με την ΕΤρΕ και το ΕΤαΕ είναι δυνατόν να συγκεντρώσει τα χορηγούμενα δάνεια σε μία ή περισσότερες προτεραιότητες επιχειρησιακού προγράμματος, ιδιαίτερα στους τομείς της καινοτομίας και της οικονομίας της γνώσεως, του ανθρώπινου κεφαλαίου, του περιβάλλοντος και σε έργα βασικής υποδομής.
3. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να συμβουλευθεί την ΕΤρΕ και το ΕΤαΕ πριν από την έγκριση των εθνικών στρατηγικών πλαισίων αναφοράς και των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Η διαβούλευση σχετίζεται ιδιαίτερα με τα επιχειρησιακά προγράμματα που περιλαμβάνουν ενδεικτικό κατάλογο μεγάλων έργων ή προγραμμάτων τα οποία, από τη φύση των προτεραιοτήτων τους, ενδείκνυνται για την κινητοποίηση δανείων ή άλλων τύπων χρηματοδότησης που στηρίζονται στην αγορά.

4. Η Επιτροπή είναι δυνατόν, εάν το θεωρεί αναγκαίο για την αξιολόγηση μεγάλων έργων, να ζητήσει από την ΕΤρΕ να εξετάσει την τεχνική ποιότητα και την οικονομική και χρηματοδοτική βιωσιμότητα τέτοιων έργων, ιδιαίτερα όσον αφορά τα όργανα χρηματοοικονομικής τεχνικής που θα χρησιμοποιηθούν ή θα αναπτυχθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ 1 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Άρθρο 36

Επιχειρησιακά προγράμματα για τους στόχους «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση»

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα για τους στόχους «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» περιλαμβάνουν:
- α) Ανάλυση της κατάστασης από πλευράς ισχυρών και αδύνατων σημείων και στρατηγικής που επελέγη για την αντιμετώπισή τους.
 - β) Αιτιολόγηση των προτεραιοτήτων που επελέγησαν σε σχέση με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές, το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς και τις προκύπτουσες προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και τις αναμενόμενες επιπτώσεις που προκύπτουν από την εκ των προτέρων αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 46.
 - γ) Πληροφορίες σχετικά με τις προτεραιότητες και τους συγκεκριμένους στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί ποσοτικοποιούνται με την χρήση περιορισμένου αριθμού δεικτών για την υλοποίηση, τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της προσθετικότητας. Οι δείκτες πρέπει να κάνουν δυνατή τη μέτρηση της προόδου σε σχέση με την υφιστάμενη κατάσταση και της αποτελεσματικότητας των στόχων που υλοποιούν τις προτεραιότητες.
 - δ) Κατανομή των τομέων ενίσχυσης ανά κατηγορία σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
 - ε) Σχέδιο χρηματοδότησης που περιέχει δύο πίνακες:
 - i) Πίνακα στον οποίο αναλύεται για κάθε έτος, σύμφωνα με τα άρθρα 50 έως 53, το ποσό των συνολικών κονδυλίων που προβλέπεται ότι θα χορηγήσει κάθε Ταμείο. Το χρηματοδοτικό σχέδιο αναφέρει χωριστά στα πλαίσια της συνολικής συνεισφοράς των Διαρθρωτικών Ταμείων τα κονδύλια που διατίθενται για περιφέρειες οι οποίες λαμβάνουν

μεταβατική ενίσχυση. Η συνολική προβλεπόμενη ετήσια συνεισφορά των Ταμείων είναι συμβατή με τις ισχύουσες χρηματοδοτικές προοπτικές και λαμβάνει υπόψη τη σταδιακή μείωση που προβλέπεται στα άρθρα 16 παράγραφος 2 και 17 παράγραφος 4.

- ii) Πίνακα που καθορίζει για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού και για κάθε προτεραιότητα, το ποσό των συνολικών κονδυλίων της κοινοτικής συνεισφοράς και των δημόσιων εθνικών συμμετοχών καθώς και το ποσοστό συνεισφοράς από τα Ταμεία. Αναφέρει για πληροφόρηση τη συνεισφορά από την ΕΤΡΕ και από άλλα χρηματοδοτικά μέσα.
- στ) Πληροφορίες όσον αφορά τη συμπληρωματικότητα με μέτρα που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο για την Αγροτική Ανάπτυξη και εκείνων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας.
- ζ) Τις διατάξεις υλοποίησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα που περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
- i) Τον ορισμό από το κράτος μέλος όλων των φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 58 ή, εάν το κράτος μέλος επιλέγει την εναλλακτική λύση που προβλέπεται στο άρθρο 73, τον καθορισμό άλλων φορέων και διαδικασιών σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 73.
 - ii) Την περιγραφή των συστημάτων παρακολούθησης και αξιολόγησης καθώς και τη σύσταση της επιτροπής παρακολούθησης.
 - iii) Τον καθορισμό των διαδικασιών κινητοποίησης και κυκλοφορίας των χρηματοδοτικών ροών, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνειά τους.
 - iv) Τις διατάξεις που έχουν προβλεφθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιότητα του επιχειρησιακού προγράμματος.
 - v) Την περιγραφή των διαδικασιών που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών δεδομένων, προκειμένου να καλυφθούν οι απαιτήσεις για πληρωμές, παρακολούθηση και αξιολόγηση που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό.
- η) Καθορισμό του «φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης» που αναφέρεται στο άρθρο 70.
- θ) Ενδεικτικό κατάλογο των μεγάλων έργων κατά την έννοια του άρθρου 38 που προβλέπεται να υποβληθούν εντός της περιόδου προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένου και του ενδεικτικού ετήσιου προγραμματισμού.

Οι κανόνες εφαρμογής του σημείου δ) εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2.

2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από κοινού από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής στον τομέα των μεταφορών και του περιβάλλοντος υπόκεινται σε προτεραιότητες που είναι ιδιαίτερες για κάθε Ταμείο και σε ειδική ανάληψη υποχρεώσεων ανά Ταμείο.
3. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» περιλαμβάνει αιτιολόγηση για τη θεματική, γεωγραφική και οικονομική συγκέντρωση.

Για τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ η αιτιολόγηση αυτή στηρίζεται στα ακόλουθα:

- α) Την επαληθεύσιμη σχέση μεταξύ του στόχου που αφορά την ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας και των προτεραιοτήτων που επελέγησαν.
- β) Το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα για τις ζωτικές προτεραιότητες όσον αφορά την ανάπτυξη της οικείας περιφέρειας, ιδίως στους τομείς της καινοτομίας, το οποίο οφείλεται στη δημοσιονομική κρίσιμη μάζα και στο σημαντικό αριθμό των δικαιούχων.

Για τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ η αιτιολόγηση αυτή στηρίζεται στα ακόλουθα:

- α) Τη συνεισφορά των προτεραιοτήτων που επελέγησαν για την υλοποίηση των συστάσεων του Συμβουλίου σε σχέση με την εφαρμογή των πολιτικών απασχόλησης στα κράτη μέλη.
- β) Το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα για τις ζωτικές προτεραιότητες και τους στόχους της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Απασχόλησης και για τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της κοινωνικής ένταξης.

4. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ περιέχουν επιπλέον για τους στόχους «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» τα ακόλουθα:

- α) Δράσεις για την διαπεριφερειακή συνεργασία με τουλάχιστον μία περιφέρεια ενός άλλου κράτους μέλους σε κάθε περιφερειακό πρόγραμμα.
- β) Πληροφορίες σχετικά με την προσέγγιση όσον αφορά τις αστικές περιοχές, δηλαδή τον κατάλογο των πόλεων που επελέγησαν και τις διαδικασίες για εκχώρηση αρμοδιοτήτων σε αρχές αστικών περιοχών πιθανώς μέσω γενικής επιχορήγησης.
- γ) Δράσεις για την προσαρμογή των περιφερειακών οικονομιών, κατά προληπτικό τρόπο, στις αλλαγές τους ευρωπαϊκού και του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος.
- δ) Ειδικές προτεραιότητες για τα μέτρα που χρηματοδοτούνται με τα πρόσθετα κονδύλια που αναφέρονται στο σημείο δ) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 16 σε επιχειρησιακά προγράμματα τα οποία παρέχουν ενίσχυση στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες.

5. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, το επιχειρησιακό πρόγραμμα που προτείνεται από κάθε κράτος μέλος για το αποθεματικό για απρόβλεπτα το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 49, σύμφωνα με το άρθρο 31, περιλαμβάνει μόνο τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχεία ε) εδάφιο i), ζ) και η) καθώς και τα ακόλουθα:
- α) Ανάλυση της κατάστασης των ευπαθών τομών και των τομέων που είναι πιθανόν να επηρεαστούν από τις συνέπειες της απελευθέρωσης του εμπορίου.
 - β) Κατάλογο των προτεραιοτήτων που σχετίζονται με την προσαρμογή των πιθανώς επηρεαζόμενων εργατών και με τη διαφοροποίηση των περιφερειακών οικονομιών.
6. Στην περίπτωση που σημειωθεί ένα από τα απρόβλεπτα γεγονότα που αναφέρεται στο άρθρο 49, το κράτος μέλος ζητά από την Επιτροπή την αναθεώρηση του επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με το άρθρο 32, συμπεριλαμβάνοντας τις πληροφορίες που αναφέρονται στα σημεία γ), ε) εδάφιο ii) της παραγράφου 1.

Άρθρο 37

Επιχειρησιακά προγράμματα για το στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία»

Με την επιφύλαξη του άρθρου 36 προβλέπονται ειδικοί κανόνες για τον προγραμματισμό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».

ΜΕΡΟΣ 2 ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Άρθρο 38

Περιεχόμενο

Στο πλαίσιο ενός επιχειρησιακού προγράμματος το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής είναι δυνατόν να χρηματοδοτήσουν δαπάνες που αφορούν δράσεις οι οποίες περιλαμβάνουν σειρές εργασιών, δραστηριοτήτων ή υπηρεσιών που έχουν ως στόχο να ολοκληρώσουν μια αδιαίρετη εργασία συγκεκριμένης οικονομικής ή τεχνικής φύσης με σαφώς προσδιορισμένους στόχους και με συνολικό κόστος που ξεπερνά τα 25 εκατ. ευρώ στην περίπτωση του περιβάλλοντος και τα 50 εκατ. ευρώ σε άλλους τομείς, και οι οποίες στο εξής αποκαλούνται «μεγάλα έργα».

Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή

Για τα μεγάλα έργα η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή τις παρακάτω πληροφορίες :

- α) Πληροφορίες σχετικά με τον φορέα που φέρει την ευθύνη για την υλοποίηση.
- β) Πληροφορίες σχετικά με τη φύση της επένδυσης και περιγραφή του δημοσιονομικού της πλαισίου και της γεωγραφικής της θέσης.
- γ) Τα αποτελέσματα των μελετών σκοπιμότητας.
- δ) Χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου και στην περίπτωση που η περίοδος υλοποίησης για τη σχετική δράση αναμένεται να υπερβεί την περίοδο προγραμματισμού, τις φάσεις για τις οποίες ζητείται κοινοτική συγχρηματοδότηση κατά την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013.
- ε) Ανάλυση κόστους-οφέλους, που περιλαμβάνει εκτίμηση των κινδύνων και τις προβλεπόμενες επιπτώσεις στον οικείο τομέα και στην κοινωνικοοικονομική κατάσταση του κράτους μέλους ή/και της περιφέρειας και, όταν αυτό είναι δυνατόν, άλλων περιφερειών της Κοινότητας.
- στ) Αγγυήσεις συμμόρφωσης με την κοινοτική νομοθεσία.
- ζ) Ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.
- η) Αιτιολόγηση της δημόσιας συνεισφοράς.
- θ) Το χρηματοδοτικό σχέδιο που περιλαμβάνει τους συνολικούς προγραμματισμένους πόρους και την προγραμματισμένη συνεισφορά των Ταμείων, της ΕΤρΕ και του ΕΤαΕ και άλλων πηγών κοινοτικής χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένου και του ετήσιου χρονοδιαγράμματος του έργου.

Απόφαση της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή αξιολογεί το μεγάλο έργο χρησιμοποιώντας, εν ανάγκη, εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, συμπεριλαμβανομένης της ΕΤρΕ με βάση τους παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 39, τη συνέπειά του με τις προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος, τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων αυτών των προτεραιοτήτων και τη συνέπειά του με άλλες κοινοτικές πολιτικές.
2. Η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη μεθοδολογική υποστήριξη και συμφωνεί μαζί τους για τιμές αναφοράς όσον αφορά τις κυριότερες παραμέτρους της ανάλυσης κόστους-οφέλους.

3. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση το ταχύτερο δυνατόν μετά την υποβολή από το κράτος μέλος ή τη διαχειριστική αρχή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 39. Η απόφαση αυτή καθορίζει το φυσικό αντικείμενο, το ποσό για το οποίο ισχύει το ποσοστό συγχρηματοδότησης της προτεραιότητας, και το ετήσιο χρονοδιάγραμμα.
4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή αρνηθεί να συγχρηματοδοτήσει ένα μεγάλο έργο κοινοποιεί στο κράτος μέλος τους λόγους για την απόφαση αυτή.

ΜΕΡΟΣ 3 ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ

Άρθρο 41

Γενικές διατάξεις

1. Η διαχειριστική αρχή είναι δυνατόν να αναθέσει τη διαχείριση και την υλοποίηση μέρους επιχειρησιακού προγράμματος σε έναν ή περισσότερους ενδιάμεσους φορείς που ορίζονται από την διαχειριστική αρχή, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών, των περιφερειακών αναπτυξιακών φορέων ή των μη κυβερνητικών οργανώσεων, οι οποίοι εξασφαλίζουν την υλοποίηση μιας ή περισσότερων δράσεων σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας που συνάπτεται μεταξύ της διαχειριστικής αρχής και του φορέα.

Η ανάθεση αυτή πραγματοποιείται με την επιφύλαξη της οικονομικής ευθύνης της διαχειριστικής αρχής και των κρατών μελών.

2. Ο ενδιάμεσος φορέας που ευθύνεται για τη διαχείριση της συνολικής επιχορήγησης πρέπει να παρέχει εγγυήσεις για τη ρευστότητα και την ικανότητά του όσον αφορά την διοικητική και την οικονομική διαχείριση. Πρέπει κανονικά να εδρεύει ή να εκπροσωπείται στην περιφέρεια ή τις περιφέρειες που καλύπτονται από το επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά τη στιγμή του ορισμού του.

Άρθρο 42

Κανόνες εφαρμογής

Η συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ της διαχειριστικής αρχής και του ενδιάμεσου φορέα περιλαμβάνει ιδίως τις παρακάτω λεπτομέρειες:

- α) Τις δράσεις που πρέπει να υλοποιηθούν.
- β) Τα κριτήρια για την επιλογή των δικαιούχων.
- γ) Τα ποσοστά ενίσχυσης από τα Ταμεία και τους κανόνες που διέπουν την ενίσχυση αυτή, συμπεριλαμβανομένων και των τυχόν τόκων.

- δ) Τις ρυθμίσεις για την παρακολούθηση, αξιολόγηση και εξασφάλιση του δημοσιονομικού της συνολική επιχορήγησης που αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 1, έναντι της διαχειριστικής αρχής, συμπεριλαμβανομένων και των λεπτομερειών για την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και την παρουσίαση των λογαριασμών.
- ε) Την χρήση οικονομικής εγγύησης ή ισοδύναμου μέτρου.

ΜΕΡΟΣ 4 ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 43

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία ή/και για λογαριασμό της Επιτροπής και με ανώτατο όριο το 0,30% των αντίστοιχων ετήσιων κονδυλίων τους τα Ταμεία είναι δυνατόν να χρηματοδοτήσουν τα μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης, ελέγχου και επιθεώρησης που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι δράσεις αυτές πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 και κάθε άλλη διάταξη του εν λόγω κανονισμού και των λεπτομερειών εφαρμογής του που ισχύουν για τη μορφή αυτή εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

 - α) Μελέτες που συνδέονται με τη σύνταξη των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας, την ετήσια έκθεση της Επιτροπής και την τριετή έκθεση για τη συνοχή.
 - β) Αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνομόνων, στατιστικές και μελέτες, οι οποίες συμπεριλαμβάνουν επίσης παρόμοιες ενέργειες γενικής φύσης που αφορούν τη λειτουργία των Ταμείων.
 - γ) Μέτρα που αφορούν τους εταίρους, τους δικαιούχους ενίσχυσης από τα Ταμεία και το κοινό, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων πληροφόρησης.
 - δ) Μέτρα διανομής πληροφορίας, δικτύωσης, ευαισθητοποίησης, προώθησης της συνεργασίας και ανταλλαγής εμπειριών σε όλη την Ένωση.
 - ε) Την εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για διαχείριση, παρακολούθηση και αξιολόγηση.
 - στ) Βελτιώσεις των μεθόδων αξιολόγησης και της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται σε αυτόν τον τομέα.
2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση για τις δράσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2, όταν προβλέπεται συνεισφορά από το ΕΤΠΑ ή το Ταμείο Συνοχής.

3. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση για τις δράσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 105, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2, όταν προβλέπεται συνεισφορά από το ΕΚΤ.

Άρθρο 44

Τεχνική βοήθεια των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του κράτους μέλους, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, τα Ταμεία είναι δυνατόν να συγχρηματοδοτήσουν δραστηριότητες προπαρασκευής, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου καθώς και δραστηριότητες για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας για την απορρόφηση των πόρων των Ταμείων εντός των παρακάτω ορίων:
 - α) 4% του συνολικού ποσού που διατίθεται σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια των στόχων «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση».
 - β) 6% του συνολικού ποσού που διατίθεται σε κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».
2. Για τον στόχο «Σύγκλιση» είναι δυνατόν να υλοποιηθούν μέτρα τεχνικής βοήθειας μέχρις το 4% του συνολικού κονδυλίου υπό τη μορφή ειδικών επιχειρησιακών προγραμμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 45

Γενικές διατάξεις

1. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας, το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς και τα επιχειρησιακά προγράμματα αποτελούν αντικείμενο αξιολόγησης.

Οι αξιολογήσεις στοχεύουν στη βελτίωση της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας και της λογικής συνέπειας της ενίσχυσης των Ταμείων και της υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Εκτιμώνται επίσης οι επιπτώσεις τους όσον αφορά

τους στρατηγικούς στόχους της Κοινότητας, το άρθρο 158 της συνθήκης και τα ειδικά διαρθρωτικά προβλήματα που επηρεάζουν τα κράτη μέλη και τις οικείες περιφέρειες, λαμβανομένων επίσης υπόψη των αναγκών της αειφόρου ανάπτυξης και της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και τη στρατηγική περιβαλλοντική αξιολόγηση.

2. Η αξιολόγηση μπορεί να είναι στρατηγικής φύσης προκειμένου να εξεταστεί η εξέλιξη ενός προγράμματος ή μιας ομάδας προγραμμάτων σε σχέση με τις κοινοτικές και εθνικές προτεραιότητες. Μπορεί να είναι επιχειρησιακής φύσης προκειμένου να υποστηριχθεί η παρακολούθηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος. Αξιολογήσεις πραγματοποιούνται πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την περίοδο προγραμματισμού.
3. Οι δραστηριότητες της αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οργανώνονται με ευθύνη των κρατών μελών ή της Επιτροπής, αναλόγως, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και με βάση την εταιρική σχέση μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Οι αξιολογήσεις πραγματοποιούνται από ανεξάρτητους αξιολογητές. Τα αποτελέσματα δημοσιεύονται, εκτός των περιπτώσεων όπου η υπεύθυνη αρχή για την αξιολόγηση εκφράζει ρητές αντιρρήσεις, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 για την πρόσβαση στα έγγραφα¹.
4. Οι αξιολογήσεις χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό για τεχνική βοήθεια.
5. Η Επιτροπή καθορίζει τις μεθόδους και τα πρότυπα αξιολόγησης που εφαρμόζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 2.

Άρθρο 46

Αρμοδιότητες των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη διαθέτουν τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους που απαιτούνται για την πραγματοποίηση των αξιολογήσεων, οργανώνουν την παραγωγή και την συλλογή των απαραίτητων δεδομένων και χρησιμοποιούν τους διάφορους τύπους πληροφοριών που παρέχει το σύστημα παρακολούθησης.

Συντάσσουν επίσης, στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση», σχέδιο αξιολόγησης για τη βελτίωση της διαχείρισης των επιχειρησιακών προγραμμάτων και της ικανότητάς τους προς αξιολόγηση. Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει τις ενδεικτικές δραστηριότητες αξιολόγησης που σκοπεύει να πραγματοποιήσει το κράτος μέλος κατά τις διάφορες φάσεις της υλοποίησης.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν εκ των προτέρων αξιολόγηση για το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς προκειμένου να εκτιμήσουν την επίπτωση της προτεινόμενης παρέμβασης και τη συνάφεια της με τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές και τις επιλεγείσες εθνικές και περιφερειακές προτεραιότητες.

¹ ΕΕ L 145, 31.5.2001, σ. 43.

3. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν εκ των προτέρων αξιολόγηση για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση».

Για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» πραγματοποιούν είτε αξιολόγηση που καλύπτει όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα είτε αξιολόγηση για κάθε Ταμείο είτε μια αξιολόγηση για κάθε προτεραιότητα είτε μια αξιολόγηση για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Η εκ των προτέρων αξιολόγηση έχει ως στόχο τη βελτιστοποίηση της διάθεσης των πόρων του προϋπολογισμού στα επιχειρησιακά προγράμματα και τη βελτίωση της ποιότητας του προγραμματισμού. Εντοπίζει και αξιολογεί τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες ανάγκες, τους προς επίτευξη στόχους, τα αναμενόμενα αποτελέσματα, τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τη συνέπεια, εάν απαιτηθεί της προτεινόμενης στρατηγικής για την περιφέρεια, την κοινοτική προστιθέμενη αξία, την έκταση στην οποία έχουν ληφθεί υπόψη οι κοινοτικές προτεραιότητες, τα διδάγματα που εξήχθησαν από την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού και την ποιότητα των διαδικασιών για την υλοποίηση, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και την οικονομική διαχείριση.

4. Προκειμένου να εκτιμηθεί η πρόοδος του προγραμματισμού σε σχέση με τις αναληφθείσες υποχρεώσεις κατά την αρχή της περιόδου, με την ενσωμάτωση των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών και του εθνικού στρατηγικού πλαισίου αναφοράς, κάθε κράτος μέλος πραγματοποιεί το αργότερο μέχρι το 2010 είτε μια αξιολόγηση που καλύπτει όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα για κάθε στόχο, είτε μια αξιολόγηση για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα.
5. Κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν κατά περίπτωση αξιολογήσεις που συνδέονται με την παρακολούθηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων στις περιπτώσεις που η παρακολούθηση των προγραμμάτων αποκαλύπτει σημαντική απόκλιση από τους στόχους που τέθηκαν αρχικά και στην περίπτωση που υποβάλλονται προτάσεις για την αναθεώρηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα αποτελέσματα υποβάλλονται στην επιτροπή παρακολούθησης για το επιχειρησιακό πρόγραμμα και στην Επιτροπή.

Άρθρο 47

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή πραγματοποιεί αξιολογήσεις προκειμένου να προετοιμάσει και να παρακολουθήσει τις κοινοτικές στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές.
2. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει, με δική της πρωτοβουλία ή από κοινού με το οικείο κράτος μέλος, κατά περίπτωση, αξιολογήσεις όπως αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 5.
3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί εκ των υστέρων αξιολόγηση για κάθε στόχο σε συνεργασία με το κράτος μέλος και τις διαχειριστικές αρχές, που εξασφαλίζουν τη συλλογή των αναγκαίων δεδομένων.

Η αξιολόγηση αυτή καλύπτει όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα για κάθε στόχο και εξετάζει την έκταση χρήσης των πόρων, την αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα του προγραμματισμού των Ταμείων, τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις και τις επιπτώσεις στις προτεραιότητες της Κοινότητας.

Πραγματοποιείται για κάθε έναν από τους στόχους και αποβλέπει στην εξαγωγή συμπερασμάτων για την πολιτική στους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.

Προσδιορίζει τους παράγοντες που συμβάλλουν στην επιτυχία ή αποτυχία της υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων επίσης από πλευράς βιωσιμότητας και εντοπίζει τις καλές πρακτικές.

Η εκ των υστέρων αξιολόγηση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ

Άρθρο 48

Κοινοτικό αποθεματικό ποιότητας και επίδοσης

1. Στα πλαίσια της ετήσιας συζήτησης που αναφέρεται στο άρθρο 29 το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 161 της συνθήκης, κατανέμει το 2011 το αποθεματικό που αναφέρεται στο άρθρο 20 στα κράτη μέλη για να ανταμείψει την πραγματοποιηθείσα πρόοδο σε σχέση με την αρχική κατάσταση:
 - α) Για τον στόχο «Σύγκλιση», με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:
 - i) Αύξηση του κατά κεφαλήν ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος που μετρείται σε επίπεδο NUTS II, σε σχέση με τον κοινοτικό μέσο όρο, με βάση τα δεδομένα που διατίθενται για την περίοδο 2004-2010.
 - ii) Αύξηση του ποσοστού απασχόλησης σε επίπεδο NUTS II, με βάση τα δεδομένα που διατίθενται για την περίοδο 2004-2010.
 - β) Για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:
 - i) Αναλογικά στις περιφέρειες εκείνες που έχουν δαπανήσει μεταξύ του 2007 και του 2010 το 50% τουλάχιστον των πιστώσεων ΕΤΠΑ σε δραστηριότητες που σχετίζονται με την καινοτομία όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [...].
 - ii) Την αύξηση του ποσοστού απασχόλησης σε επίπεδο NUTS II, με βάση τα δεδομένα που διατίθενται για την περίοδο 2004-2010.

2. Κάθε κράτος μέλος κατανέμει τα σχετικά ποσά στα επιχειρησιακά προγράμματα λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 49

Εθνικό αποθεματικό για απρόβλεπτα

1. Το κράτος μέλος διατηρεί αποθεματικό ύψους ίσου με το 1% της ετήσιας συνεισφοράς των Διαρθρωτικών Ταμείων για τον στόχο «Σύγκλιση» και με το 3% της ετήσιας συνεισφοράς των Διαρθρωτικών Ταμείων για τον στόχο «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» για να καλύψει απρόβλεπτες τοπικές ή τομεακές κρίσεις που συνδέονται με την οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση ή με τις συνέπειες της απελευθέρωσης του εμπορίου.

Το αποθεματικό αυτό ενισχύει την προσαρμοστικότητα των αντίστοιχων εργαζόμενων και την οικονομική διαφοροποίηση των οικείων περιφερειών ως συμπλήρωμα των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

2. Κάθε κράτος μέλος προτείνει ειδικά επιχειρησιακά προγράμματα για τα κονδύλια του προϋπολογισμού που καλύπτουν ολόκληρη την περίοδο προκειμένου να ανταποκριθεί στις κρίσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Άρθρο 50

Διαφοροποίηση των ποσοστών συνεισφοράς

Η συνεισφορά των Ταμείων διαφοροποιείται σε συνάρτηση με τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) Τη σοβαρότητα των ειδικών προβλημάτων, κυρίως οικονομικής, κοινωνικής ή εδαφικής φύσης.
- β) Τη σημασία κάθε προτεραιότητας για τις κοινοτικές προτεραιότητες όπως καθορίζεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας.
- γ) Την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, κυρίως μέσω της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης, της αρχής της προληπτικής δράσης και της αρχής ο ρυπαίνων πληρώνει.

- δ) Το ποσοστό κινητοποίησης της ιδιωτικής χρηματοδότησης, ιδίως στα πλαίσια εταιρικών σχέσεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα στους οικείους τομείς.

Άρθρο 51

Συνεισφορά των Ταμείων

1. Η απόφαση έγκρισης επιχειρησιακού προγράμματος καθορίζει το μέγιστο ποσοστό και το μέγιστο ποσό συνεισφοράς ανά Ταμείο για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα στα πλαίσια κάθε προτεραιότητας. Η απόφαση αναφέρει ξεχωριστά τα κονδύλια για τις περιφέρειες που λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση.
2. Η συνεισφορά των Ταμείων υπολογίζεται σε σχέση με τη συνολική δημόσια δαπάνη.
3. Η συνεισφορά των Ταμείων για κάθε προτεραιότητα υπόκειται στα ακόλουθα ανώτατα όρια:
 - α) Το 85% της δημόσιας δαπάνης που χρηματοδοτείται από το Ταμείο Συνοχής.
 - β) Το 75% της δημόσιας δαπάνης που χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ ή το ΕΚΤ για επιχειρησιακά προγράμματα σε περιφέρειες που είναι επιλέξιμες στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση».
 - γ) Το 50% της δημόσιας δαπάνης που χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ ή το ΕΚΤ για επιχειρησιακά προγράμματα στα πλαίσια του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση».
 - δ) Το 75% δημόσιας δαπάνης που χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ για επιχειρησιακά προγράμματα στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».
 - ε) Το ποσοστό συγχρηματοδότησης για ιδιαίτερα μέτρα που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια των πρόσθετων κονδυλίων για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 είναι το 50% της δημόσιας δαπάνης.

Κατά παρέκκλιση από το σημείο β), στην περίπτωση περιφερειών που ανήκουν σε κράτος μέλος που καλύπτεται από το Ταμείο Συνοχής, η κοινοτική συνεισφορά είναι δυνατόν να ανέλθει, σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, κατ' ανώτατο όριο στο 80% της δημόσιας δαπάνης που χρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ ή το ΕΚΤ.

4. Η μέγιστη συνεισφορά από τα Ταμεία αυτά αυξάνεται στο 85% της δημόσιας δαπάνης για τα επιχειρησιακά προγράμματα στα πλαίσια των στόχων «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και για επιχειρησιακά προγράμματα στα απομεμακρυσμένα ελληνικά νησιά στα πλαίσια του στόχου «Σύγκλιση».

Αύξηση της συνεισφοράς

1. Με την επιφύλαξη των ανωτάτων ορίων που καθορίζονται στο άρθρο 51, η συνεισφορά του ΕΤΠΑ για τις προτεραιότητες των επιχειρησιακών προγραμμάτων είναι δυνατόν να αυξηθεί ως ακολούθως:
 - α) Κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες για διαπεριφερειακή συνεργασία όπως αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο β) στα πλαίσια των στόχων «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση».
 - β) Κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες στα πλαίσια του στόχου «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» στην περίπτωση που η προτεραιότητα αφορά κυρίως περιοχές με γεωγραφικά ή φυσικά μειονεκτήματα που καθορίζονται ως ακολούθως:
 - i) Νησιωτικά κράτη μέλη που είναι επιλέξιμα στα πλαίσια του Ταμείου Συνοχής καθώς και άλλα νησιά, εκτός από εκείνα στα οποία βρίσκεται η πρωτεύουσα κράτους μέλους ή τα οποία έχουν σταθερή ζεύξη με την κυρίως χώρα.
 - ii) Ορεινές περιοχές όπως αυτές ορίζονται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους.
 - iii) Αραιοκατοικημένες (λιγότερο από 50 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) και εξαιρετικά αραιοκατοικημένες (λιγότερο από 8 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) περιοχές.
 - iv) Περιοχές που αποτελούσαν εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας την 30^η Απριλίου 2004 και που δεν είναι πλέον από την ημερομηνία αυτή και μετά.

Η αύξηση των περιοχών με γεωγραφικό ή φυσικό μειονέκτημα δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα η συνολική χορηγούμενη ενίσχυση για κάποια προτεραιότητα να ξεπερνά το 60% της δημόσιας δαπάνης για την προτεραιότητα αυτή.

2. Με την επιφύλαξη των ανωτάτων ορίων που καθορίστηκαν στο άρθρο 51, η συνεισφορά του ΕΚΤ για προτεραιότητες επιχειρησιακών προγραμμάτων στα πλαίσια των στόχων «Σύγκλιση» και «Περιφερειακή ανταγωνιστικότητα και απασχόληση» για δράσεις υπέρ της διαπεριφερειακής και διεθνικής συνεργασίας είναι δυνατόν να αυξηθεί κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες. Οι δράσεις αυτές αποτελούν μέρος ειδικής προτεραιότητας.

Άρθρο 53

Λοιπές διατάξεις

1. Η συνεισφορά των Ταμείων για κάθε προτεραιότητα δεν πρέπει να είναι μικρότερη από το 20% της δημόσιας δαπάνης.
2. Τα μέτρα τεχνικής βοήθειας που υλοποιούνται κατόπιν πρωτοβουλίας ή για λογαριασμό της Επιτροπής είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν με ποσοστό 100%.
3. Κατά τη διάρκεια της περιόδου επιλεξιμότητας που αναφέρεται στο άρθρο 55 παράγραφος 1:
 - α) Μια προτεραιότητα είναι δυνατόν να λάβει ενίσχυση μόνο από ένα ταμείο κάθε φορά.
 - β) Μια δράση είναι δυνατόν να λάβει ενίσχυση από κάποιο Ταμείο στα πλαίσια ενός μόνο επιχειρησιακού προγράμματος τη φορά.
4. Για τις ενισχύσεις σε επιχειρήσεις, στις δημόσιες ενισχύσεις που χορηγούνται στα πλαίσια επιχειρησιακών προγραμμάτων εφαρμόζονται τα ανώτατα όρια που ισχύουν για τις κρατικές ενισχύσεις.
5. Δαπάνες που συγχρηματοδοτούνται από τα Ταμεία δεν λαμβάνουν ενίσχυση από άλλα κοινοτικά χρηματοδοτικά μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΕΣΟΔΑ

Άρθρο 54

Έργα που παράγουν έσοδα

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ως έργο που παράγει έσοδα θεωρείται κάθε έργο που περιλαμβάνει υποδομή ή χρήση της οποίας γίνεται με τέλη τα οποία καλύπτονται άμεσα από τους χρήστες και κάθε δράση που προκύπτει από την πώληση ή ενοικίαση γης ή κτιρίων.
2. Η δημόσια δαπάνη για έργα που παράγουν εισόδημα υπολογίζεται με βάση τη δαπάνη της επένδυσης μείον την τρέχουσα αξία του καθαρού εισοδήματος από την επένδυση για συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς. Ο υπολογισμός λαμβάνει υπόψη την κερδοφορία που αναμένεται κανονικά από την σχετική κατηγορία επένδυσης και την εφαρμογή της αρχής ο ρυπαίνων πληρώνει, και εάν απαιτηθεί, την αρχή της ρήτηρας επιείκειας που συνδέεται με την σχετική ευημερία του οικείου κράτους μέλους.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν ισχύουν για έργα που υπόκεινται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης.
4. Στις περιπτώσεις που η δράση περιλαμβάνει πώληση, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, η οποία παράγει εισόδημα το εισόδημα αυτό πρέπει να αφαιρεθεί από τη βάση υπολογισμού του επιλέξιμου ποσού το οποίο η διαχειριστική αρχή δηλώνει στην Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΔΑΠΑΝΩΝ

Άρθρο 55

Επιλεξιμότητα δαπανών

1. Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά από τα Ταμεία εάν έχουν στην πραγματικότητα πραγματοποιηθεί από τον δικαιούχο για την υλοποίηση κάποιας δράσης μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2007 και της 31ης Δεκεμβρίου 2015. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της ημερομηνίας για επιλεξιμότητα.

Οι δαπάνες για μεγάλα έργα είναι επιλέξιμες από την ημερομηνία υποβολής του έργου στην Επιτροπή.

2. Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά από τα Ταμεία μόνο στην περίπτωση που πραγματοποιήθηκαν για δράσεις οι οποίες αποφασίστηκαν από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται από την επιτροπή παρακολούθησης.

Οι νέες δαπάνες, που προστίθενται κατά τη στιγμή της τροποποίησης επιχειρησιακού προγράμματος όπως αναφέρεται στο άρθρο 32, είναι επιλέξιμες από τη στιγμή της παραλαβής από την Επιτροπή της αίτησης για τροποποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τα επιχειρησιακά προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 5.

3. Οι κανόνες για την επιλεξιμότητα των δαπανών καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο αλλά υπόκεινται στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς κάθε Ταμείου. Καλύπτουν το σύνολο της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των δαπανών που αναφέρονται στο άρθρο 43.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

Άρθρο 56

Βιωσιμότητα των δράσεων

1. Τα κράτη μέλη ή η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζουν ότι μια πράξη διατηρεί το δικαίωμα της στη συνεισφορά των Ταμείων μόνον εφόσον, επί διάστημα επτά ετών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης χρηματοδότησης της αρμόδιας εθνικής αρχής ή της διαχειριστικής αρχής, η πράξη αυτή δεν έχει υποστεί σημαντική τροποποίηση η οποία:
 - α) επηρεάζει τη φύση της ή τους όρους υλοποίησής της ή παρέχει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε επιχείρηση ή δημόσιο οργανισμό και
 - β) προκύπτει είτε από αλλαγή της φύσης της ιδιοκτησίας στοιχείου υποδομής ή από την εκχώρηση παραγωγικής δραστηριότητας.
2. Η Διαχειριστική Αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε τέτοια τροποποίηση. Η Επιτροπή πληροφορεί σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.
3. Τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ανακτώνται σύμφωνα με τα άρθρα 99 ως 103.
4. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε οι εταιρίες που υπόκεινται ή που είχαν υπαχθεί σε διαδικασία ανάκτησης σύμφωνα με την παράγραφο 3 μετά από τη μεταβίβαση παραγωγικής δραστηριότητας εντός κράτους μέλους ή προς κάποιο άλλο κράτος μέλος να μη λάβουν ενίσχυση από τα Ταμεία.

ΤΙΤΛΟΣ VI ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 57

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων που συγκροτούνται από τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τα ακόλουθα:

- α) Σαφή καθορισμό των αρμοδιοτήτων των οικείων φορέων στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα.
 - β) Σαφή διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων μεταξύ φορέων όσον αφορά τη διαχείριση, την πιστοποίηση των δαπανών και τον έλεγχο καθώς και μεταξύ αυτών των αρμοδιοτήτων στα πλαίσια κάθε φορέα.
 - γ) Επαρκείς πόρους για κάθε φορέα προκειμένου να φέρει εις πέρας τις αρμοδιότητες που του έχουν ανατεθεί.
 - δ) Αποτελεσματικές ρυθμίσεις εσωτερικού ελέγχου.
 - ε) Αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή.
 - στ) Αποτελεσματικό σύστημα σύνταξης εκθέσεων και παρακολούθησης στην περίπτωση ανάθεσης της πραγματοποίησης εργασιών σε τρίτους.
 - ζ) Την ύπαρξη εγχειριδίων για τις διαδικασίες όσον αφορά τις εργασίες που πρέπει να πραγματοποιηθούν.
 - η) Αποτελεσματικές ρυθμίσεις για τον έλεγχο της κανονικής λειτουργίας του συστήματος.
 - θ) Συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση επαρκούς διαδρομής ελέγχου.
 - ι) Διαδικασίες υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης των παρατυπιών καθώς και ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
2. Τα μέτρα που καθορίζονται στην παράγραφο 1, σημεία β), γ), δ), στ), και η) είναι ανάλογα της δημόσιας δαπάνης στα πλαίσια του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 58

Ορισμός των αρχών

1. Για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα το κράτος μέλος ορίζει τα ακόλουθα:
- α) Μια διαχειριστική αρχή: είναι η αρχή ή ο δημόσιος ή ιδιωτικός εθνικός, περιφερειακός ή τοπικός φορέας που ορίζεται από το κράτος μέλος, ή είναι το ίδιο το κράτος μέλος όταν πραγματοποιεί τις εργασίες, για να διαχειριστεί το επιχειρησιακό πρόγραμμα.
 - β) Μια αρχή πιστοποίησης: είναι ο φορέας ή η τοπική, περιφερειακή ή εθνική αρχή που ορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών και τις αιτήσεις πληρωμών πριν αυτές υποβληθούν στην Επιτροπή.

- γ) Μια αρχή ελέγχου: είναι ο φορέας που είναι επιχειρησιακά ανεξάρτητος από τη διαχειριστική αρχή και την αρχή πιστοποίησης που ορίζεται από το κράτος μέλος για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και ευθύνεται για την επαλήθευση της χρηστής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.
2. Εκτός από τις αρχές που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, το κράτος μέλος ορίζει επίσης τον αρμόδιο φορέα για την παραλαβή των πληρωμών που πραγματοποιούνται από την Επιτροπή και τον φορέα ή τους φορείς που ευθύνονται για την πραγματοποίηση των πληρωμών στους δικαιούχους.
3. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με αυτές τις αρχές και φορείς και τις σχέσεις τους με την Επιτροπή.
- Με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού το κράτος μέλος καθορίζει τις αμοιβαίες σχέσεις των αρχών αυτών, οι οποίες εκτελούν τα καθήκοντά τους σε πλήρη συμφωνία με τα θεσμικά, νομικά και δημοσιονομικά συστήματα του οικείου κράτους μέλους.
4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 57 παράγραφος 1 στοιχείο β) ορισμένα ή όλα τα καθήκοντα διαχείρισης, πληρωμών, πιστοποίησης και ελέγχου είναι δυνατόν να εκτελούνται από τον ίδιο φορέα.
5. Ειδικοί κανόνες σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. [...] για τα επιχειρησιακά προγράμματα στα πλαίσια του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία».
6. Η Επιτροπή εκδίδει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των άρθρων 59, 60 και 61 σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

Άρθρο 59

Καθήκοντα της Διαχειριστικής Αρχής

Η διαχειριστική αρχή ευθύνεται για τη διαχείριση και την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος κατά αποτελεσματικό, αποδοτικό και σωστό τρόπο και ιδιαίτερα για τα ακόλουθα:

- α) Εξασφαλίζει ότι οι δράσεις επιλέγονται για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το επιχειρησιακό πρόγραμμα και ότι συμμορφώνονται, για ολόκληρη την περίοδο υλοποίησής τους, με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.
- β) Ελέγχει την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και αν οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν πράγματι πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.
- γ) Φροντίζει ώστε να υφίσταται σύστημα καταγραφής και αποθήκευσης υπό ηλεκτρονική μορφή λεπτομερών λογιστικών αρχείων κάθε δράσης στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την

υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση.

- δ) Φροντίζει ώστε οι δικαιούχοι και οι άλλες φορείς που συμμετέχουν στην υλοποίηση των δράσεων θα διατηρούν είτε χωριστό λογιστικό σύστημα είτε επαρκή λογιστικό κώδικα για όλες τις συναλλαγές που σχετίζονται με τη δράση,
- ε) Φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται οι αξιολογήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 46 εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και να ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.
- στ) Καθιερώνει διαδικασίες για την εξασφάλιση της τήρησης σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 88 και 98 όλων των εγγράφων που αφορούν δαπάνες και ελέγχους τα οποία απαιτούνται για να εξασφαλιστεί επαρκή διαδρομή ελέγχου.
- ζ) Φροντίζει ώστε η αρχή πιστοποίησης να λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης.
- η) Ηγείται της επιτροπής παρακολούθησης και της παρέχει τα έγγραφα που απαιτούνται προκειμένου να εξασφαλιστεί η παρακολούθηση της ποιότητας της υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων με βάση τους ιδιαίτερους στόχους της.
- θ) Συντάσσει και μετά από την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης υποβάλλει στην Επιτροπή την ετήσια και την τελική έκθεση υλοποίησης.
- ι) Εξασφαλίζει τη συμμόρφωση με τις διατάξεις πληροφόρησης και δημοσιότητας που προβλέπονται στο άρθρο 68.
- ια) Παρέχει στην Επιτροπή πληροφορίες προκειμένου να της δώσει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την αξιολόγηση μεγάλων έργων.

Άρθρο 60

Καθήκοντα της Αρχής Πιστοποίησης

Η αρχή πιστοποίησης επιχειρησιακού προγράμματος ευθύνεται ιδίως για τα ακόλουθα:

- α) Συντάσσει και υποβάλλει στην Επιτροπή πιστοποιημένες δηλώσεις δαπανών και αιτήσεις πληρωμών υπό ηλεκτρονική μορφή.
- β) Πιστοποιεί ότι:
 - i) Η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά.
 - ii) Η δηλωθείσα δαπάνη είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχει πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που

επιλέχθηκαν για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και ακολουθούν τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.

- γ) Φροντίζει για τους σκοπούς της πιστοποίησης να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από τη διαχειριστική αρχή για τις διαδικασίες και τους ελέγχους που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών.
- δ) Λαμβάνει υπόψη για τους σκοπούς της πιστοποίησης τα αποτελέσματα όλων των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από ή υπό την ευθύνη της αρχής ελέγχου.
- ε) Διατηρεί λογιστικά αρχεία υπό ηλεκτρονική μορφή για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή.
- στ) Φροντίζει για την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίστηκαν, συμπεριλαμβανομένου και τόκου όπου αυτό απαιτείται, τηρεί λογαριασμό των ποσών που ανακτήθηκαν και επιστρέφει τα ανακτηθέντα ποσά στην Επιτροπή, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

Άρθρο 61

Καθήκοντα της Αρχής Ελέγχου

1. Η αρχή ελέγχου επιχειρησιακού προγράμματος ευθύνεται ιδιαίτερα για τα ακόλουθα:
 - α) Φροντίζει ώστε οι έλεγχοι να πραγματοποιούνται σύμφωνα με διεθνή ελεγκτικά πρότυπα για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος.
 - β) Φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν.
 - γ) Υποβάλει στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος στρατηγική έλεγχου που καλύπτει τους φορείς οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τους ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί, τη μέθοδο δειγματοληψίας για τους ελέγχους των δράσεων και τον ενδεικτικό προγραμματισμό των ελέγχων προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι κύριοι φορείς ελέγχονται και ότι οι έλεγχοι κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.
 - δ) Στην περίπτωση που ισχύουν κοινά σύστημα για περισσότερα του ενός επιχειρησιακά προγράμματα, είναι δυνατόν να υποβληθεί μία ενιαία συνδυασμένη στρατηγική έλεγχου με βάση το στοιχείο γ).
 - ε) Μέχρι τις 30 Ιουνίου κάθε έτους από το 2008 έως το 2016:
 - i) Συντάσσει ετήσια έκθεση ελέγχου που περιλαμβάνει τις διαπιστώσεις των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική ελέγχου όσον αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά τη διάρκεια του

προηγούμενου έτους και αναφέρει κάθε έλλειψη που διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος. Οι πληροφορίες σχετικά με τα έτη 2014 και 2015 είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν στην τελική έκθεση που συνοδεύει τη δήλωση εγκυρότητας.

- ii) Γνωμοδοτεί για το κατά πόσον το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου λειτούργησε αποδοτικά προκειμένου να δώσει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.
 - στ) Παρέχει τις πληροφορίες σχετικά με τους ελέγχους και τις γνωμοδοτήσεις, που είναι δυνατόν να ομαδοποιηθούν σε μία ενιαία έκθεση όταν για αρκετά επιχειρησιακά προγράμματα ισχύει κοινό σύστημα.
 - ζ) Υποβάλλει δήλωση κατά το κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος όπου αξιολογεί την εγκυρότητα της αίτησης πληρωμής του τελικού υπολοίπου καθώς και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών που καλύπτονται από την τελική δήλωση δαπανών, η οποία πρέπει να υποστηρίζεται και από τελική έκθεση ελέγχου.
2. Στην περίπτωση που οι έλεγχοι οι οποίοι αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) πραγματοποιούνται από φορέα διαφορετικό από την αρχή ελέγχου, η αρχή ελέγχου μεριμνά ώστε οι φορείς αυτοί να έχουν την αναγκαία επιχειρησιακή ανεξαρτησία και η εργασία να πραγματοποιείται με βάση διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Άρθρο 62

Επιτροπή παρακολούθησης

Τα κράτη μέλη συγκροτούν επιτροπή παρακολούθησης για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή και μετά από διαβούλευση με τους εταίρους.

Κάθε επιτροπή παρακολούθησης συγκροτείται εντός τριών μηνών από την απόφαση έγκρισης του επιχειρησιακού προγράμματος.

Η επιτροπή θεσπίζει τους κανόνες λειτουργίας της εντός των θεσμικών, νομικών και δημοσιονομικών πλαισίων του οικείου κράτους μέλους και τους εγκρίνει σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή.

Άρθρο 63

Σύνθεση

1. Της επιτροπής παρακολούθησης προεδρεύει εκπρόσωπος του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής.

Η σύνθεση της αποφασίζεται από το κράτος μέλος και περιλαμβάνει τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 10 και τη διαχειριστική αρχή.

2. Με δική του πρωτοβουλία εκπρόσωπος της Επιτροπής είναι δυνατόν να συμμετάσχει στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης σε συμβουλευτικό ρόλο. Είναι δυνατή η συμμετοχή ενός εκπροσώπου της ΕΤρΕ και ενός του ΕΤαΕ, με συμβουλευτικό ρόλο, για τα επιχειρησιακά προγράμματα τα οποία συγχρηματοδοτούν οι φορείς αυτοί.

Άρθρο 64

Καθήκοντα

Η επιτροπή παρακολούθησης εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα και την ποιότητα της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) Εξετάζει και εγκρίνει τα κριτήρια επιλογής των δράσεων που χρηματοδοτούνται εντός τεσσάρων μηνών από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος. Τα κριτήρια επιλογής αναθεωρούνται σύμφωνα με τις ανάγκες προγραμματισμού.
- β) Εξετάζει περιοδικά την πρόοδο που πραγματοποιήθηκε ως προς την επίτευξη των ειδικών στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος με βάση έγγραφα που υποβάλλει η διαχειριστική αρχή.
- γ) Εξετάζει τα αποτελέσματα της υλοποίησης, ιδίως την επίτευξη των στόχων που καθορίστηκαν για κάθε προτεραιότητα και τις αξιολογήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 5.
- δ) Εξετάζει και εγκρίνει την ετήσια και τελική έκθεση υλοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 66 πριν την υποβολή τους στην Επιτροπή.
- ε) Λαμβάνει γνώση της ετήσιας έκθεσης ελέγχου και των σχολίων που είναι δυνατόν να κάνει η Επιτροπή μετά την εξέταση της έκθεσης.
- στ) Με πρωτοβουλία του κράτους μέλους είναι δυνατόν να λάβει γνώση της ετήσιας έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 27.
- ζ) Είναι δυνατόν να προτείνει στη διαχειριστική αρχή κάθε προσαρμογή ή αναθεώρηση του επιχειρησιακού προγράμματος που είναι πιθανόν να επιτρέψει την επίτευξη των στόχων των Ταμείων που αναφέρονται στο άρθρο 3 ή να βελτιώσει τη διαχείρισή του, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής διαχείρισης.

- η) Εξετάζει και εγκρίνει οιαδήποτε πρόταση τροποποίησης του περιεχομένου της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με τη συνεισφορά των Ταμείων.

Άρθρο 65

Ρυθμίσεις όσον αφορά την παρακολούθηση

1. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης εξασφαλίζουν την ποιότητα της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.
2. Η διαχειριστική αρχή και η επιτροπή παρακολούθησης εξασφαλίζουν την παρακολούθηση σε σχέση με τους οικονομικούς δείκτες και τους δείκτες για την υλοποίηση, τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις που καθορίζονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Εάν η φύση της παρέμβασης το επιτρέπει, τα στατιστικά στοιχεία αναλύονται κατά φύλο και κατά κατηγορία μεγέθους των δικαιούχων επιχειρήσεων.
3. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξετάζει τους δείκτες που απαιτούνται για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 66

Ετήσια έκθεση και τελική έκθεση υλοποίησης

1. Για πρώτη φορά το 2008 και μέχρι τις 30 Ιουνίου κάθε έτους η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Η διαχειριστική αρχή υποβάλλει στην Επιτροπή τελική έκθεση για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016.
2. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να δοθεί σαφής εικόνα για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος:
 - α) Η πρόοδος που επιτεύχθηκε για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος και των προτεραιοτήτων σε σχέση με τους ειδικούς επαληθεύσιμους στόχους, με ποσοτικοποίηση, κάθε φορά που είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους, των φυσικών δεικτών και των δεικτών υλοποίησης, αποτελεσμάτων και επιπτώσεων για κάθε προτεραιότητα.
 - β) Την οικονομική υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, με λεπτομερή αναφορά για κάθε προτεραιότητα της δαπάνης που καταβλήθηκε από τον δικαιούχο και την αντίστοιχη δημόσια συνεισφορά, το συνολικό ποσό πληρωμών που ελήφθη από την Επιτροπή και τις τιμές των οικονομικών δεικτών που αναφέρονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2.

- γ) Όπου απαιτείται, η οικονομική υλοποίηση σε περιοχές που λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση παρουσιάζεται χωριστά στα πλαίσια κάθε επιχειρησιακού προγράμματος.
- δ) Η οικονομική υλοποίηση ανά τομέα ενίσχυσης που εγκρίθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.
- ε) Τα μέτρα που έχουν ληφθεί από την διαχειριστική αρχή και από την επιτροπή παρακολούθησης προς εξασφάλιση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της υλοποίησης, και ειδικότερα:
 - i) Τα μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων και ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων.
 - ii) Μια περίληψη τυχόν σημαντικών προβλημάτων που αντιμετωπίστηκαν κατά την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος και τα τυχόν μέτρα που ελήφθησαν, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων που ελήφθησαν μετά από σχόλια που έγιναν με βάση το άρθρο 67.
 - iii) Η χρησιμοποίηση τεχνικής βοήθειας.
- στ) Τα μέτρα που ελήφθησαν για να παρασχεθεί πληροφόρηση και να δημοσιοποιηθεί το επιχειρησιακό πρόγραμμα.
- ζ) Μια δήλωση ότι έχει εφαρμοστεί η κοινοτική νομοθεσία κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος και, όπου απαιτείται, προσδιορισμός τυχόν προβλημάτων που αντιμετωπίστηκαν και τα μέτρα που ελήφθησαν για να αντιμετωπισθούν,
- η) Πρόσδος και χρηματοδότηση των μεγάλων έργων και συνολικές επιδοτήσεις.
- θ) Πληροφόρηση για τους κανόνες που διέπουν την χορήγηση προτιμησιακής χρηματοδότησης σε περιφέρειες με φυσικά μειονεκτήματα.
- ι) Χρησιμοποίηση των ενισχύσεων που επεστράφησαν στη διαχειριστική αρχή ή σε άλλη δημόσια αρχή κατά τη διάρκεια της περιόδου υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.

Το εύρος των πληροφοριών που διαβιβάζονται στην Επιτροπή είναι ανάλογο με το συνολικό ποσό της δημόσιας δαπάνης του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Οι εκθέσεις κρίνονται αποδεκτές όταν περιέχουν όλες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με την αποδοχή της ετήσιας έκθεσης εντός 10 εργάσιμων ημερών.
4. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης υλοποίησης που υποβάλλεται από τη διαχειριστική αρχή εντός δύο μηνών. Για την τελική έκθεση επιχειρησιακού προγράμματος η χρονική προθεσμία είναι πέντε μήνες. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε, η έκθεση θεωρείται ως αποδεκτή.

Ετήσια εξέταση των προγραμμάτων

1. Κάθε χρόνο, όταν υποβληθεί η ετήσια έκθεση για την υλοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 66 και σύμφωνα με τους κανόνες που θα καθοριστούν σε συμφωνία με το κράτος μέλος και την οικεία διαχειριστική αρχή, η Επιτροπή και η διαχειριστική αρχή εξετάζουν την πρόοδο που επιτεύχθη σχετικά με την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος, τα κυριότερα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, την οικονομική υλοποίηση και άλλους παράγοντες με στόχο να βελτιωθεί η υλοποίηση.

Είναι δυνατόν να εξετασθούν επίσης και άλλες πλευρές της λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που επισημαίνονται στην ετήσια έκθεση ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) εδάφιο ι) .
2. Μετά την εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή είναι δυνατόν να κάνει σχόλια στο κράτος μέλος και στη διαχειριστική αρχή, ώστε να ενημερώσουν σχετικά την επιτροπή παρακολούθησης. Το κράτος μέλος πληροφορεί την Επιτροπή για τη δράση που αναλήφθηκε κατόπιν αυτών των σχολίων.
3. Όταν διατίθενται οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις της ενίσχυσης που χορηγήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού 2000-2006, τα συνολικά αποτελέσματα εξετάζονται κατά την επόμενη ετήσια εξέταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Πληροφόρηση και δημοσιότητα

Τα κράτη μέλη παρέχουν πληροφορίες και δημοσιοποιούν τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα και δράσεις. Οι πληροφορίες απευθύνονται στον ευρωπαϊό πολίτη και στους δικαιούχους. Έχουν ως στόχο να υπογραμμίσουν το ρόλο της Κοινότητας και να εξασφαλίσουν ότι οι ενισχύσεις από τα Ταμεία είναι διαφανείς.

Η διαχειριστική αρχή για το επιχειρησιακό πρόγραμμα ευθύνεται για τη δημοσιοποίησή του σύμφωνα με τους κανόνες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού που εκδίδονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΕΛΕΓΧΟΙ

ΜΕΡΟΣ 1 ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 69

Χρηστή δημοσιονομική διαχείριση

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για την εξασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των επιχειρησιακών προγραμμάτων και της νομιμότητας και κανονικότητας των σχετικών συναλλαγών.
2. Φροντίζουν ώστε οι διαχειριστικές αρχές, οι αρχές πιστοποίησης, οι ενδιάμεσοι φορείς, οι αρχές ελέγχου και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 57 έως 61 προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.
3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Τις κοινοποιούν στην Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες και τηρούν την Επιτροπή ενήμερη σχετικά με την πρόοδο των διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

Όταν δεν είναι δυνατή η ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, το κράτος μέλος ευθύνεται για την επιστροφή των απολεσθέντων ποσών στον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκτός και αν αποδείξει ότι η σχετική απώλεια δεν οφείλονταν σε δική του παρατυπία ή αμέλεια.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1, 2 και 3 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

Άρθρο 70

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος τα κράτη μέλη μεριμνούν για την συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 57 έως 61. Τα κράτη μέλη φροντίζουν τα συστήματα να λειτουργούν αποτελεσματικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Εντός τριμήνου από την έγκριση κάθε επιχειρησιακού προγράμματος, τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων, που καλύπτει ιδίως την οργάνωση και τις διαδικασίες της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης καθώς και των ενδιάμεσων φορέων και των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και φορείς, στην αρχή ελέγχου, και σε κάθε άλλο φορέα που πραγματοποιεί ελέγχους με δική του ευθύνη.
3. Η περιγραφή αυτή συνοδεύεται από μian έκθεση του «φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης» που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των συστημάτων και μια γνωμοδότηση σχετικά με την συμμόρφωσή τους με τα άρθρα 57 έως 61. Στην περίπτωση που η γνωμοδότηση περιέχει επιφυλάξεις, η έκθεση αναφέρει τις ελλείψεις και τη σοβαρότητά τους. Το κράτος μέλος καταρτίζει, σε συμφωνία με την Επιτροπή, σχέδιο που περιλαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν και το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησής τους.

Ο «φορέας αξιολόγησης της συμμόρφωσης» ορίζεται το αργότερο κατά την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να αποδεχθεί την αρχή ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος ως «φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης» εφόσον διαθέτει την αναγκαία δυνατότητα. Ο «φορέας αξιολόγησης της συμμόρφωσης» πρέπει να έχει την αναγκαία επιχειρησιακή ανεξαρτησία και πρέπει να εργάζεται με βάση διεθνή ελεγκτικά πρότυπα.
4. Στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται συστήματα για περισσότερα από ένα επιχειρησιακά προγράμματα είναι δυνατόν να κοινοποιηθεί η περιγραφή των κοινών συστημάτων που περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3 με μία ενιαία έκθεση.
5. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 ως 4 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

ΜΕΡΟΣ 2 ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Άρθρο 71

Αρμοδιότητες της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή πρέπει να φροντίζει σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 70, ώστε τα κράτη μέλη να συγκροτήσουν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που να συμμορφώνονται με τα άρθρα 57 έως 61 και με βάση τις ετήσιες εκθέσεις ελέγχου και τους δικούς της ελέγχους να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου υλοποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων.
2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, οι υπάλληλοι της Επιτροπής ή οι εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής είναι δυνατόν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ελέγχους των δράσεων οι οποίες περιλαμβάνονται

στο επιχειρησιακό πρόγραμμα κατόπιν ελάχιστης προειδοποίησης μιας εργάσιμης ημέρας. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετάσχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να ζητήσει από το οικείο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο για να εξακριβώσει την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μιας ή περισσοτέρων πράξεων. Στους ελέγχους αυτούς είναι δυνατόν να συμμετάσχουν υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της.

Άρθρο 72

Συνεργασία με τους φορείς ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη επανάληψη των εργασιών.

Η Επιτροπή και οι αρχές ελέγχου συναντώνται σε τακτική βάση, κατά κανόνα τουλάχιστον μία φορά ετησίως, προκειμένου να εξετάσουν από κοινού την ετήσια έκθεση ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 61 και να ανταλλάξουν απόψεις για άλλα ζητήματα που σχετίζονται με τη βελτίωση της διαχείρισης και του ελέγχου των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Η Επιτροπή διαθέτει τα σχόλιά της σχετικά με τη στρατηγική ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 61 το αργότερο εντός τριμήνου ή κατά την πρώτη συνάντηση μετά την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής ελέγχου η Επιτροπή εντοπίζει τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία δεν υπάρχουν επιφυλάξεις στη γνωμοδότηση σχετικά με τη συμμόρφωση του συστήματος με βάση το άρθρο 61 ή άρθθηκαν οι επιφυλάξεις μετά από τα διορθωτικά μέτρα, ή η στρατηγική ελέγχου της αρχής ελέγχου είναι ικανοποιητική και έχει δοθεί εύλογη διαβεβαίωση πως τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου λειτουργούν αποτελεσματικά με βάση τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και του κράτους μέλους.
3. Για τα προγράμματα αυτά η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι θα στηριχθεί κυρίως στη γνωμοδότηση της αρχής ελέγχου όσον αφορά την ακρίβεια, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

ΜΕΡΟΣ 3
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 73

Διευθετήσεις αναλογικού ελέγχου

1. Για τα προγράμματα των οποίων το ποσοστό συγχρηματοδότησης από κοινοτικά κονδύλια δεν ξεπερνά το 33% της δημόσιας δαπάνης στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος και το ποσό των Ταμείων δεν ξεπερνά τα 250 εκατ. ευρώ δεν ισχύουν οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 61, στοιχεία γ), δ), και ε) εδάφιο ι).
2. Για τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 το κράτος μέλος είναι δυνατόν να επιλέξει να δημιουργήσει σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες του, φορείς και διαδικασίες για την πραγματοποίηση των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 59 σημείο β) και στα άρθρα 60 και 61. Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος επιλέξει αυτήν την λύση δεν ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 58 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) και των άρθρων 60 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Όταν η Επιτροπή εκδώσει τους κανόνες εφαρμογής των άρθρων 59, 60 και 61 προσδιορίζει τις διατάξεις που δεν ισχύουν στα κράτη μέλη που επιλέγουν την εναλλακτική λύση που αναφέρεται στην πρώτη υποπαράγραφο.

3. Το άρθρο 70 παράγραφος 3 ισχύει κατ' αναλογία στην περίπτωση που το κράτος μέλος επιλέγει την εναλλακτική λύση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτη υποπαράγραφος.
4. Για όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και ανεξάρτητα του κατά πόσον ένα κράτος μέλος επιλέξει τη λύση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, στην περίπτωση που η γνωμοδότηση για τη συμμόρφωση του συστήματος δεν περιέχει επιφυλάξεις ή εάν αρθούν όλες οι επιφυλάξεις μετά από διορθωτικά μέτρα, η Επιτροπή είναι δυνατόν να πληροφορήσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ότι θα στηριχθεί κυρίως στην γνώμη που παρέχει η αρχή ελέγχου ή ο φορέας που ορίζεται από το κράτος μέλος στην περίπτωση που έχει επιλέξει τη λύση που αναφέρεται παραπάνω, όσον αφορά την ορθότητα, νομιμότητα και κανονικότητα των δαπανών που δηλώθηκαν και θα ότι πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους ελέγχους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Στις περιπτώσεις που υπάρχουν ενδείξεις για παρατυπίες που δεν έχουν εντοπισθεί εγκαίρως από τις εθνικές αρχές ελέγχου ή που δεν οδήγησαν στη λήψη των κατάλληλων διορθωτικών μέτρων, η Επιτροπή είναι δυνατόν να απαιτήσει από το κράτος μέλος να πραγματοποιήσει ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 3 ή είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει τους δικούς της ελέγχους με βάση το άρθρο 71 παράγραφος 2 προκειμένου να πεισθεί για την ορθότητα, τη νομιμότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώθηκαν.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΜΕΡΟΣ 1

ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Άρθρο 74

Αναλήψεις υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό

1. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό για τα επιχειρησιακά προγράμματα (στο εξής καλούνται «αναλήψεις υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό») πραγματοποιούνται ετησίως για κάθε Ταμείο από τη 1^η Ιανουαρίου 2007 έως την 31^η Δεκεμβρίου 2013. Η πρώτη ανάληψη υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό πραγματοποιείται πριν η Επιτροπή εκδώσει την απόφαση έγκρισης του επιχειρησιακού προγράμματος. Κάθε περαιτέρω ανάληψη υποχρεώσεων πραγματοποιείται από την Επιτροπή με βάση την απόφαση χορήγησης συνεισφοράς από τα Ταμεία που αναφέρεται στο άρθρο 31.
2. Στην περίπτωση που το κράτος μέλος δεν προτείνει κάποια τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων όπως αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 5 ή που δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πληρωμή, το κράτος μέλος είναι δυνατόν να ζητήσει μέχρι την 30η Σεπτεμβρίου του έτους N το αργότερο, τη μεταφορά των αναλήψεων υποχρεώσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων που σχετίζονται με το εθνικό αποθεματικό απρόβλεπτων σε άλλα επιχειρησιακά προγράμματα. Το κράτος μέλος προσδιορίζει στο αίτημά του τα επιχειρησιακά προγράμματα που επωφελούνται από τη μεταφορά αυτή.

ΜΕΡΟΣ 2

ΚΟΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΕΣ

Άρθρο 75

Κοινοί κανόνες για πληρωμές

1. Οι πληρωμές από την Επιτροπή της συνεισφοράς από τα Ταμεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό. Όλες οι πληρωμές διατίθενται για την αρχαιότερη εκκρεμή ανάληψη υποχρεώσεων.

2. Οι πληρωμές λαμβάνουν τη μορφή προκαταβολής, ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμής του υπολοίπου. Πραγματοποιούνται προς τον φορέα που έχει οριστεί από το κράτος μέλος.
3. Το αργότερο μέχρι την 31^η Ιανουαρίου κάθε έτους τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή επικαιροποιημένο κατάλογο των προβλέψεων για αιτήσεις πληρωμών για το τρέχον και το επόμενο οικονομικό έτος.
4. Όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών σχετικά με οικονομικές συναλλαγές μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα με βάση τους κανόνες εφαρμογής που εκδίδει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

Άρθρο 76

Κανόνες υπολογισμού ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμών υπολοίπου

Οι ενδιάμεσες πληρωμές και οι πληρωμές του υπολοίπου υπολογίζονται βάσει του ποσοστού συγχρηματοδότησης κάθε δημόσιας δαπάνης κατά προτεραιότητα που έχει πιστοποιηθεί στα πλαίσια της συγκεκριμένης προτεραιότητας με βάση δήλωση των δαπανών που έχουν πιστοποιηθεί από την αρχή η οποία ευθύνεται για την πιστοποίηση.

Άρθρο 77

Δήλωση δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν για κάθε προτεραιότητα, το ποσό της δαπάνης που πραγματοποιήθηκε από τους δικαιούχους στα πλαίσια της υλοποίησης των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια κονδύλια. Οι δαπάνες που καταβάλλονται από τους δικαιούχους θα πρέπει να αποδεικνύονται από εξοφλημένα τιμολόγια ή λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας.

Όσον αφορά τα καθεστάτα ενίσχυσης στα πλαίσια του άρθρου 87 της συνθήκης μόνον, οι δαπάνες που έχουν πιστοποιηθεί και κοινοποιηθεί στην Επιτροπή είναι δαπάνες που έχουν καταβληθεί από τους δικαιούχους οι οποίοι έχουν λάβει την ενίσχυση από τον φορέα που την χορηγεί.

2. Οι δηλώσεις δαπανών υπογραμμίζουν για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τις περιφέρειες που λαμβάνουν μεταβατική ενίσχυση.
3. Όσον αφορά τις δράσεις χρηματοοικονομικής τεχνικής και ιδιαίτερα τα επιχειρηματικά κεφάλαια καθώς και τα ταμεία εγγυήσεων και δανειοδοτήσεων, οι δαπάνες που πιστοποιούνται στην Επιτροπή είναι οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για τη δημιουργία αυτών των ταμείων. Ωστόσο κατά το κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος οι δαπάνες καθορίζονται με βάση τις πραγματικές πληρωμές από κάθε τέτοιο ταμείο σε συνδυασμό με τις επιλέξιμες δαπάνες διαχείρισης.

Άρθρο 78

Σύνολο προκαταβολής και ενδιάμεσων πληρωμών

1. Το συνολικό άθροισμα της προκαταβολής και των ενδιάμεσων πληρωμών που καταβλήθηκαν δεν πρέπει να ξεπερνά το 95% της συνεισφοράς των Ταμείων στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.
2. Όταν επιτευχθεί αυτό το ανώτατο όριο, η αρχή πιστοποίησης συνεχίζει να διαβιβάζει στην Επιτροπή κάθε πιστοποιημένη δαπάνη την 31η Δεκεμβρίου του έτους N καθώς και τα ποσά που ανακτήθηκαν κατά έτος για κάθε Ταμείο, το αργότερο μέχρι τις 31 Ιανουαρίου του έτους N+1.

Άρθρο 79

Πληρότητα των πληρωμών στους δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε ο φορέας που είναι αρμόδιος για την πραγματοποίηση των πληρωμών να εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια το ταχύτερο δυνατό και εξ ολοκλήρου. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή μείωση ποσών, ούτε επιβάλλεται επιπλέον πρόσθετο τέλος ή άλλο τέλος με ισοδύναμο αποτέλεσμα που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους δικαιούχους.

Άρθρο 80

Χρήση του ευρώ

Τα ποσά που προβλέπουν οι αποφάσεις της Επιτροπής για τα επιχειρησιακά προγράμματα, οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές εκ μέρους της Επιτροπής καθώς και τα ποσά των πιστοποιημένων δαπανών και των αιτήσεων πληρωμών από τα κράτη μέλη είναι σε ευρώ, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 104 παράγραφος 3.

ΜΕΡΟΣ 3

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ

Άρθρο 81

Πληρωμές

1. Μετά την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση της συνεισφοράς από τα Ταμεία σε κάποιο επιχειρησιακό πρόγραμμα, καταβάλλεται εφάπαξ προκαταβολή από την Επιτροπή προς τον φορέα που έχει οριστεί από το κράτος μέλος. Το ποσό αυτό της προκαταβολής αντιπροσωπεύει το 7% της συνεισφοράς των Διαρθρωτικών Ταμείων και το 10,5% της συνεισφοράς του Ταμείου Συνοχής

στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Είναι δυνατόν να κατανεμηθεί σε δύο οικονομικά έτη, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα των κονδυλίων του προϋπολογισμού.

2. Το συνολικό ποσό που καταβλήθηκε ως προκαταβολή επιστρέφεται στην Επιτροπή από τον φορέα που ορίστηκε από το κράτος μέλος, εάν δεν υποβληθεί αίτηση πληρωμής στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος εντός είκοσι τεσσάρων μηνών από την ημέρα κατά την οποία η Επιτροπή κατέβαλε την πρώτη δόση του ποσού της προκαταβολής.

Άρθρο 82

Τόκοι

Τυχόν τόκοι που παράγονται από την προκαταβολή μεταφέρονται στο οικείο επιχειρησιακό πρόγραμμα και πρέπει να αφαιρεθούν από το ποσό της δημόσιας δαπάνης που δηλώνεται στην τελική δήλωση δαπανών.

Άρθρο 83

Εκκαθάριση

Το ποσό που καταβάλλεται ως προκαταβολή αφαιρείται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

ΜΕΡΟΣ 4

ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ

Άρθρο 84

Ενδιάμεσες πληρωμές

1. Για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα πραγματοποιούνται ενδιάμεσες πληρωμές.
2. Η Επιτροπή πραγματοποιεί τις ενδιάμεσες πληρωμές αφού λάβει εύλογες διαβεβαιώσεις ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου για τα επιχειρησιακά προγράμματα που συγκροτήθηκαν από το κράτος μέλος είναι σύμφωνα με τα άρθρα 58 ως 61. Η διαβεβαίωση αυτή στηρίζεται στην έκθεση του ανεξάρτητου φορέα ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 70.

Αποδοχή αιτήσεων πληρωμών

1. Κάθε ενδιάμεση πληρωμή που καταβάλλεται από την Επιτροπή υπόκειται στην εκπλήρωση των παρακάτω προϋποθέσεων:
 - α) Πρέπει να έχει υποβληθεί στην Επιτροπή αίτημα πληρωμής και δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 75.
 - β) Δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί καθ' όλη την περίοδο για κάθε προτεραιότητα ποσό μεγαλύτερο από το μέγιστο ποσό της ενίσχυσης από τα Ταμεία.
 - γ) Η διαχειριστική αρχή οφείλει να αποστείλει στην Επιτροπή την πιο πρόσφατη ετήσια έκθεση υλοποίησης εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 3.
 - δ) Δεν πρέπει να υπάρχει αναστολή πληρωμών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 91 ούτε αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά παράβαση με βάση το άρθρο 226 της συνθήκης για τη δράση ή τις δράσεις για τις οποίες έχει πραγματοποιηθεί η δαπάνη σύμφωνα με την σχετική αίτηση πληρωμής.
2. Εάν ένας από τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν εκπληρούται, η Επιτροπή πληροφορεί το κράτος μέλος και την αρχή πιστοποίησης το ταχύτερο δυνατόν ότι το αίτημα πληρωμής είναι απαράδεκτο.

Ημερομηνία υποβολής αιτήσεων πληρωμής και προθεσμίες πληρωμών

1. Η αρχή πιστοποίησης εξασφαλίζει ότι οι αιτήσεις για ενδιάμεσες πληρωμές για τα επιχειρησιακά προγράμματα ομαδοποιούνται και αποστέλλονται στην Επιτροπή, κατά το δυνατό, τρεις φορές το χρόνο. Προκειμένου να καταβληθεί η πληρωμή από την Επιτροπή κατά το τρέχον έτος, η τελευταία προθεσμία κατά την οποία πρέπει να έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής είναι η 31η Οκτωβρίου.
2. Ανάλογα με τα διαθέσιμα κονδύλια η Επιτροπή πραγματοποιεί την ενδιάμεση πληρωμή το αργότερο εντός δύο μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία πρωτοκολλήθηκε η αίτηση πληρωμής που γίνεται σύμφωνα με τους παραπάνω όρους του άρθρου 85.

ΜΕΡΟΣ 5
ΠΛΗΡΩΜΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Άρθρο 87

Προϋποθέσεις για την πληρωμή του υπολοίπου

1. Η Επιτροπή καταβάλλει το υπόλοιπο υπό την προϋπόθεση ότι έχει παραλάβει τα ακόλουθα έγγραφα μέχρι την 30^η Ιουνίου 2016:
 - α) Αίτηση για την καταβολή του υπολοίπου και δήλωση δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 75.
 - β) Την τελική έκθεση υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων και των πληροφοριών που καθορίζονται στο άρθρο 66.
 - γ) Δήλωση εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου όπως προβλέπεται στο άρθρο 61 σημείο ζ), μαζί με την τελική έκθεση ελέγχου.

Η πληρωμή του υπολοίπου υπόκειται στην αποδοχή της τελικής έκθεσης υλοποίησης και της δήλωσης εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου.

2. Η μη υποβολή κάποιου από τα έγγραφα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο στην Επιτροπή μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016 το αργότερο, προκαλεί αυτόματα την αποδέσμευση του υπολοίπου σύμφωνα με το άρθρο 92.
3. Ανάλογα με τα διαθέσιμα κονδύλια η Επιτροπή καταβάλλει το υπόλοιπο εντός το αργότερο σαράντα πέντε ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία αποδέχεται την τελική έκθεση και τη δήλωση εγκυρότητας για την αίτηση πληρωμής του υπολοίπου. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό αποδεσμεύεται έξι μήνες μετά την πληρωμή.
4. Μετά τις 30 Ιουνίου 2016 δεν είναι δυνατόν να συμπεριληφθεί στις δηλώσεις δαπανών κάποια δαπάνη που δεν έχει πιστοποιηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.
5. Με την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων τυχόν ελέγχων που πραγματοποιούνται από την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, το υπόλοιπο που καταβάλλεται από την Επιτροπή για το επιχειρησιακό πρόγραμμα είναι δυνατόν να τροποποιηθεί εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκε ή σε περίπτωση αρνητικού υπολοίπου που πρέπει να επιστραφεί από το κράτος μέλος, εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία εξεδόθη το χρεωστικό σημείωμα.

Τήρηση εγγράφων

Η διαχειριστική αρχή εξασφαλίζει ότι όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους του αντίστοιχου επιχειρησιακού προγράμματος τηρούνται και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τα έγγραφα τηρούνται και τίθενται στη διάθεση των παραπάνω αρχών τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών από το κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος με την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Τα έγγραφα τηρούνται είτε υπό τη μορφή πρωτοτύπων είτε πιστών αντιγράφων που έχουν βεβαιωθεί σε σχέση με τα πρωτότυπα επί κοινώς αποδεκτών υποθεμάτων δεδομένων. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικών διώξεων ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.

ΜΕΡΟΣ 6

ΔΙΑΚΟΠΗ, ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Διακοπή

1. Η προθεσμία πληρωμής διακόπτεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 για μέγιστη περίοδο έξι μηνών στην περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σωστή λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου ή όταν ο διατάκτης απαιτήσει πρόσθετες πληροφορίες από τις εθνικές αρχές κατά τη διαδικασία παρακολούθησης των παρατηρήσεων που έγιναν στα πλαίσια της ετήσιας εξέτασης, ή όταν ο διατάκτης υποπτεύεται ότι στις δαπάνες που δηλώθηκαν περιλαμβάνονται σοβαρές παρατυπίες οι οποίες έχουν εντοπιστεί ή για τις οποίες υπάρχουν αμφιβολίες.

Η Επιτροπή πληροφορεί αμέσως το κράτος μέλος και την αρχή πιστοποίησης για τους λόγους της διακοπής. Το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διορθώσει την κατάσταση το ταχύτερο δυνατόν.

2. Στην περίπτωση που καταστεί αναγκαία η έκδοση απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 90 και 91 και με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η περίοδος διακοπής που αναφέρεται παραπάνω παρατείνεται για μέγιστη περίοδο έξι μηνών.

Παρακράτηση

1. Η Επιτροπή αποφασίζει την παρακράτηση του 20% των ποσών των ενδιάμεσων πληρωμών που πρέπει να καταβληθούν από την Επιτροπή στην περίπτωση που τα ουσιαστικά στοιχεία του σχεδίου διορθωτικών ενεργειών που αναφέρεται στο άρθρο

70 παράγραφος 3 έχουν υλοποιηθεί και οι σοβαρές ελλείψεις οι οποίες αναφέρονται στην ετήσια έκθεση της αρχής ελέγχου για το πρόγραμμα οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 61 στοιχείο ε) εδάφιο ι) έχουν μεν διορθωθεί αλλά απαιτείται ακόμη να γίνουν τροποποιήσεις, προκειμένου να παρασχεθεί στην Επιτροπή εύλογη διαβεβαίωση όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου.

2. Τυχόν απόφαση παρακράτησης εκδίδεται από την Επιτροπή αφού παρασχεθεί στο κράτος μέλος η δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων εντός περιόδου δύο μηνών.
3. Το υπόλοιπο των ενδιάμεσων πληρωμών καταβάλλεται όταν έχουν αποφασισθεί όλα τα απαιτούμενα μέτρα. Αλλιώς είναι δυνατόν να εφαρμοστεί δημοσιονομική διόρθωση σύμφωνα με το άρθρο 100.

Άρθρο 91

Αναστολή

1. Είναι δυνατή η αναστολή όλου ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών στο επίπεδο των προτεραιοτήτων ή των προγραμμάτων στις εξής περιπτώσεις:
 - α) όταν υπάρχει κάποιο σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για την οποία δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή
 - β) όταν οι δαπάνες σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία που δεν έχει διορθωθεί, ή
 - γ) όταν το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις ευθύνες του με βάση τα άρθρα 69 και 70.
2. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να αποφασίσει να αναστείλει τις ενδιάμεσες πληρωμές αφού δώσει στο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλλει τις παρατηρήσεις του εντός περιόδου δύο μηνών.
3. Η Επιτροπή διακόπτει την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών στην περίπτωση που θεωρήσει ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για διακοπή η αναστολή. Στην περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα απαιτούμενα μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή είναι δυνατόν να εκδώσει απόφαση μείωσης του καθαρού ποσού ή να ακυρώσει την κοινοτική συνεισφορά στο επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 100.

ΜΕΡΟΣ 7

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗ

Άρθρο 92

Αρχές

1. Η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτόματα κάθε τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό για επιχειρησιακό πρόγραμμα που δεν έχει χρησιμοποιηθεί για την πληρωμή προκαταβολής ή ενδιάμεσων πληρωμών ή για το οποίο δεν έχει λάβει αποδεκτή αίτηση πληρωμής όπως ορίζεται στα άρθρο 85, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του δεύτερου έτους μετά το έτος ανάληψης υποχρέωσης στον προϋπολογισμό για το πρόγραμμα.
2. Το τμήμα των αναλήψεων υποχρεώσεων που είναι ακόμη ανοικτό στις 31 Δεκεμβρίου 2015 αποδεσμεύεται αυτόματα στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν έχει λάβει αποδεκτή αίτηση πληρωμής για το ποσό αυτό μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016.
3. Στην περίπτωση που ο παρών κανονισμός τεθεί σε ισχύ μετά την 1η Ιανουαρίου 2007, η περίοδος μετά την οποία είναι δυνατόν να γίνει η πρώτη αυτόματη αποδέσμευση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρατείνεται, για την πρώτη ανάληψη υποχρεώσεων, επί τόσο διάστημα όσοι είναι και οι μήνες από την 1^η Ιανουαρίου 2007 μέχρι την ημερομηνία της πρώτης ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό.

Άρθρο 93

Προθεσμίες για μεγάλα έργα και καθεστώτα ενίσχυσης

Στην περίπτωση που απαιτείται μεταγενέστερη απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση μεγάλου έργου ή καθεστώτος ενίσχυσης, τα ετήσια ποσά που πιθανώς σχετίζονται με την αυτόματη αποδέσμευση που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 διορθώνονται με βάση τη διαφορά μεταξύ του χρονοδιαγράμματος του μεγάλου έργου ή του καθεστώτος ενίσχυσης που διαβιβάστηκε αρχικά από το κράτος μέλος και του χρονοδιαγράμματος του μεγάλου έργου ή του καθεστώτος ενίσχυσης που οριστικοποιήθηκε κατά τη στιγμή της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με το μεγάλο έργο ή το καθεστώς ενίσχυσης. Το ετήσιο χρονοδιάγραμμα είναι δυνατόν να τροποποιηθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 3 σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Άρθρο 94

Διακοπή της προθεσμίας σε περίπτωση δικαστικών διώξεων και διοικητικών προσφυγών

Η περίοδος για την αυτόματα αποδέσμευση που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 διακόπτεται για το ποσό που σχετίζεται με τις σχετικές δράσεις, καθ' όλη την διάρκεια των δικαστικών διαδικασιών ή της διοικητικής προσφυγής με ανασταλτικό αποτέλεσμα, υπό τον όρο ότι το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή πληροφορίες που αναφέρουν τους λόγους μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του έτους N+2.

Για το τμήμα των αναλήψεων υποχρεώσεων που παραμένει ακόμη ανοικτό στις 31 Δεκεμβρίου 2015, η χρονική περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 διακόπτεται υπό τους ίδιους όρους με εκείνους για το ποσό που σχετίζεται για τις σχετικές εργασίες.

Άρθρο 95

Εξαιρέσεις από την αυτόματη αποδέσμευση

Τα παρακάτω δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της αυτόματης αποδέσμευσης:

- α) Το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής της οποίας όμως η εξόφληση έχει διακοπεί, κατακρατηθεί ή ανασταλεί από την Επιτροπή στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N+2 σύμφωνα με τα άρθρα 89, 90 και 91. Το κατά πόσον τα ποσά αυτά θα ληφθούν τελικά υπόψη ή όχι εξαρτάται από το αποτέλεσμα της διαδικασίας που οδηγεί στην αναστολή, τη διακοπή ή την κατάργηση της πληρωμής.
- β) Το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση πληρωμής αλλά του οποίου η εξόφληση έχει υπερβεί το ανώτατο όριο ιδίως λόγω έλλειψης πόρων του προϋπολογισμού.
- γ) Το τμήμα της ανάληψης υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό για το οποίο δεν έγινε δυνατή η υποβολή αποδεκτής αίτησης πληρωμής για λόγους ανωτέρας βίας που επηρεάζει σοβαρά την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος. Οι εθνικές αρχές που επικαλούνται την ανωτέρα βία πρέπει να αποδείξουν τις άμεσες συνέπειες στην υλοποίηση ολόκληρου ή μέρους του επιχειρησιακού προγράμματος.

Άρθρο 96

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή πληροφορεί εγκαίρως το κράτος μέλος και τις οικείες αρχές κάθε φορά που υπάρχει κίνδυνος εφαρμογής της αυτόματης αποδέσμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 92. Η Επιτροπή πληροφορεί το κράτος μέλος και τις οικείες αρχές για το

ποσό της αυτόματης αποδέσμευσης που προκύπτει από τις πληροφορίες που διαθέτει.

Το κράτος μέλος διαθέτει περίοδο δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της πληροφορίας αυτής προκειμένου να συμφωνήσει για το ποσό ή να υποβάλει παρατηρήσεις. Η Επιτροπή πραγματοποιεί την αυτόματη αποδέσμευση το αργότερο εννέα μήνες μετά την προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 92.

2. Η συνεισφορά του Ταμείου στο επιχειρησιακό πρόγραμμα μειώνεται για το αντίστοιχο έτος κατά το ποσό της αυτόματης αποδέσμευσης. Το κράτος μέλος υποβάλλει αναθεωρημένο σχέδιο χρηματοδότησης για να κατανείμει το μειωμένο ποσό ενίσχυσης στις προτεραιότητες του επιχειρησιακού προγράμματος. Εάν δεν το κάνει, η Επιτροπή μειώνει αναλογικά τα ποσά που διατίθενται για κάθε προτεραιότητα.

ΜΕΡΟΣ 8 ΜΕΡΙΚΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Άρθρο 97

Μερικό κλείσιμο

1. Είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μερικό κλείσιμο των επιχειρησιακών προγραμμάτων σε περιόδους που επιλέγονται από το κράτος μέλος.

Το μερικό κλείσιμο αφορά δράσεις που έχουν ολοκληρωθεί και για τις οποίες έχει γίνει τελική πληρωμή στον δικαιούχο το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του έτους N-1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι δράσεις θεωρούνται πως έχουν ολοκληρωθεί σε περίπτωση που οι εργασίες στα πλαίσια της δράσης έχουν πράγματι πραγματοποιηθεί και ο δικαιούχος έχει λάβει την τελική πληρωμή ή ο δικαιούχος υπέβαλε έγγραφο ισοδύναμου αποτελέσματος στη διαχειριστική αρχή.

2. Το ύψος των πληρωμών που αντιστοιχεί στις ολοκληρωμένες δράσεις προσδιορίζεται στις δηλώσεις δαπανών.

Το μερικό κλείσιμο γίνεται υπό τον όρο ότι η διαχειριστική αρχή υποβάλλει τα ακόλουθα στην Επιτροπή μέχρι τις 30 Ιουνίου του έτους N:

- α) δήλωση δαπανών που σχετίζονται με τις δράσεις αυτές,
- β) δήλωση που πιστοποιεί τη νομιμότητα και κανονικότητα των συναλλαγών που σχετίζονται με τη δήλωση δαπανών, η οποία εκδίδεται από την αρχή ελέγχου για το πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 61.

Τήρηση εγγράφων

1. Η διαχειριστική αρχή τηρεί και θέτει στη διάθεση της Επιτροπής κατάλογο των ολοκληρωμένων δράσεων για τις οποίες έχει ληφθεί τελική πληρωμή.
2. Η διαχειριστική αρχή φροντίζει όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους ελέγχους των σχετικών δράσεων να τηρούνται και να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τα έγγραφα τηρούνται και τίθενται στη διάθεση των οργάνων τουλάχιστον για περίοδο τριών ετών μετά το μερικό κλείσιμο του επιχειρησιακού προγράμματος με την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Τα έγγραφα τηρούνται είτε υπό τη μορφή πρωτοτύπων είτε πιστών αντιγράφων που έχουν βεβαιωθεί σε σχέση με τα πρωτότυπα επί κοινώς αποδεκτών υποθεμάτων δεδομένων. Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικών διώξεων ή κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της Επιτροπής.
3. Οι τυχόν δημοσιονομικές διορθώσεις που γίνονται σύμφωνα με τα άρθρα 99 και 100 σχετικά με δράσεις που υπόκεινται σε μερικό κλείσιμο θεωρούνται ως καθαρές δημοσιονομικές διορθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ 1 ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Δημοσιονομικές διορθώσεις από τα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη φέρουν κατά πρώτο λόγο την ευθύνη για τη διερεύνηση των παρατυπιών και ενεργούν βάσει αποδείξεων για οιαδήποτε μείζονα τροποποίηση επηρεάζει τη φύση ή τους όρους υλοποίησης ή ελέγχου μιας ενίσχυσης καθώς και για την πραγματοποίηση των αναγκαίων δημοσιονομικών διορθώσεων.
2. Το κράτος μέλος πραγματοποιεί τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστηματικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή επιχειρησιακά προγράμματα. Οι διορθώσεις που πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος συνίστανται σε ολική ή μερική ανάκτηση της σχετικής κοινοτικής συνεισφοράς. Το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

Τα κοινοτικά κονδύλια που απελευθερώνονται με τον τρόπο αυτό είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν από το κράτος μέλος μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015 για το οικείο επιχειρησιακό πρόγραμμα σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στην ετήσια έκθεση εκτέλεσης και ελέγχου που υποβάλλεται στην Επιτροπή βάσει των άρθρων 61 και 66 κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που δρομολογήθηκαν κατά το οικείο έτος.

3. Η συνεισφορά των Ταμείων που ακυρώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 είναι δυνατόν να μην επαναχρησιμοποιηθεί για την δράση ή τις δράσεις που απετέλεσαν αντικείμενο της διόρθωσης και στην περίπτωση που η δημοσιονομική διόρθωση γίνεται για συστηματικό λάθος ούτε για άλλες δράσεις στα πλαίσια της προτεραιότητας στην οποία διαπιστώθηκε το συστηματικό λάθος.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή με την έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 66 για τον τρόπο που αποφάσισαν ή που προτείνουν να επαναχρησιμοποιήσουν τα ακυρωθέντα κονδύλια και, εν ανάγκη, για τον τρόπο τροποποίησης του χρηματοδοτικού σχεδίου για το επιχειρησιακό πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση των συστηματικών παρατυπιών το κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις δράσεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

ΜΕΡΟΣ 2

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 100

Κριτήρια για τις διορθώσεις

1. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει δημοσιονομικές διορθώσεις ακυρώνοντας όλη ή τμήμα της κοινοτικής συνεισφοράς σε επιχειρησιακό πρόγραμμα στην περίπτωση που πραγματοποιήσει τους αναγκαίους ελέγχους και συμπεράνει τα ακόλουθα :
 - α) ότι υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα,
 - β) ότι η δαπάνη που περιλαμβάνεται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπη και δεν έχει διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από το άνοιγμα της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου,
 - γ) ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 69 πριν από το άνοιγμα της διαδικασίας διόρθωσης στα πλαίσια της παρούσας παραγράφου.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται και λαμβάνει υπόψη τη συστηματική φύση της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση η διόρθωση. Η περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί θετική διαβεβαίωση αξιοπιστίας σύμφωνα με το άρθρο 61 παράγραφος 1 στοιχείο ε) εδάφιο ii) στα πλαίσια της ετήσιας έκθεσης ελέγχου θεωρείται ως τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπή ή κατά παρέκταση διόρθωσης, εκτός και εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να δώσει αποδείξεις εντός δύο μηνών για να καταρρίψει αυτό το τεκμήριο.
3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας και την έκταση των δημοσιονομικών επιπτώσεων των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν στο οικείο επιχειρησιακό πρόγραμμα.
4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίζει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές που δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το οικείο κράτος μέλος με βάση το άρθρο 70, τις εκθέσεις που υποβλήθηκαν στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1681/94 και τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.
5. Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του που προβλέπονται στο άρθρο 13 παράγραφος 4 η Επιτροπή είναι δυνατόν να πραγματοποιήσει δημοσιονομική διόρθωση ακυρώνοντας ολόκληρο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς προς αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 101

Διαδικασία

1. Πριν λάβει απόφαση για δημοσιονομική διόρθωση, η Επιτροπή ξεκινά τη διαδικασία πληροφορώντας το κράτος μέλος για τα προκαταρκτικά της συμπεράσματα και ζητώντας από το κράτος μέλος να υποβάλει σχόλια εντός δυο μηνών.

Όταν η Επιτροπή προτείνει κάποια δημοσιονομική διόρθωση βάσει παρέκτασης ή κατ' αποκοπή, το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να αποδείξει, με εξέταση των σχετικών φακέλων, ότι η πραγματική έκταση της παρατυπίας είναι μικρότερη από εκείνη που εκτιμά η Επιτροπή. Σε συμφωνία με την Επιτροπή το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να περιορίσει την έκταση της εξέτασης αυτής σε κατάλληλο τμήμα ή δείγμα των σχετικών φακέλων. Με εξαίρεση τις δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις η συμπληρωματική προθεσμία που χορηγείται για την εξέταση αυτή δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες μετά την περίοδο των δύο μηνών που προβλέπεται παραπάνω.
2. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που παρέχονται από το κράτος μέλος εντός των προθεσμιών που προαναφέρθηκαν.

3. Εάν το κράτος μέλος έχει αντιρρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή, το κράτος μέλος καλείται σε ακρόαση από την Επιτροπή κατά την οποία οι δύο πλευρές, συνεργαζόμενες στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, καταβάλλουν προσπάθειες για την επίτευξη συμφωνίας όσον αφορά τις παρατηρήσεις και τα συμπεράσματα που πρέπει να συναχθούν από αυτές. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της ακρόασης. Εάν δεν πραγματοποιηθεί ακρόαση, η εξάμηνη περίοδος αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία παραλαβής της απόρριψης του κράτους μέλους της πρόσκλησης στην ακρόαση.

Άρθρο 102

Ανάκτηση

1. Κάθε επιστροφή πληρωμής προς την Επιτροπή πραγματοποιείται πριν από την καθορισμένη προθεσμία που αναφέρεται την διαταγή ανάκτησης η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 81 των κανόνων εφαρμογής του Δημοσιονομικού Κανονισμού ο οποίος διέπει το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων¹. Η λήξη της προθεσμίας αυτής ορίζεται στο τέλος του δεύτερου μήνα που ακολουθεί εκείνον της αποστολής της εντολής είσπραξης.
2. Τυχόν καθυστέρηση στην πραγματοποίηση της πληρωμής του επιστρεπτέου ποσού γεννά τόκους λόγω καθυστερημένης πληρωμής, που αρχίζουν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας πληρωμής και τελειώνουν την ημερομηνία της πραγματικής πληρωμής. Το επιτόκιο για τον υπολογισμό του τόκου είναι κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα μεγαλύτερο από το επιτόκιο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες δράσεις αναχρηματοδότησης κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα λήξης της προθεσμίας πληρωμής.

Άρθρο 103

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Τυχόν δημοσιονομική διόρθωση από την Επιτροπή γίνεται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων του κράτους μέλους να κινήσει τη διαδικασία ανάκτησης με βάση το άρθρο 100 και να ανακτήσει την κρατική ενίσχυση με βάση το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2342/2002 (ΕΕ L 357 της 31.12.2002).

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΤΠΑ, ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟΥ

Άρθρο 104

Επιτροπή και διαδικασίες

1. Η Επιτροπή υποβοηθείται από την επιτροπή συντονισμού ΕΤΠΑ, Ταμείου Συνοχής και Ταμείου (που στο εξής καλείται: η «επιτροπή»).
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.
3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία διαχείρισης που ορίζεται στο άρθρο 4 της απόφασης 1999/468/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.
Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.
4. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.
5. Η ΕΤρΕ και το ΕΤαΕ ορίζουν έναν αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 147 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Άρθρο 105

Επιτροπή του άρθρου 147 της Συνθήκης

1. Η επιτροπή που συγκροτήθηκε με βάση το άρθρο 147 της συνθήκης η οποία υποβοηθά την Επιτροπή στη διαχείριση του ΕΚΤ αποτελείται από έναν κυβερνητικό εκπρόσωπο, ένα εκπρόσωπο των οργανισμών των εργαζομένων και έναν εκπρόσωπο των οργανισμών των εργοδοτών από κάθε κράτος μέλος. Το μέλος της Επιτροπής που ασκεί την προεδρία της επιτροπής μπορεί να αναθέτει το καθήκον αυτό σε ανώτερο υπάλληλο της Επιτροπής.

2. Κάθε κράτος μέλος διορίζει αναπληρωτή κάθε εκπροσώπου για κάθε κατηγορία που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε περίπτωση απουσίας ενός μέλους ο αναπληρωτής συμμετέχει αυτοδικαίως στη λήψη των αποφάσεων.
3. Τα μέλη και οι αναπληρωτές διορίζονται από το Συμβούλιο για μια τριετία έπειτα από πρόταση της Επιτροπής. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί. Το Συμβούλιο προσπαθεί να μεριμνήσει, ως προς τη σύνθεση της επιτροπής, για δίκαιη εκπροσώπηση των διαφόρων ενδιαφερόμενων ομάδων. Η ΕΤρΕ και το ΕΤαΕ ορίζουν, για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που τα αφορούν, έναν αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα ψήφου.
4. Ζητείται η γνώμη της επιτροπής στην περίπτωση που συζητούνται τα ακόλουθα ζητήματα:
 - α) σχέδια αποφάσεων της Επιτροπής για τα στρατηγικά εθνικά πλαίσια αναφοράς,
 - β) κατηγορίες των μέτρων τεχνικής βοήθειας που αναφέρονται στο άρθρο 43 στην περίπτωση ενίσχυσης από το ΕΚΤ.
5. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής για ζητήματα διαφορετικά από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 106

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη συνέχιση, την τροποποίηση, και την ολική ή μερική κατάργηση ενίσχυσης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή βάσει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88, (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88, (ΕΚ) αριθ. 1164/94 και (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 ή κάθε άλλης νομοθεσίας που ισχύει για την εν λόγω ενίσχυση κατά την 31η Δεκεμβρίου 2006.
2. Κατά τον καθορισμό κοινοτικής ενίσχυσης η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη κάθε μέτρο που έχει ήδη εγκριθεί από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και το οποίο έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις κατά την περίοδο που καλύπτεται από την εν λόγω ενίσχυση.
3. Τα μερικά ποσά που απετέλεσαν αντικείμενο αναλήψεων υποχρεώσεων για ενισχύσεις και τα οποία εγκρίθηκαν από την Επιτροπή μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2000 και της 31ης Δεκεμβρίου 2006, για τα οποία τα έγγραφα που απαιτούνται για το κλείσιμο της ενίσχυσης δεν έχουν αποσταλεί στην Επιτροπή εντός της προθεσμίας μέχρι την υποβολή της τελικής έκθεσης, αποδεσμεύονται αυτόματα από

την Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και δημιουργούν υποχρέωση ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Τα έγγραφα που απαιτούνται για το κλείσιμο της ενίσχυσης είναι η αίτηση πληρωμής του υπολοίπου, η τελική έκθεση υλοποίησης και η δήλωση που έχει συνταχθεί από άτομο ή τμήμα ανεξάρτητο από τη διαχειριστική αρχή και συνοψίζει τα συμπεράσματα των ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν και εκτιμά την εγκυρότητα της αίτησης πληρωμής του τελικού υπολοίπου και τη νομιμότητα και κανονικότητα των συναλλαγών που καλύπτονται από το τελικό πιστοποιητικό δαπανών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Τα ποσά που σχετίζονται με δράσεις ή προγράμματα τα οποία ανεστάλησαν λόγω δικαστικών διαδικασιών ή διοικητικών προσφυγών με ανασταλτικό αποτέλεσμα εξαιρούνται από τον υπολογισμό του ποσού που πρέπει να αποδεδουλευτεί αυτόματα.

Άρθρο 107

Ρήτρα επανεξέτασης

Το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2013 σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 161 της συνθήκης.

Άρθρο 108

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/99 καταργείται από 1ης Ιανουαρίου 2007.

Οι παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/99 θεωρείται ότι αποτελούν παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 109

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΙΑΦΘΩΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΟ ΣΥΝΟΧΗΣ

**Ετήσια κατανομή των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για την περίοδο 2007
ως 2013 (που αναφέρεται στο άρθρο 15)**

(Εκατομμύρια ευρώ – τιμές 2004)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
46.333	47.168	47.879	48.024	48.163	48.923	49.704

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Cohesion for growth and employment

Activit(y/ies):

TITLE OF ACTION: COUNCIL REGULATION LAYING DOWN GENERAL PROVISION FOR THE STRUCTURAL FUNDS AND THE COHESION FUND

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): 336 194 € million for commitment

2.2. Period of application:

1 January 2007 – 31 December 2013

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million *(to three decimal places)*

	Year [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Commitments	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082
Payments	16 611	29 483	33 468	38 808	45 042	98 296	261 709

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments	148	153	159	162	166	350	1 138
Payments	50	89	101	117	136	296	787

Subtotal a+b							
Commitments	46 169	51 056	52 863	54 083	55 325	116 723	379 219
Payments	16 661	29 572	33 570	38 924	45 178	98 591	262 496

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Les besoins en ressources humaines et administratives seront couverts à l'intérieure de la dotation allouée à la DG gestionnaire dans le cadre de la procédure d'allocation annuelle.

L'allocation de postes dépendra d'une part de l'organisation interne de la prochaine Commission et d'autre part d'une éventuelle réallocation de postes entre services suite aux nouvelles perspectives financières.

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

Proposal is compatible with existing financial programming.

Cette proposition est compatible avec la proposition de la Commission pour les perspectives financiers 2007-2013 [COM(2004)101 final du 10.02.2004]. Elle s'inscrit dans le cadre de la rubrique 1 « Croissance durable ».

Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement.

2.5. Financial impact on revenue:¹

Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

OR

Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

(NB All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.)

(€ million to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action							
			[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]		
	<i>a) Revenue in absolute terms</i>									
	<i>b) Change in revenue</i>	Δ								

(Please specify each budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

¹ For further information, see separate explanatory note.

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Diff	YES	NO	NO	No [1b]

4. LEGAL BASIS

Article 161

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

Voir document « Analyse d'impact étendue de la proposition de paquet législatif portant révision des règlements applicables à la gestion des fonds structurels et de cohésion ».

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

(The method of calculating the total amounts set out in the table below must be explained by the breakdown in Table 6.2.)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082

6.1.2. *Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)*

	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. years]	Total
1) Technical and administrative assistance							
a) Technical assistance offices							
b) Other technical and administrative assistance: - intra muros: - extra muros: <i>of which for construction and maintenance of computerised management systems</i>							
Subtotal 1							
2) Support expenditure							
a) Studies							
b) Meetings of experts							
c) Information and publications							
Subtotal 2							
TOTAL	148	153	159	162	166	350	1 138

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)¹

(Where there is more than one action, give sufficient detail of the specific measures to be taken for each one to allow the volume and costs of the outputs to be estimated.)

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	Type of outputs (projects, files)	Number of outputs (total for years 1...n)	Average unit cost	Total cost (total for years 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Action 1</u>				
- Measure 1				
- Measure 2				
<u>Action 2</u>				
- Measure 1				
- Measure 2				
- Measure 3				
etc.				
TOTAL COST				

If necessary explain the method of calculation

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post	Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
	Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C			<i>If necessary, a fuller description of the tasks may be annexed.</i>
Other human resources				
Total				

¹ For further information, see separate explanatory note.

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials		
Temporary staff		
Other human resources (specify budget line)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7)		
A0701 – Missions		
A07030 – Meetings		
A07031 – Compulsory committees ¹		
A07032 – Non-compulsory committees ¹		
A07040 – Conferences		
A0705 – Studies and consultations		
Other expenditure (specify)		
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

¹ Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I. Annual total (7.2 + 7.3)	€
II. Duration of action	years
III. Total cost of action (I x II)	€

(In the estimate of human and administrative resources required for the action, DGs/Services must take into account the decisions taken by the Commission in its orientation/APS debate and when adopting the preliminary draft budget (PDB). This means that DGs must show that human resources can be covered by the indicative pre-allocation made when the PDB was adopted.

Exceptional cases (i.e. those where the action concerned could not be foreseen when the PDB was being prepared) will have to be referred to the Commission for a decision on whether and how (by means of an amendment of the indicative pre-allocation, an ad hoc redeployment exercise, a supplementary/amending budget or a letter of amendment to the draft budget) implementation of the proposed action can be accommodated.)

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

Un comité de pilotage est créé pour chaque programme opérationnel par l'État membre, en accord avec l'autorité de gestion après consultation des partenaires. Le comité de pilotage s'assure de l'efficacité et de la qualité de la mise en oeuvre de l'intervention. Il examine et approuve les critères de sélection des opérations financées, évalue périodiquement les progrès réalisés pour atteindre les objectifs spécifiques du programme opérationnel, examine les résultats de la mise en oeuvre et examine et approuve le rapport annuel d'exécution et le rapport final d'exécution avant leur envoi à la Commission

L'autorité de gestion et le comité de pilotage assurent le suivi au moyen d'indicateurs de résultat, y compris les indicateurs physiques, d'impact et financiers définis dans le programme opérationnel. Ces indicateurs se réfèrent au caractère spécifique du secteur de l'Etat membre et aux objectifs poursuivis. La Commission en partenariat avec les Etats membres et en conformité avec le principe de proportionnalité examine les indicateurs nécessaires au suivi et à l'évaluation du programme opérationnel.

L'autorité de gestion envoie un rapport annuel d'exécution et de contrôle du programme opérationnel à la Commission, dans les six mois suivant la fin de chaque année civile entière de mise en oeuvre. Avant leur transmission à la Commission, chaque rapport est examiné et approuvé par le comité de pilotage.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

Les programmes opérationnels des Etats membres pour la mise en oeuvre du Fonds font l'objet d'une évaluation ex-ante, d'une évaluation intermédiaire et d'une évaluation ex-post.

L'évaluation ex-ante vise à optimiser l'allocation des ressources budgétaires des programmes opérationnels et améliorer la qualité de la programmation. Elle est conduite sous la responsabilité de l'Etat membre.

L'évaluation intermédiaire vise à examiner l'efficacité des programmes opérationnels en vue de leur adaptation pour améliorer la qualité des interventions et leur mise en oeuvre. Elle est réalisée lorsque le suivi des programmes font apparaître que les réalisations s'écartent de manière significative des objectifs initialement prévus ou lorsque des modifications substantielles sont proposées. Elle est organisée à l'initiative de l'autorité de gestion, en concertation avec la Commission ou à l'initiative de la Commission en concertation avec l'autorité de gestion.

L'évaluation ex-post est conduite sous la responsabilité de la Commission en concertation avec l'Etat membre et l'autorité de gestion qui doit assurer la collecte des données nécessaires à sa réalisation. Elle est finalisée au plus tard deux ans à la fin de la période de programmation, les principaux résultats sont intégrés dans les rapports de clôture des programmes.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

La Commission s'assure de l'existence et du bon fonctionnement dans les Etats membres des systèmes de gestion et de contrôle. Elle se base également sur les rapports annuels de contrôle et sur ses propres contrôles sur place pour vérifier le bon fonctionnement de ces systèmes. La Commission coopère avec les autorités nationales d'audit des programmes opérationnels, avec lesquelles elle se réunit au moins une fois par an.

En cas de défaillance des systèmes de gestion et de contrôle nationaux, la Commission interrompt, retient ou réduit tout ou partie des paiements.

La Commission peut effectuer des corrections financières en annulant tout ou partie de la contribution communautaire pour un programme opérationnel lorsqu'elle constate qu'il existe des déficiences dans les systèmes de gestion et de contrôle qui mettent en péril les contributions communautaires déjà octroyées, que les déclarations des dépenses sont irrégulières et n'ont pas fait l'objet de mesures de correction par les Etats membres ou que les Etats membres n'ont pas donné suite aux observations formulées par la Commission sur le rapport annuel d'exécution et de contrôle établi par l'autorité de gestion.